ISSN 1977-0960

Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

C 371 E

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

54 tomas
2011 m. gruodžio 20 d.

Pranešimo Nr. Turinys Puslapis

I *Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės*

REZOLIUCIJOS

Europos Parlamentas

2010–2011 m. SESIJA

2010 m. spalio 7 d. posėdis

Posedžiu protokolai paskelbti OL C 8 E, 2011 1 13.

2010 m. spalio 7 d. priimti tekstai dėl 2008 finansinių metų Europos policijos koledžo biudžeto įvykdymo patvirtinimo buvo paskelbti OL L 320, 2010 12 7.

PRIIMTI TEKSTAI

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

2011/C 371 E/01 Kongo Demokratinės Respublikos įsipareigojimų nevykdymas žmogaus teisių apsaugos ir teisingumo srityse

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl nesėkmių ginant žmogaus teises ir teisingumą Kongo Demokratinėje Respublikoje 1

2011/C 371 E/02 Pasaulinė kovos su mirties bausme diena

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Pasaulinės kovos su mirties bausme dienos 5

2011/C 371 E/03 ES veiksmai, susiję su naftos paieška ir gavyba Europoje

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES veiksmų, susijusių su naftos paieška ir gavyba Europoje 10

2011/C 371 E/04 Biologinės įvairovės konferencija, Nagoja, 2010 m.

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl strateginių ES tikslų 10-ajam Jungtinių Tautų biologinės įvairovės konvencijos (BĮK) šalių susitikimui, vyksiančiam 2010 m. spalio 18–29 d. Nagojoje, Japonijoje 14

LT

(Tęsinys antrajame viršelyje)

Pranešimo Nr. | Turinys (tęsinys) | Puslapis

2011/C 371 E/05 Sistema „Bazelis II“ ir direktyvos dėl kapitalo poreikio (angl. CRD 4) persvarstymas

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl „Bazelio II“ ir Kapitalui keliamų reikalavimų direktyvų (KKRD 4) peržiūros (2010/2074(INI)) 22

2011/C 371 E/06 Sveikatos priežiūros sistemos į pietus nuo Sacharos esančiose Afrikos šalyse ir visuotinė sveikata

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl sveikatos priežiūros sistemų Afrikoje į pietus nuo Sacharos ir pasaulinės sveikatos (2010/2070(INI)) 30

2011/C 371 E/07 Europos Sąjungos regioninė ir sanglaudos politika po 2013 m.

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES sanglaudos ir regionų politikos po 2013 m. 39

2011/C 371 E/08 Europos socialinio fondo ateitis

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos socialinio fondo ateities 41

III *Parengiamieji aktai*

Europos Parlamentas

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

2011/C 371 E/09 Reglamento (EB) Nr. 883/2004 ir Reglamento (EB) Nr. 987/2009 nuostatų taikymo trečiųjų šalių piliečiams, kuriems jos dar netaikomos dėl jų pilietybės, išplėtimas ***II

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos pozicijos po pirmojo svarstymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 ir reglamento (EB) Nr. 987/2009 nuostatų taikymo trečiųjų šalių piliečiams, kuriems jos dar netaikomos dėl jų pilietybės, išplėtimo (11160/4/2010 – C7-0208/2010 – 2007/0152(COD)) 44

2011/C 371 E/10 Audito Rūmų nario Lazaros Stavrou Lazarou (CY) skyrimas

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlomos Lazaroso Stavrou Lazarou kandidatūros į Audito Rūmų narius (C7-0188/2010 – 2010/0818(NLE)) 45

2011/C 371 E/11 Audito Rūmų nario Gijs M. de Vries (NL) skyrimas

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlomos Gijso M. de Vrieso kandidatūros į Audito Rūmų narius (C7-0191/2010 – 2010/0819(NLE)) 46

2011/C 371 E/12 Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimas: Ispanija, Galisijos tekstilė

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Ispanijos paraiška „EGF/2010/003 ES/ Galicia Textiles“) (COM(2010)0437 – C7-0205/2010 – 2010/2136(BUD)) 46

PRIEDAS 48

LT

(Tęsinys 58 puslapyje)

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

EUROPOS PARLAMENTAS

Kongo Demokratinės Respublikos įsipareigojimų nevykdymas žmogaus teisių apsaugos ir teisingumo srityse

P7_TA(2010)0350

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl nesėkmių ginant žmogaus teises ir teisingumą Kongo Demokratinėje Respublikoje

(2011/C 371 E/01)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Kongo Demokratinės Respublikos (KDR), visų pirma į 2008 m. sausio 17 d. rezoliuciją dėl padėties Kongo Demokratinės Respublikoje ir iššaginimo kaip karo nusikaltimo ([1]) ir į 2009 m. gruodžio 17 d. rezoliuciją dėl smurto Kongo Demokratinėje Respublikoje ([2]), susijusią su ginkluotų grupuočių seksualiniu smurtu ir nuolatiniais žmogaus teisių pažeidimais KDR, atsižvelgdamas į savo 2009 m. gegužės 7 d. rezoliuciją dėl lyčių lygybės aspekto integravimo į ES išorinius santykius ir taikos (tautos) kūrimo procesą ([3]),

— atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo 24 d. paskelbtą preliminarią ataskaitą dėl masinio civilių moterų žaginimo Kongo Demokratinėje Respublikoje „Rapport préliminaire de la mission d'enquête du Bureau Conjoint des Nations Unies aux Droits de l'Homme sur les viols massifs et autres violations des droits de l'homme commis par une coalition de groupes armés sur l'axe Kibua-Mpofi, en territoire de Walikale, province du Nord-Kivu, du 30 juillet au 2 août 2010“,

— atsižvelgdamas į 2000 m. pasirašytą Kotonu partnerystės susitarimą,

— atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 27 d. Tarybos išvadas dėl Didžiųjų ežerų regiono,

— atsižvelgdamas į 2008 m. spalio 10 d. Tarybos pranešimą dėl padėties rytinėje KDR dalyje,

— atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 19 d. Tarybos bendruosius veiksmus 2009/769/BUSP, iš dalies keičiančius Bendruosius veiksmus 2007/405/BUSP dėl Europos Sąjungos policijos misijos vykdant saugumo sektoriaus reformą (SSR) ir jos sąsajos su teisingumu Kongo Demokratinėje Respublikoje (EUPOL RD Congo),

— atsižvelgdamas į 2005 m. birželio mėn. įsteigtą EUSEC RD Congo saugumo sektoriaus reformos misiją (2005 m. gegužės 2 d. Tarybos bendrieji veiksmai 2005/355/BUSP dėl Europos Sąjungos misijos siekiant teikti patarimus ir paramą vykdant saugumo sektoriaus reformą Kongo Demokratinėje Respublikoje (KDR)),

— atsižvelgdamas į JT Saugumo tarybos rezoliuciją Nr. 1856 (2008) dėl MONUC įgaliojimų,

([1]) OL C 41 E, 2009 2 19, p. 83.
([2]) Priimti tekstai, P7_TA(2009)0118.
([3]) Priimti tekstai, P6_TA(2009)0372.

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

— atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos rezoliucija Nr. 1925 (2010), kurioje nurodyti Jungtinių Tautų misijos Kongo Demokratinėje Respublikoje (MONUSCO) įgaliojimai,

— atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 1325 (2000) ir Nr. 1820 (2008) dėl moterų padėties, taikos ir saugumo ir JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1888 (2009) dėl lytinio smurto prieš moteris ir vaikus ginkluoto konflikto metu, kurioje pabrėžiama visų valstybių atsakomybė siekiant sustabdyti nebaudžiamumą ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn asmenis, atsakingus už nusikaltimus žmoniškumui ir už karo nusikaltimus, įskaitant ir susijusius su seksualiniu ir kitokiu smurtu prieš moteris ir mergaites,

— atsižvelgdamas į 2006 m. KDR parlamento priimtą įstatymą dėl seksualinio smurto, kuriuo siekiama paspartinti baudžiamųjų žaginimo bylų nagrinėjimą ir pradėti taikyti griežtesnes bausmes,

— atsižvelgdamas į ES Tarybos veiksmų lyčių lygybės skatinimo vystomojo bendradarbiavimo srityje planą, pagal kurį turėtų būti užtikrinama, kad į lyčių lygybės aspektą visais lygmenimis būtų atsižvelgiama ES darbe su šalimis partnerėmis,

— atsižvelgdamas į tai, kad 2010 m. kovo mėn. paskirtas Jungtinių Tautų generalinio sekretoriaus specialusis atstovas seksualinio smurto per ginkluotus konfliktus klausimams,

— atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos-Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Catherine Ashton ir už vystymąsi atsakingo Komisijos nario Andrio Piebalgo 2010 m. rugpjūčio 27 d. bendrą pareiškimą dėl naujos smurto bangos Šiaurės Kivu, KDR,

— atsižvelgdamas į 2010 m. rugpjūčio 23 d. JT Generalinio Sekretoriaus ataskaitą dėl ginkluotų grupuočių KDR rytuose įvykdyto masinio civilių žaginimo,

— atsižvelgdamas į ES krizių valdymo vaidmenį įgyvendinant JTST rezoliucijas Nr. 1325 ir Nr. 1820 pagal bendrą saugumo ir gynybos politiką, kuriam atlikti kiekvienoje krizės valdymo misijoje visame pasaulyje numatomi specialūs patarėjai lyčių klausimais ar specialūs centrai,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 4 dalį,

A. kadangi Atul Khare, JT generalinio sekretoriaus padėjėjas taikos palaikymo klausimu, pranešė JT Saugumo Tarybai, kad rytinės Kongo dalies kasyklų regione nuo 2010 m. liepos 30 d. iki rugpjūčio 4 d. masinio grupinio žaginimo aukomis tapo daugiau kaip 500 žmonių, įskaitant mergaites, vyresnes kaip 75 metų amžiaus moteris ir abiejų lyčių kūdikius – manoma, kad tai maištininkų ir nereguliariųjų ginkluotųjų pajėgų išpuoliai,

B. kadangi seksualinio smurto išpuoliai vyko netoli JT taikos palaikymo stovyklos, kuri įsikūrusi tik keletas mylių nuo Luvungi miesto; kadangi paaiškėjo, kad jau kitą dieną po to, kai 2010 m. liepos 30 d. prasidėjo išpuoliai, JT darbuotojai sužinojo, kad maištininkai užėmė Luvundžio miestą ir aplinkinius rytinės Kongo dalies kaimus, tačiau JT būstinei Niujorke apie žaginimus pranešta tik po dviejų savaičių,

C. kadangi JT misija KDR (MONUSCO) pagal Jungtinių Tautų chartijos VII skyrių turi įgaliojimus naudoti visas priemones, kurios būtinos norit įvykdyti apsaugos įgaliojimą, įskaitant veiksmingą civilių, humanitarinių darbuotojų ir žmogaus teisių gynėjų apsaugą, jei kokia nors užsienio ar Kongo ginkluota grupuotė kelia neišvengiamą fizinio smurto grėsmę, taip pat turi remti vyriausybės pastangas kovoti su nebaudžiamumu ir užtikrinti civilių apsaugą nuo tarptautinių žmogaus teisių ir humanitarinės teisės pažeidimų, įskaitant visų formų seksualinį smurtą ir smurtą lyties pagrindu,

D. kadangi, nepaisant MONUSCO misijos buvimo šalyje, dėl Kongo armijos, Mai Mai ginkluotųjų pajėgų, Ruandos demokratinių išlaisvinimo pajėgų (FDLR) kovotojų, Kongo liaudies fronto už teisingumą (FPJC) ir Viešpaties pasipriešinimo armijos (LRA) susirėmimų nuo 1998 m. žuvo 6 milijonai žmonių ir kiekvieną mėnesį vis dar yra tiesioginė ar netiesioginė tūkstančių žmonių mirties, nepakeliamų kančių, skurdo ir žmonių perkėlimo į kitą vietą šalies viduje priežastis, tuo tarpu padėtis pabėgėlių stovyklose ir toliau blogėja,

E. kadangi Kongo armijos kareiviai prisidėjo prie daugybės civilių gyventojų mirties ir žaginimo atvejų; kadangi rytinėse KDR dalyse Viešpaties pasipriešinimo armijos (LRA) sukilėlių būriai, Ruandos demokratinių išlaisvinimo pajėgų (FDLR) kovotojai ir netgi Kongo armijos kariai ir toliau žagina, per prievartą verbuoja į karo tarnybą civilius gyventojus ir vaikus ir sunkiai pažeidinėja žmogaus teises,

F. kadangi žaginimas, kaip karo ginklas, sukrečiančiai dažnai naudojamas rytinėje Kongo dalyje, kur, Jungtinių tautų duomenimis, praėjusiais metais užregistruota ne mažiau kaip apie 8 300 iššaginimų, o kur kas daugiau jų neužregistruota; kadangi JT vyriausiojo komisaro, atsakingo už pabėgėlių klausimus, nuomone, per pirmąjį 2010 m.ketvirtį iššagintos ne mažiau kaip 1 244 moterys, vidurkis būtų 14 iššaginimų per dieną; kadangi lytinė prievarta ir su lytimi susijęs smurtas visada turi būti laikomas karo nusikaltimu ir nusikaltimu žmogiškumui,

G. kadangi dauguma ginkluotų judėjimų, įskaitant KDR reguliariąją armiją, nuolatinius žaginimus naudoja kaip teroro karo taktiką ir priemonę kariniams ir ekonominiams tikslams pasiekti; kadangi moterys apgalvotai prievartaujamos jų šeimos ar kitų kaimo gyventojų akivaizdoje siekiant žmonėms sukelti baimę; kadangi dėl šių smurto aktų moterys dažnai praranda vietą visuomenėje, gebėjimą rūpintis savo vaikais ir netgi gyvybę, nes dažnai jos užkrečiamos AIDS virusu,

H. kadangi nei civiliniams, nei kariniams prokurorams nepavyko atlikti nešališko tyrimo dėl asmenų, kuriems tenka atsakomybė už žmogaus teisių pažeidimus, ir dėl to Kongo gyventojai apsiprato su dažnais grupiniais žaginimais ir seksualinio smurto išpuoliais, netgi atsirado tam tikras pakantumas regione vykdomiems žmogaus teisių pažeidimams,

I. kadangi Kongo kariuomenei toliau trūksta žmogiškųjų, techninių ir finansinių išteklių, kurie būtini jos užduotims KDR rytinėse provincijose vykdyti, taip pat joje stokojama disciplinos ir tinkamo parengimo, dėl to toliau silpnėja jos vaidmuo siekiant apsaugoti gyventojus ir atkurti taiką,

J. kadangi daugelis NVO atkreipė dėmesį į didėjančią žmogaus teisių gynėjų, žurnalistų, opozicijos vadovų, aukų ir liudytojų priespaudą KDR pastaraisiais metais, įskaitant nužudymus, neteisėtus suėmimus, persekiojimą, grasinimus telefonu ir pakartotinius iškvietimus į žvalgybos tarnybų biurus,

K. kadangi karo nusikaltėlis Bosco Ntaganda ne tik kad nesuimtas, bet netgi paskirtas į aukštas pareigas vykdant bendras karines operacijas su Kongo ir Ruandos pajėgomis rytinėje KDR dalyje; kadangi buvęs Kongo lyderis Jean-Pierre Bemba Gombo yra teisiamas TBT už karo nusikaltimus, įskaitant žaginimus,

L. kadangi dėl KDR vykdomos neteisėtos prekybos naudingosiomis iškasenomis daugeliui subjektų sudaromos sąlygos toliau pirkti šias iškasenas iš sukilėlių kontroliuojamų rajonų ir kartu finansuoti šias sukilėlių grupuotes ir kadangi tai yra konfliktą skatinantis ir aštrinantis veiksnys,

M. kadangi naujai priėmus JAV įstatymą dėl naudingųjų iškasenų iš konflikto regionų bandoma išvengti, kad Amerikos vartotojai nebepirktų mobiliojo ryšio telefonų, kompiuterių ir kitos aukštųjų technologijų įrangos, kurią pagamino JAV įmonės naudodamos naudingąsias iškasenas iš sukilėlių kontroliuojamų kasyklų; be to, kadangi įstatymas skatina JAV įmones, įskaitant registruotą prekių ženklą turinčius elektronikos, mineralų procesorių ir juvelyrinių dirbinių gamintojus, kasmet pranešti Vertybinių popierių ir biržos komisijai, jei jų gaminiuose naudojamas auksas, tantalas ar kasiteritas, kurie tiesiogiai importuoti iš Kongo Demokratinės Respublikos ar atgabenti kontrabanda per devynias kaimynines šalis,

1. griežtai smerkia masinį žaginimą ir kitus Ruandos demokratinių išlaisvinimo pajėgų (angl. FDLR), hutų sukilėlių grupuotės ir Mai Mai ginkluotųjų pajėgų įvykdytus žmogaus teisių pažeidimus, nuo kurių 2010 m. liepos 30 d. – rugpjūčio 4 d. nukentėjo ne mažiau kaip 500 moterų ir vaikų Šiaurės Kivu provincijoje;

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

2. ragina visus veikėjus sustiprinti kovą su nebaudžiamumu ir nedelsiant nutraukti smurtą ir žmogaus teisių pažeidinėjimą KDR, visų pirma šiaurės Kivu; pabrėžia, kad reikia toliau stengtis sustabdyti vietos ir užsienio ginkluotų grupuočių veiklą rytinėje KDR dalyje;

3. ragina JT ir KDR vyriausybę atlikti nešališką ir nuodugnų įvykių tyrimą siekiant užtikrinti, kad tie, kuriems tenka atsakomybė už žmogaus teisių ir tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimus, atsakytų už savo nusikaltimus ir būtų teisiami pagal Kongo ir tarptautinę teisę;

4. reiškia didelį susirūpinimą, kad MONUSCO negalėjo pasinaudoti savo įgaliojimais ir veiksmų pradžios taisyklėmis, kad suteiktų apsaugą nuo tokių masinių iššaginimų ir kitų žmogaus teisių pažeidimų, kuriuos šalia jos taikos palaikymo bazės įvykdė ginkluoti judėjimai; tačiau pripažįsta, kad ir toliau būtina užtikrinti MONUSCO dalyvavimą, ir ragina dėti visas pastangas, kad misija galėtų vykdyti visus savo įgaliojimus ir apginti tuos, kuriems gresia pavojus;

5. ragina JT Saugumo Tarybą kuo skubiau imtis visų galimų priemonių siekiant iš tiesų išvengti bet kokių tolesnių išpuolių prieš civilius rytinių KDR provincijų gyventojus ir užtikrinti aukoms medicininę, teisinę, socialinę, humanitarinę ir kitą pagalbą; reikalauja, kad būtų veiksmingai įgyvendinamas naujas MONUSCO elgesio kodeksas ir būtų sudaryta nauja grupė, kurios tikslas – žmogaus teisių stebėsena;

6. pabrėžia, kad reikia skubiai rasti politinį šio ginkluoto konflikto sprendimą; ragina KDR vyriausybę glaudžiai bendradarbiaujant su tarptautine bendruomene ir Afrikos Sąjunga suteikti saugumą ir stabilumą rytų Kongo gyventojams ir ragina, kad visos ginkluotos grupuotės KDR nutrauktų visus išpuolius, gerbtų žmogaus teises ir nedelsiant grįžtų prie dialogo taikos klausimu;

7. ragina nedelsiant paskatinti moteris aktyviau įsitraukti į visas iniciatyvas, kuriomis siekiama rasti konflikto KDR sprendimo būdus, pavyzdžiui, atlikti tarpininkų ir derybininkų vaidmenis ir padėti įgyvendinti konflikto sprendimo priemones;

8. pabrėžia, kad teismų sistemos atkūrimas ir reforma (įtraukiant prevencijos ir apsaugos dimensijas ir kovą su nebaudžiamumu dėl lytinio smurto) bei pagalba aukoms ir jų integravimas turėtų sudaryti pagalbos programų, kurios bus finansuojamos, pagrindą; šiuo atžvilgiu ragina masinių žaginimų rytinėje KDR dalyje bylas perduoti Tarptautiniam baudžiamajam teismui;

9. pabrėžia, kad pagrindinis humanitarinės srities prioritetas KDR būtų sukurti tikrą nacionalinę kariuomenę; pakartoja, kad, norint reformuoti Kongo kariuomenę ir pagerinti jos discipliną, reikia rengti mokymus ir mokėti tinkamą atlyginimą;

10. ragina KDR parlamentą sudaryti nacionalinę žmogaus teisių komisiją, kaip numatyta Konstitucijoje, kaip pirmą žingsnį siekiant priimti žmogaus teisių pažeidimų aukų ir liudytojų, žmogaus teisių aktyvistų, humanitarinės pagalbos darbuotojų ir žurnalistų apsaugos įstatymą;

11. ragina Didžiųjų ežerų regiono šalis ir toliau prisiimti svarbius įsipareigojimus kartu skatinti taiką ir stabilumą regione taikant esamas regionines priemones ir dėti daugiau pastangų regionų ekonomikai vystyti, ypač daug dėmesio skirti susitaikymui, žmonių saugumui, geresniam teismų atskaitingumui, pabėgėlių ir šalies viduje į kitą vietą perkeltųjų asmenų grįžimui ir integracijai;

12. ragina Europos Sąjungą ir valstybes nares remti EUSEC RD ir EUPOL RD misijų veiklą; ragina, kad lyčių aspektas būtų visapusiškai įtrauktas į bendro saugumo ir gynybos operacijas; atsižvelgdamas į tai, reikalauja aiškios lyčių perspektyvos civilinėse ir karinėse misijose siekiant didesnio jų veiklos efektyvumo, kadangi ES, kaip viena iš pagrindinių veikėjų, gali būti labai naudinga sprendžiant moterų padėties ginkluotų konfliktų metu, taip pat konfliktų prevencijos klausimus;

13. smerkia vis dažnesnius smurto prieš pagalbą teikiančius darbuotojus aktus ir vertina itin sunkų labai nesaugiomis sąlygomis vietoje dirbančių humanitarinių organizacijų atliekamą darbą;

14. palankiai vertina tai, kad priimtas naujas JAV įstatymas dėl naudingųjų iškasenų iš konflikto regionų, ir prašo Komisijos ir Tarybos nagrinėti teisėkūros iniciatyvą šiuo klausimu; ragina KDR vyriausybę visapusiškai įgyvendinti Gavybos pramonės įmonių skaidrumo iniciatyvą (EITI) ir jos laikytis siekiant padidinti skaidrumą ir gerinti valdymą gavybos pramonės sektoriuje; ragina Komisiją ir Tarybą sustiprinti kovą su korupcija KDR, kuri blogina žmogaus teisių padėtį ir prisideda prie jų pažeidinėjimo;

15. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Afrikos Sąjungos institucijoms, Pietų Afrikos vystymosi bendrijai, Didžiųjų ežerų regionų vyriausybėms, įskaitant KDR ir Ruandą, Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui, Jungtinių Tautų generalinio sekretoriaus specialiajam atstovui seksualinio smurto per ginkluotus konfliktus klausimams, Generalinio sekretoriaus pavaduotojui humanitariniams reikalams ir neatidėliotinos pagalbos koordinatoriui, Jungtinių Tautų Saugumo Tarybai ir Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybai.

Pasaulinė kovos su mirties bausme diena

P7_TA(2010)0351

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Pasaulinės kovos su mirties bausme dienos

(2011/C 371 E/02)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į 1983 m. balandžio 28 d. Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos Protokolą Nr. 6 dėl mirties bausmės panaikinimo,

— atsižvelgdamas į 1989 m. gruodžio 15 d. Tarptautinio pilietinio ir politinio teisių pakto Antrąjį fakultatyvinį protokolą mirties bausmei panaikinti,

— atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl mirties bausmės panaikinimo, ypač į 2007 m. balandžio 26 d. rezoliuciją dėl iniciatyvos dėl visuotinio mirties bausmės moratoriumo ([1]),

— atsižvelgdamas į savo 2009 m. lapkričio 26 d. rezoliuciją dėl mažumų teisių ir mirties bausmės taikymo Kinijoje ([2]), į 2008 m. lapkričio 20 d. rezoliuciją dėl mirties bausmės Nigerijoje ([3]), į 2010 m. birželio 17 d. rezoliuciją dėl egzekucijų Libijoje ([4]), į 2010 m. liepos 8 d. rezoliuciją dėl Šiaurės Korėjos ([5]), į 2009 m. spalio 22 d. ([6]), 2010 m. vasario 10 d. ([7]) rezoliucijas dėl Irano ir į 2010 m. rugsėjo 8 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių Irane, ypač į Sakineh Mohammadi Ashtiani ir Zahros Bahrami bylas ([8]),

— atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 18 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją 62/149, kurioje raginama paskelbti mirties bausmės moratoriumą, ir į 2008 m. gruodžio 18 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją 63/168, kurioje raginama įgyvendinti 2007 m. Generalinės Asamblėjos rezoliuciją 62/149,

— atsižvelgdamas į 2010 m. rugpjūčio 11 d. JT Generalinio Sekretoriaus ataskaitą Generalinei Asamblėjai A/65/280 dėl mirties bausmės taikymo moratoriumų,

([1]) OL C 74 E, 2008 3 20, p. 775.
([2]) Priimti tekstai, P7_TA(2009)0105.
([3]) OL C 16 E, 2010 1 22, p. 71.
([4]) Priimti tekstai, P7_TA(2010)0246.
([5]) Priimti tekstai, P7_TA(2010)0290.
([6]) Priimti tekstai, P7_TA(2009)0060.
([7]) Priimti tekstai, P7_TA(2010)0016.
([8]) Priimti tekstai, P7_TA(2010)0310.

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

— atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 16 d. JT Generalinio Sekretoriaus ataskaitą A/HRC/15/19 Žmogaus teisių tarybos penkioliktajai sesijai mirties bausmės taikymo klausimu,

— atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos-Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai per 2010 m. birželio 16 d. posėdį pasakytą kalbą apie žmogaus teisių politiką, kurioje primenama, kad mirties bausmės panaikinimas visame pasaulyje yra ES ir jos asmeninis prioritetas,

— atsižvelgdamas į EP pirmininko Jerzio Buzeko 2009 m. spalio 19 d. pareiškimą, kuriame atkakliai raginama panaikinti mirties bausmę,

— atsižvelgdamas į 2010 m. vasario 24–26 d. Ženevoje vykusio 4-ojo Pasaulio kongreso prieš mirties bausmę priimtą baigiamąją deklaraciją, kurioje raginama visame pasaulyje panaikinti mirties bausmę,

— atsižvelgdamas į Afrikos žmogaus ir tautų teisių komisijos 2008 m. ir į ESBO parlamentinės asamblėjos 2009 m. rezoliucijas dėl mirties bausmės moratoriumo, taip pat į regionines iniciatyvas, pvz., tas, kurios buvo priimtos Amerikos šalių žmogaus teisių komisijoje,

— atsižvelgdamas į peržiūrėtą ir atnaujintą Tarybos 2008 m. birželio 16 d. priimtų ES gairių dėl mirties bausmės versiją,

— atsižvelgdamas į Pasaulinę kovos su mirties bausme dieną ir į tai, kad nustatyta, jog kasmet spalio 10 d. minima Europos kovos su mirties bausme diena,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 2 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 4 dalį,

A. kadangi Europos Sąjunga ryžtingai siekia, kad visur būtų panaikinta mirties bausmė, ir nori, kad šis principas būtų pripažintas visame pasaulyje,

B. kadangi ES yra svarbiausias institucinis subjektas, kovojantis su mirties bausme pasaulyje, ir jos veiksmai šioje srityje yra pagrindinis jos išorės politikos žmogaus teisių klausimais prioritetas, kadangi ES taip pat yra pagrindinė pastangų, kurias visame pasaulyje deda pilietinės visuomenės organizacijos, siekdamos mirties bausmės panaikinimo, rėmėja,

C. kadangi mirties bausmė yra žiauriausia, nehumaniškiausia ir labiausiai žeminanti bausmė, kuria pažeidžiama teisė į gyvybę, įtvirtinta Visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje, ir kadangi kalinimo sąlygos laukiant, kol bus įvykdyta mirties bausmė, prilygsta kankinimo veiksmui, nepriimtinam valstybėms, kurios paiso žmogaus teisių,

D. kadangi įvairūs tyrimai parodė, jog mirties bausmė nedaro jokios įtakos smurtinių nusikaltimų tendencijoms,

E. kadangi iš turimų duomenų matyti, jog mirties bausmė visų pirma daro poveikį nepalankioje padėtyje esantiems žmonėms,

F. kadangi remiantis Europos žmogaus teisių konvencijos protokolo Nr. 6 nuostatomis Europos Tarybos valstybėms narėms draudžiama taikyti mirties bausmę,

G. kadangi ES siekia, kad trečiosiose šalyse būtų paskelbti mirties bausmės taikymo moratoriumai, o pati bausmė laikui bėgant panaikinta, ir kad būtų ratifikuotos atitinkamos tarptautinės JT ir kitos priemonės, visų pirma Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto Antrasis fakultatyvinis protokolas, kuriuo siekiama panaikinti mirties bausmę,

H. kadangi mirties bausmės panaikinimas yra vienas iš teminių prioritetų teikiant paramą pagal Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę (EDŽTRP), kuria naudojantis nuo 1994 m. visame pasaulyje buvo finansuota 30 projektų, o jų bendras biudžetas sudarė daugiau kaip 15 mln. eurų,

I. kadangi, įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Europos Parlamentas turi pritarti prekybos susitarimų sudarymui ir, apskritai, tarptautiniams susitarimams su trečiosiomis šalimis,

J. kadangi Tarptautinio baudžiamojo teismo, Tarptautinio baudžiamojo tribunolo buvusiai Jugoslavijai, Tarptautinio baudžiamojo tribunolo Ruandai, Specialiojo teismo Siera Leonei, Rytų Timoro specialiųjų sunkių nusikaltimų kolegijų ir Kambodžos teismų specialiųjų kolegijų statutuose nenumatyta mirties bausmė už karo nusikaltimus, nusikaltimus žmoniškumui ir genocidą, t. y. už pačius sunkiausius nusikaltimus, kurie rūpi tarptautinei bendruomenei ir kurie priklauso minėtųjų teismų jurisdikcijai,

K. kadangi 2007 ir 2008 m. JT Generalinė Asamblėja priėmė istorinės reikšmės rezoliucijas 62/149 ir 63/168, kuriose raginama paskelbti pasaulinį mirties bausmės vykdymo moratoriumą ir galiausiai siekti, kad mirties bausmė būtų panaikinta, ir, atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad šalių, pritariančių šiai rezoliucijai, skaičius padidėjo ir kad rezoliucija 63/168 buvo priimta didžiule balsų dauguma: 106 už, 46 prieš ir 34 susilaikė,

L. kadangi 2010 m. vasario mėn. Ženevoje vykusiame 4-ajame pasauliniame kongrese mirties bausmės panaikinimo klausimu valstybės, kuriose mirties bausmė panaikinta *de facto*, buvo paragintos įtvirtinti šį faktą įstatymuose, bausmės panaikinimui pritariančios valstybės buvo paragintos įtraukti visuotinio panaikinimo klausimą į savo tarptautinių santykių politiką, o tarptautinės ir regioninės organizacijos buvo paragintos paremti visuotinį bausmės panaikinimą ir priimti rezoliucijas dėl mirties bausmės vykdymo moratoriumo,

M. kadangi 154 pasaulio valstybės *de jure* ar *de facto* panaikino mirties bausmę, iš jų 96 valstybės jos netaiko už jokį nusikaltimą, 8 valstybėse ji taikoma tik išskirtiniais atvejais, pvz., už per karą įvykdytus nusikaltimus, 6 valstybės paskelbė mirties bausmės moratoriumą ir 44 *de facto* panaikino mirties bausmę (pvz., šalys, kuriose mirties bausmė nevykdoma bent 10 metų, arba šalys, kuriose nustatyti privalomi įpareigojimai netaikyti mirties bausmės),

N. kadangi daugiau kaip 100 šalių, kuriose už nusikaltimus taikoma mirties bausmė, uždraudė ją vykdyti nepilnamečiams nusikaltėliams, tačiau reikia pabrėžti, kad kelios šalys, šiurkščiai pažeisdamos tarptautinę teisę, visų pirma Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto (TPPTP) 6 straipsnio 5 dalį, ir toliau vykdo mirties bausmę nusikaltėliams vaikams, kadangi reikia ypač pabrėžti, jog Irane yra daugiausia sulaikytų nepilnamečių,

O. kadangi šiuo metu pasaulyje yra daug asmenų, kurie patvirtintais duomenimis yra Europos piliečiai, laukiančių, kada bus įvykdyta mirties bausmė, ar kuriems gresia mirties bausmė, ir šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad būtina suvienyti ir sustiprinti Europos reakciją į galimą bausmės įvykdymą Europos piliečiams,

P. kadangi 2010 m. kovo 23 d. Maskvoje vykusiame posėdyje su Europos Tarybos parlamentinės asamblėjos stebėjimo komiteto nariais Rusijos Federacijos Valstybės Dūmos pirmininkas Borisas Gryzlovas pareiškė, kad dėl terorizmo grėsmės Rusijai nepavyko ratifikuoti Europos žmogaus teisių konvencijos protokolo Nr. 6 dėl mirties bausmės panaikinimo,

Q. džiaugiasi, kad 2010 m. vasario 11 d. Kirgizijos parlamentas ratifikavo Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto Antrąjį fakultatyvinį protokolą mirties bausmei panaikinti ir kad 2010 m. gegužės 21 d. Kirgizijos laikinoji vyriausybė viešai paskelbė galutinį konstitucijos projektą, pagal kurį, *inter alia*, uždraudžiama mirties bausmė ir kuris dabar jau patvirtintas,

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

R. kadangi 43 pasaulio valstybės vis dar taiko mirties bausmę, ir daugiausia mirties bausmių įvykdoma Kinijoje, Irane ir Irake; kadangi vien tik Kinijai tenka 5 000, arba 88 proc. visų pasaulyje įvykdomų mirties bausmių; kadangi Irane mirties bausme nuteisti mažiausiai 402, Irake – mažiausiai 77, o Saudo Arabijoje – mažiausiai 69 asmenys,

S. kadangi Iranas vis dar taiko mirties bausmę užmėtant akmenimis, o tai prieštarauja Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto Antrajam fakultatyviniam protokolui,

T. kadangi Šiaurės Korėjos valdžios institucijos sistemingai vykdo mirties bausmę valstybės vardu, o teismų sistema pavaldi valstybei, kadangi mirties bausmė taikoma už daugybę nusikaltimų prieš valstybę ir numatoma už vis daugiau nusikaltimų nuolat peržiūrint baudžiamąjį kodeksą, o piliečiai, įskaitant vaikus, verčiami stebėti viešas egzekucijas,

U. kadangi Japonijoje kaliniams, jų artimiesiems ir advokatams iki paskutinės dienos nepranešama, kada bus vykdoma mirties bausmė,

V. kadangi Irako prezidentinė taryba neseniai ratifikavo mirties nuosprendžius mažiausiai 900 kalinių, įskaitant moteris ir vaikus,

W. pabrėždamas, kad Baltarusija yra vienintelė Europos valstybė, kurioje tebevykdoma mirties bausmė; atkreipdamas dėmesį į tai, kad ir Europos Tarybos parlamentinė asamblėja, ir Europos Sąjunga ne kartą ragino Baltarusiją panaikinti mirties bausmę, kadangi duomenys apie mirties bausmę Baltarusijoje yra slapti, kadangi rimtai nerimaujama dėl teismų nešališkumo ir kadangi pagal bausmių vykdymo kodekso nuostatas mirties bausmė vykdoma sušaudant ir neviešai, kalinimo įstaigos administracija informuoja teisėją apie bausmės įvykdymą, o teisėjas informuoja gimines, kadangi asmens, kuriam įvykdyta mirties bausmė, kūnas neatiduodamas giminėms, kad jį palaidotų, o laidojimo vieta nenurodoma,

X. kadangi iš 50 Jungtines Amerikos Valstijas sudarančių valstijų 35 taikoma mirties bausmė, nors 4 iš jų mirties bausmė nevykdoma nuo 1976 m., kadangi 2009 m. pasibaigus *de facto* moratoriumui, kuris galiojo nuo 2007 m. rugsėjo mėn. iki 2008 m. gegužės mėn., mirties bausmių skaičius išaugo iki 52, nors tai buvo septintieji metai iš eilės, kai Jungtinėse Amerikos Valstijose paskelbtų mirties bausmės nuosprendžių skaičius mažėjo (2009 m. jų paskelbta 106),

Y. džiaugdamasis, kad kai kurios valstijos, tarp jų Montana, Naujoji Meksika, Naujasis Džersis, Niujorkas, Šiaurės Karolina ir Kentukis, pradėjo taikyti mirties bausmės vykdymo moratoriumą arba panaikino mirties bausmę; smerkdamas tai, kad Teresai Lewis Virdžinijoje ir Holly Wood Alabamoje buvo įvykdytos mirties bausmės nepaisant įrodymų, kad jos abi buvo protiškai atsilikusios, ir atkreipdamas dėmesį į Mumios Abu Jamalio, laukiančio, kada jam bus įvykdyta mirties bausmė Pensilvanijoje, ir Troy Daviso, esančio Džordžijoje, atvejus,

1. dar kartą pabrėžia savo nuolatinę poziciją dėl nepritarimo mirties bausmei visais atvejais ir visomis aplinkybėmis ir dar kartą išreiškia savo įsitikinimą, kad mirties bausmės panaikinimas prisidės prie žmogaus orumo stiprinimo ir pažangios žmogaus teisių plėtros;

2. smerkia visas egzekucijas, kur jos bebūtų vykdomos; primygtinai ragina ES ir valstybes nares užtikrinti, kad būtų įgyvendinama JT rezoliucija dėl visuotinio mirties bausmės vykdymo moratoriumo, siekiant po to ją visiškai panaikinti visose šalyse, kuriose mirties bausmė vis dar taikoma; ragina Tarybą ir Komisiją imtis veiksmų, kad palaipsniui būtų ribojamas mirties bausmės taikymas, ir primygtinai reikalauti, kad ji būtų vykdoma laikantis tarptautinių minimalių standartų; išreiškia didelį susirūpinimą dėl mirties bausmės skyrimo nepilnamečiams ir asmenims su psichine arba protine negalia ir ragina nedelsiant ir visiškai nustoti taikyti šią praktiką;

3. ragina, kad ES panaudotų visas įmanomas diplomatijos ir bendradarbiavimo pagalbos priemones siekiant mirties bausmės panaikinimo;

4. ragina valstybes, kuriose mirties bausmė vis dar taikoma, nedelsiant paskelbti jos vykdymo moratoriumą; toliau ragina tokias valstybes kaip Kinija, Egiptas, Iranas, Malaizija, Sudanas, Tailandas ir Vietnamas paskelbti oficialius duomenis apie mirties bausmės taikymą šiose šalyse; taip pat ragina Šiaurės Korėją nedelsiant ir visam laikui nutraukti viešų egzekucijų vykdymą;

5. ragina Japoniją atskleisti informaciją apie jos mirties bausmės taikymo sistemą;

6. ragina valstybes, kurios dar nėra panaikinusios mirties bausmės, laikytis apsaugos sąlygų, kuriomis ginamos asmenų, kuriems gresia mirties bausmė, teisės, kaip nustatyta Jungtinių Tautų Ekonomikos ir socialinių reikalų tarybos apsaugos priemonėse; ragina Tarybą ir Komisiją paskatinti likusias šalis, kurios dar nepasirašė ir neratifikavo Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto Antrojo fakultatyvinio protokolo, ir valstybes nares, kurios dar nepasirašė Europos žmogaus teisių konvencijos Protokolo Nr. 13 dėl mirties bausmės, tai padaryti;

7. ragina ESBO valstybes nares, ypač Jungtines Valstijas ir Baltarusiją, nedelsiant paskelbti mirties bausmės vykdymo moratoriumą;

8. ragina Kazachstaną ir Latviją pakeisti savo nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis vis dar leidžiama išimtinėmis aplinkybėmis taikyti mirties bausmę už tam tikrus nusikaltimus;

9. primygtinai ragina ES valstybes nares ir visas valstybes, remiančias 2007 ir 2008 m. JTGA rezoliucijas, sustiprinti tarpregioninį bendradarbiavimą ir JTGA 65-ojoje sesijoje paskelbti trečiąją rezoliuciją dėl mirties bausmės, kuria visų pirma būtų siekiama:

— nebelaikyti mirties bausmės valstybine paslaptimi;

— paskirti specialųjį pasiuntinį, kuris ne tik stebėtų padėtį ir darytų spaudimą siekdamas skaidrumo mirties bausmės vykdymo sistemose, bet ir stengtųsi įtikinti valstybes, vis dar taikančias mirties bausmę, laikytis JT rekomendacijų paskelbti mirties bausmės vykdymo moratoriumą ir po to ją visiškai panaikinti;

— mirties bausmę teisėtai taikyti tik už pačius sunkiausius nusikaltimus;

10. ragina ESBO dalyvaujančias valstybes paskatinti Demokratinių institucijų ir žmogaus teisių biurą ir ESBO misijas bendradarbiaujant su Europos Taryba vykdyti informavimo, visų pirma, žiniasklaidos, teisėsaugos pareigūnų, politikos rengėjų ir plačiosios visuomenės, kampanijas prieš mirties bausmę kaip problemos sprendimo būdą;

11. ragina mirties bausmę tebetaikančias ESBO valstybes pagal ESBO įsipareigojimus skaidriai pateikti su mirties bausmės vykdymu susijusią informaciją, viešai paskelbti mirties bausme nuteistų asmenų ir asmenų, kuriems mirties bausmė buvo įvykdyta, tapatybę, taip pat mirties bausmės vykdymo statistiką;

12. ragina Tarybą ir Komisiją, ypač atsižvelgiant į tai, kad steigiama EIVT, apibrėžti, kokios išsamios ir veiksmingos politikos mirties bausmės klausimu turėtų laikytis Europos Sąjunga daugybės asmenų, kurie patvirtintais duomenimis yra Europos Sąjungos piliečiai ir kuriems gresia mirties bausmė trečiosiose šalyse, atžvilgiu; šią politiką turėtų sudaryti griežtos ir tvirtos priemonės, susijusios su identifikavimo sistema, teisinės pagalbos teikimu, ES teisiniu įsikišimu ir diplomatiniu atstovavimu;

13. be to, remia už mirties bausmės panaikinimą kovojančių nevyriausybinių organizacijų, įskaitant „Hands Off Cain“, „Amnesty International“, „Penal Reform International“, Pasaulinę koaliciją prieš mirties bausmę, Tarptautinę Helsinkio žmogaus teisių federaciją, Šv. Egidijaus bendruomenę ir „Reprieve“, veiklą; palankiai vertina ir remia rekomendacijas dėl ES priemonių kovojant su mirties bausme, kurios buvo pateiktos 12-jame ES ir nevyriausybinių organizacijų žmogaus teisių forume;

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

14. įsipareigoja stebėti, kaip šalių valdžios institucijos sprendžia mirties bausmės klausimą, atkreipti atitinkamų nacionalinių institucijų dėmesį į konkrečias bylas ir svarstyti galimybes vykdyti iniciatyvas ir *ad hoc* misijas mirties bausmę tebetaikančiose šalyse, kad valdžios institucijos būtų raginamos paskelbti mirties bausmės moratoriumą ir po to ją visiškai panaikinti;

15. prašo Tarybą ir Komisiją, jei būtų sudaromi susitarimai su šalimis, kuriose vis dar taikoma mirties bausmė, arba šalimis, kurios nepasirašę moratoriumo panaikinti mirties bausmę, primygtinai raginti jas tai padaryti;

16. prašo Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai bei valstybes nares ir toliau laikytis bendros pozicijos ir turėti mintyje tai, kad svarbiausias politinis rezoliucijos klausimas turi būti pasaulinio moratoriumo patvirtinimas, kuris būtų labai svarbus žingsnis siekiant mirties bausmės panaikinimo;

17. ypač ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai parodyti, kad mirties bausmės panaikinimas yra politinis prioritetas, nes ji nuolat kelia šį klausimą politiniuose susitikimuose su valstybėmis, kuriose vis dar taikoma mirties bausmė, taip pat asmeniniuose pareiškimuose, kalbėdama vardu tų, kuriems netrukus gali būti įvykdyta mirties bausmė;

18. primena, kad visiškas mirties bausmės panaikinimas tebėra vienas pagrindinių ES žmogaus teisių politikos tikslų; mano, kad vien tik glaudus valstybių bendradarbiavimas, švietimas, sąmoningumo didinimas, našumas ir veiksmingumas gali padėti pasiekti šį tikslą;

19. skatina regioninį bendradarbiavimą šiuo požiūriu; pažymi, kad, pavyzdžiui, kai 2010 m. sausio mėn. Mongolija oficialiai patvirtino mirties bausmės vykdymo moratoriumą, tai turėjo teigiamą pasekmę – kelios mirties bausmę tebetaikančios šalys ėmė svarstyti, ar ši bausmės forma neprieštarauja konstitucijai;

20. ragina Tarybą ir Komisiją rasti būdų, kaip būtų galima pagerinti ES gairių dėl mirties bausmės įgyvendinimą ir veiksmingumą, šiuo metu peržiūrint ES žmogaus teisių politiką, ypač atsižvelgiant į tai, kad 2011 m. planuojama peržiūrėti pačias Gaires;

21. ragina Tarybą ir Komisiją pasinaudoti Pasauline ir Europos kovos su mirties bausme dienomis ir atkreipti dėmesį į šias ir kitas bylas: Sakineh Mohamadi Ashtiani, Zaharos Bahrami, Mumios Abu-Jamalio, Troy Daviso, Olego Grishkovstovo, Andreijaus Burdyko ir Ebrahimo Hamidi, Suliamono Olyfemi ir Siti Zainab Binti Duhri Rupos;

22. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Tarybai, Komisijai, ES valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, JT Generaliniam Sekretoriui, JT Generalinės Asamblėjos pirmininkui ir JT valstybių narių vyriausybėms.

ES veiksmai, susiję su naftos paieška ir gavyba Europoje

P7_TA(2010)0352

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES veiksmų, susijusių su naftos paieška ir gavyba Europoje

(2011/C 371 E/03)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 11 ir 191 straipsnius,

— atsižvelgdamas į JT konvenciją dėl biologinės įvairovės,

— atsižvelgdamas į tinklą „Natura 2000“, sukurtą vadovaujantis 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos ([1]) ir į 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/56/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus ([2]) (Jūrų strategijos pagrindų direktyva), kaip svarbiausias Europos jūrų biologinės įvairovės apsaugos priemones,

— atsižvelgdamas į tikslus ir reikalavimus, kuriais siekiama palankios ir tinkamos Europos pakrančių ir jūrų vandenų aplinkos būklės, kaip nustatyta 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/60/EB, nustatančioje Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (Vandens pagrindų direktyva) ([3]) ir į Jūrų strategijos pagrindų direktyvą,

— atsižvelgdamas į ES biologinės įvairovės veiksmų planą ([4]),

— atsižvelgdamas į avarijos naftos platformoje „Deepwater Horizon“ sukeltą naftos išsiliejimą Meksikos įlankoje,

— atsižvelgdamas į ES vandenyse veikiančius naftos gręžimo bokštus,

— atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo 7 d. klausimus Tarybai ir Komisijai dėl avarijos naftos platformoje „Deepwater Horizon“ sukelto naftos išsiliejimo poveikio ES ir ES vykdomiems naftos gavybos ir naftos telkinių paieškos Europos Sąjungoje veiksmams (O-0122/2010 – B7-0470/2010, O-0123/2010 – B7-0551/2010),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,

A. kadangi po avarijos naftos platformoje „Deepwater Horizon“ į Meksikos įlanką išsiliejus naftai ES ir valstybėms narėms svarbu neatidėliojant įvertinti visus naftos gavybos ir naftos telkinių paieškos Europos Sąjungoje aspektus ir tada imtis visų būtinų veiksmų siekiant užtikrinti, kad ES vandenyse būtų išvengta panašios ekologinės katastrofos,

B. kadangi aukščiausio lygio atsargumo priemonės, aplinkos apsauga ir naftos gavybos operacijų saugumas bei patikimumas yra svarbiausi principai, kuriais turi būti grindžiami visi ES veiksmai šioje srityje,

C. kadangi daugiausia naftos gręžiama ir jos telkinių labiausiai ieškoma Šiaurės jūros vandenyse,

D. kadangi ES jūros ribojasi ir ne su Europos Sąjungos šalimis, kurių ES teisė neįpareigoja laikytis atitinkamų nuostatų, reglamentuojančių atsakomybę ir žalos atlyginimą,

E. kadangi vis dažniau siekiama naftos gręžimo ir naftos telkinių paieškos darbus vykdyti jūrų vandenų gelmėse ir atokiuose jūrų regionuose, o tai susiję su didesne veiksmų valdymo ir priežiūros rizika,

1. reiškia savo solidarumą su avarijos naftos platformoje „Deepwater Horizon“ sukelto naftos išsiliejimo aukomis ir ragina ES reaguojant į šią nelaimę teikti techninės konsultacijas bei paramą;

2. pripažįsta, kad atviroje jūroje išgaunamų dujų ir naftos gamyba Europoje smarkiai prisidedama prie tiekimo saugumo Europos Sąjungoje, taip pat atkreipia dėmesį į saugius šio pramonės sektoriaus veiksmus Europoje;

3. pripažįsta, kad būtina nedelsiant patvirtinti bendrą Europos tvarką, kurią taikant būtų tarpvalstybiniu lygmeniu stengiamasi užkirsti kelią naftos išsiliejimui arba reaguojama į tokį naftos išsiliejimą;

([1]) OL L 206, 1992 7 22, p. 7.
([2]) OL L 164, 2008 6 25, p. 19.
([3]) OL L 327, 2000 12 22, p. 1.
([4]) SEC(2006)0607 ir (2006)0621.

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

4. ragina Komisiją iki metų pabaigos pateikti Meksikos įlankos aplinkos taršos lygmens ir biologinės būklės vertinimą;

5. ragina Komisiją atidžiai stebėti JAV institucijų atliekamų žmogiškųjų, gamtinių ir technologinių veiksnių, dėl kurių Meksikos įlankoje kilo katastrofa, tyrimų rezultatus ir padaryti visas išvadas, kurios būtinos siekiant išvengti panašių nelaimių ES jūriniuose ir pakarančių vandenyse veikiančiose naftos platformose;

6. ragina Komisiją parengti griežtas nelaimingų atsitikimų prevencijos naftos platformose priemones ES lygmeniu, o į Direktyvos SEVESO II ([1]) taikymo sritį taip pat įtraukti naftos gręžimo bokštus;

7. ypač ragina Komisiją įvertinti, ar ES būtų pajėgi skubiai reaguoti atviroje jūroje veikiančių naftos įrenginių avarijos atveju, ir bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis parengti Europos veiksmų planą; pažymi, kad ypatingas dėmesys turi būti skiriamas Arkties regionui dėl jo pažeidžiamumo ir svarbos švelninant klimato kaitos procesą; be to, pažymi, kad reikia atsižvelgti į Vidužemio, Baltijos ir Šiaurės jūrų zonas;

8. palankiai vertina Komisijos atliktą ES vandenyse esančių naftos gręžinių veiklos nepalankiausiomis sąlygomis patikrinimą; ragina nustatyti bet kokius ES lygmens taikomus reguliavimo sistemos trūkumams ir neatitikimus ir nedelsiant šį tyrimą pristatyti Parlamentui;

9. ypač ragina Komisiją persvarstyti šiuo metu galiojančius teisės aktus, kuriais vadovaudamiesi licencijos eksploatuoti naftą atviroje jūroje turėtojai gali nuomoti įrenginius trečiosioms šalims, kad tolesnio civilinio proceso metu būtų galima lengviau nustatyti atsakomybę už nelaimės ar katastrofos atviroje jūroje veikiančioje naftos platformoje atveju žmogaus gyvybei ir aplinkai padarytą žalą;

10. ragina Komisiją persvarsčius reguliavimo sistemą kuo anksčiau pateikti Parlamentui bet kokius teisėkūros pasiūlymus, kuriuos ji laiko būtinais norint spręsti konkrečių reguliavimo tvarkos, taikomos naftos gavybai ir naftos telkinių paieškai bei kitiems jūros dugno eksploatavimo veiksmams ES, spragų (pavyzdžiui, direktyvos dėl atsakomybės už aplinką ([2]) klausimą;

11. mano, kad šiuo požiūriu dabartiniuose atsakomybės už aplinkai padarytą žalą teisės aktuose esama tam tikrų didelių spragų ir todėl ragina Komisiją svarstyti galimybę persvarstyti dabartinių ES teisės aktų (įskaitant Direktyvą dėl atsakomybės už aplinką ir Direktyvą SEVESO II, taip pat priemones, kurias sudaro Erika priemonės ir trečiasis jūrų saugos teisės aktų paketas) turinį ir papildyti jų taikymo sritį, ir (arba) priimti naujus būtinus teisės aktus siekiant atsižvelgti į pavojų, susijusį su naftos eksploatacija atviroje jūroje ir sugriežtinti taisykles, taikomas už atsakomybę naftos avarijų metu;

12. atkreipia dėmesį į tai, kad nėra įkurta žalos atlyginimo fondo su nafta susijusių nelaimingų atsitikimų atveju ir ragina Komisiją į Direktyvą dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą įtraukti privalomas finansinio saugumo nuostatas;

13. ragina Komisiją pagal Direktyvą dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą sumažinti žalos ribinį dydį ir į direktyvos taikymo sritį įtraukti jūrų vandenims padarytą žalą;

14. ragina Komisiją, atliekant naujausią Direktyvos dėl poveikio aplinkai vertinimo peržiūrą ([3]), užtikrinti, kad būtų taikomas privalomas visų jūrų gelmėse vykdomų veiksmų vertinimas, kad poveikio aplinkai vertinimo kokybė būtų užtikrinta ir kad būtų neleidžiama vykdyti itin pavojingų veiksmų, pvz., gręžimo jūros dugne, jei poveikio aplinkai vertinime nurodoma, kad rizika negali būti tinkamai valdoma;

([1]) 2003 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/105/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/82/EB dėl didelių, su pavojingomis medžiagomis susijusių avarijų pavojaus kontrolės (OL L 345, 2003 12 31, p. 97).

([2]) 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (atlyginti) (OL L 143, 2004 4 30, p. 56).

([3]) Direktyva 85/337/EEB su pakeitimais.

15. be to, mano, kad remiantis bet kokiais teisėkūros pasiūlymais turi būti užtikrintas išsamus teisinis pagrindas, pagal kurį:

— būtų maksimaliai pasirūpinta, kad potencialiai kenksmingi jūros dugno darbai nežalotų jūros ir pakrančių aplinkos,

— būtų užtikrinta, kad visą atsakomybę už bet kokią panašios veiklos sukeltą žalą prisiimtų teršėjas, įskaitant žalą, padarytą sausumos ir jūrų aplinkai bei visuotiniam klimatui,

— būtų užtikrinta Europos jūrų ir pakrančių biologinės įvairovės apsauga;

— būtų užtikrinta, kad prieš planuojant vykdyti atitinkamą ūkinę veiklą būtų atliekama nepriklausoma poveikio aplinkai vertinimo ekspertizė;

16. ragina Komisiją pateikti teisės aktų pasiūlymus siekiant užtikrinti, kad visose ES naftos platformose ir ES bei trečiųjų šalių eksploatuojamuose gręžiniuose būtų vienodai taikomi aukščiausi saugos standartai nuo Atlanto vandenyno pakrančių iki Juodosios jūros; ragina Komisiją ir valstybes nares bendradarbiauti su Tarptautine jūrų organizacija (TJO), stiprinti tarptautines saugos ir kontrolės taisykles bei standartus;

17. ragina Komisiją įvertinti galimybę parengti veiksmingą stebėjimo sistemą, skirtą reguliuotojams kontroliuoti, taip pat ragina iš anksto stiprinti patikrinimo metodus ir minimalias privalomas ES saugos taisykles;

18. ragina Komisiją užtikrinti, kad valstybėse narėse būtų vienodai taikomos visos poveikio aplinkai vertinimo, strateginio aplinkos vertinimo ([1]) ir buveinių direktyvų nuostatos, susijusios su naftos platformų poveikio aplinkai vertinimu;

19. mano, kad turėtų būti papildyti Europos jūrų saugumo agentūros (EMSA) įgaliojimai: jie turėtų aprėpti ne tik laivų, bet ir atviroje jūroje veikiančių naftos įrenginių veiklą; ragina užtikrinti, kad EMSA patikėjus bet kurią iš šių naujų užduočių atitinkamai būtų pakoreguotas šios agentūros biudžetas ir darbuotojų skaičius;

20. ragina Komisiją kasmet skelbti metinę ataskaitą, kuri būtų rengiama bendradarbiaujant su valstybių narių institucijomis ir nepriklausomais ekspertais ir kurioje būtų vertinama įrenginių ir ES atviruose jūriniuose bei pakrančių vandenyse veikiančių naftos platformų techninė sauga ir patikimumas;

21. yra įsitikinęs, jog itin svarbu, kad Komisija įvertintų visus su naftos telkinių atviroje jūroje paieška ES susijusius finansinius ir atsakomybės klausimus ir, jei būtina, nustatytų privalomą ES masto draudimą ar atitinkamas kitas priemones, pvz., galėtų būti įsteigtas specialus Europos fondas, kuris būtų remiamas privalomais atviroje jūroje veikiančių įrenginių operatorių įnašais; mano, kad taikant bet kurią iš šių priemonių turi būti visapusiškai atsižvelgta į šių operatorių atsakomybę, užtikrinta, kad operatoriai būtų pakankamai apsidraudę ar šioje srityje taikytų kitokias finansines garantijas, būtinas aplinkai padarytai žalai atitaisyti ir atlyginti, o jeigu operatorių finansinės garantijos nepakanka, kad būtų numatytos papildomos finansinės garantijos, pvz., lėšos žalai atitaisyti ir atlyginti;

22. ypač ragina Komisiją svarstyti privalomas draudimo programas, kurios būtų taikomos visoje ES ir pagal kurias išsiliejimo atveju būtų kompensuojama nukentėjusių veiklos sričių atstovams padaryta žala;

23. ragina Komisiją įvertinti galimybę sustabdyti esamos gręžimo infrastruktūros veiklą, atsižvelgiant į galiojančius šios srities tarptautinius ir nacionalinius teisės aktus, ir, jei būtina, vadovaujantis teisės aktų nuostatomis išaiškinti operatorių atsakomybę, kad būtų užtikrintas saugus bet kokios žalos, padarytos aplinkai stabdant minėtąją infrastruktūrą, taip pat žalos, padarytos aplinkai po to, kai buvo sustabdyti atviroje jūroje veikiantys įrenginiai arba uždarytos gręžimo platformos, padarinių pašalinimas ir atsakomybė už ją;

([1]) 2001 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/42/EB dėl tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimo (OL L 197, 2001 7 21, p. 30).

24. ragina Komisiją parengti griežtą privalomą sistemą, pagal kurią būtų atskleidžiama įmonių informacija, susijusi su aplinkos apsaugos, socialine ir valdymo praktika, ir apsvarstyti priemones, pagal kurias būtų siekiama sustiprinti įstaigų investuotojų bendradarbiavimą su įmonėmis ir išaiškinti joms investicijų riziką, susijusią su prasta aplinkos apsaugos praktika;

25. atkreipia dėmesį į JK Sveikatos ir saugos tarnybos paskelbtą darbo sąlygų Šiaurės jūroje ataskaitą, kurioje teigiama, kad pastaraisiais metais dvigubai išaugo rimtų sužeidimų ir mirties atvejų skaičius; ragina Komisiją išnagrinėti šiuos teiginius ir imtis veiksmų, siekiant užtikrinti atviroje jūroje veikiančių gręžinių platformose dirbančių asmenų aukštą sveikatos ir darbo saugos lygį;

26. ragina Komisiją aktyviai veikti, užtikrinant, kad trečiųjų šalių atliekama veikla ir naftos gavybos projektai kaip galima labiau atitiktų griežtus aplinkosaugos standartus ir parūpinti specialias priemones, kurios kompensuotų bet kokią žalą, kurią sukėlė atviroje jūroje, besiribojančioje su ES krantais, trečiųjų šalių vykdyti veiksmai;

27. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.

Biologinės įvairovės konferencija, Nagoja, 2010 m.

P7_TA(2010)0353

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl strateginių ES tikslų 10-ajam Jungtinių Tautų biologinės įvairovės konvencijos (BĮK) šalių susitikimui, vyksiančiam 2010 m. spalio 18–29 d. Nagojoje, Japonijoje

(2011/C 371 E/04)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į 10-ąjį Jungtinių Tautų biologinės įvairovės konvencijos (BĮK) šalių susitikimą (COP 10), kuris vyks 2010 m. spalio 18–29 d. Nagojoje, Japonijoje,

— atsižvelgdamas į klausimus Komisijai ir Tarybai dėl ES strateginių tikslų 10-ajam biologinės įvairovės konvencijos (BĮK) šalių susitikimui, kuris vyks 2010 m. spalio 18–29 d. Nagojoje, Japonijoje, (O-0111/2010 – B7-0467/2010, O-0112/2010 – B7-0468/2010),

— atsižvelgdamas į 2001 m. Geteborge vykusį Europos Vadovų Tarybos susitikimą, kuriame susitarta dėl tvaraus vystymosi strategijos dalies, t. y. sustabdyti biologinės įvairovės nykimą iki 2010 m.,

— atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 25–26 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas, visų pirma į 14 punktą,

— atsižvelgdamas į *ad hoc* neribotos sudėties darbo grupės dėl konvencijos dėl biologinės įvairovės persvarstymo ataskaitą dėl jos veiklos trečiajame posėdyje, kuris vyko 2010 m. gegužės 24–28 d. ir veiksmų po 2010 m. strateginio plano projektą,

— atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 22–28 d. vykusio devintojo *ad hoc* neribotos sudėties darbo grupės dėl prieigos ir naudos pasidalijimo posėdžio ataskaitas ir prieigos ir naudos pasidalijimo protokolo projektą (Cali ir Monrealio priedus),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,

A. kadangi BĮK yra didžiausias pasaulinis susitarimas dėl biologinės įvairovės apsaugos; kadangi jį pasirašė 193 šalys, įskaitant 27 ES valstybes nares ir Europos Sąjungą,

B. kadangi Jungtinių Tautų paskelbti biologinės įvairovės metai turėtų būti politine paskata aktyviau įgyvendinti visus tris BĮK tikslus: biologinės įvairovės išsaugojimą, tausų biologinės įvairovės naudojimą ir teisingą ir lygiateisį dalijimąsi nauda, gaunama iš genetinių išteklių,

C. kadangi Pasaulio banko vertinimu 60 milijonų senųjų vietos gyventojų yra visiškai priklausomi nuo miškų; kadangi miškų naikinimas – didžiulė kliūtis siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų, dėl kurios prarandamos miškų atliekamos ekosistemų funkcijos (pavyzdžiui, lietaus krituliai, dirvos erozijos prevencija ir vandens valymas),

D. kadangi vadinamasis mėlynosios anglies pranešimas (kurį 2009 m. spalio mėn. paskelbė Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO), Jungtinių Tautų aplinkos apsaugos programa ir Tarptautinė gamtos ir gamtos išteklių apsaugos sąjunga (IUCN)) rodo, kad pakrančių zonos nykimas (kurio priežastis – pernelyg intensyvi žvejyba, mangrovių naikinimas ir eutrofikacija) ir jūrų buveinių naikinimas kelia labai didelį pavojų vandenyno pajėgumui pasisavinti anglies dioksidą ir todėl yra labai svarbi priežastis susirūpinti klimato politika,

E. kadangi reikia pašalinti didelius BĮK darbo programų įgyvendinimo trūkumus,

F. kadangi biologinės įvairovės apsauga labai svarbi siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų ir kadangi 2010 m. biologinės įvairovės uždavinys 2006 m. buvo įtrauktas, kaip naujas TVT 7 tikslo („Užtikrinti darnią aplinkos apsaugą“) uždavinys,

G. kadangi Jungtinių Tautų generalinė asamblėja 2010-uosius paskelbė Tarptautiniais biologinės įvairovės metais; kadangi Tarptautinės biologinės įvairovės dienos 2010 m. tema – „Biologinė įvairovė siekiant plėtros ir mažinant skurdą“,

H. kadangi 70 proc. pasaulio neturtingųjų gyvena kaimo vietovėse ir jų galimybės išgyventi bei gerovė tiesiogiai priklauso nuo biologinės įvairovės ir kadangi neturtingi miestų gyventojai taip pat priklausomi nuo biologinės įvairovės dėl ekosistemų funkcijų, pavyzdžiui, oro ir vandens kokybės priežiūros ir atliekų perdirbimo,

Būtinybė skubiai veikti

1. yra labai susirūpinęs, kad nei 2010 m. pasaulio biologinės įvairovės tikslas – iš esmės sumažinti biologinės įvairovės nykimo tempus, nei ES tikslas sustabdyti biologinės įvairovės nykimą, nebuvo įvykdyti;

2. yra labai susirūpinęs dėl to, kad biologinės įvairovės nykimo stabdymas nėra įrašytas į tarptautinę politinę darbotvarkę kaip ypatingos skubos klausimas;

3. yra sunerimęs dėl nuolat didėjančio nelegalaus genetinių išteklių naudojimo bei pasauliniu mastu plačiai paplitusio biologinio piratavimo;

4. pabrėžia, kad turint pakankamai išteklių ir politinės valios, yra priemonių sustabdyti biologinės įvairovės nykimą platesniu mastu; yra įsitikinęs, kad yra daug sąsajų, kurias naudojant galima geriau apsaugoti klimatą, siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų ir stabdant biologinės įvairovės nykimą;

5. ragina Komisiją ir valstybes nares atlikti vadovaujantį vaidmenį COP 10 ir siekti įtikinti visas šalis, kad reikia skubiai imtis veiksmų; taigi ragina Komisiją ir valstybes nares prieš prasidedant COP 10 konferencijai kaip galima anksčiau viešai paskelbti savo pozicijas;

6. siekdamas, kad būtų užtikrinta galimybė atlikti tokį vadovaujantį vaidmenį primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares kalbėti vienu balsu ir paspartinti savo vidaus sprendimų priėmimo procedūrą bei užtikrinti geresnį jos veiksmingumą, kad būtų galima greitai susitarti dėl vidinės ES pozicijos dėl COP 10 ir skirti daugiau išteklių ir laiko diplomatinėms pastangoms trečiųjų šalių atžvilgiu;

7. mano, kad nenuoseklu ir labai gaila, kad Japonija – šalis kurioje vyks COP 10 konferencija – nepadarė jokios pažangos kituose forumuose (Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencijoje ir Tarptautinėje banginių medžioklės komisijoje) saugant tokias pažeidžiamas jūros gyvūnų rūšis kaip melsvasis tunas ir banginis;

Ekonomika

8. pabrėžia, kad šiuo metu atliekant tyrimus, pavyzdžiui, tyrimą „Ekosistemų ir biologinės įvairovės ekonomika“ (angl. TEEB), nustatyta, kad dėl biologinės įvairovės nykimo šiuo metu gerovė mažėja apie 50 mlrd. EUR per metus (beveik 1 % BVP), o 2050 m. sumažės 14 trln. EUR, arba 7 % BVP per metus; pabrėžia, kad vadovaujantis tyrimo „Ekosistemų ir biologinės įvairovės ekonomika“ išvadomis, investicijų į biologinės įvairovės išsaugojimą grąža yra didesnė nei šimtas kartų;

9. mano, kad COP 10 priimant sprendimus turi būti ypač atsižvelgta į TEEB tyrimo rezultatus ir remiamasi tyrimo rekomendacijomis, t. y., kad į biologinės įvairovės nykimo išlaidas ir į biologinės įvairovės vertę turi būti atsižvelgiama rengiant nacionalines sąskaitas; pabrėžia, kad priešingu atveju nebus įmanoma stebėti finansinių ir ekonominių pasekmių, kurias dabartinė biologinės įvairovės krizė turės ekonomikai; pabrėžia, kad turėtų būti skiriamas didesnis dėmesys siekiant ištirti ir patvirtinti rinkos priemones, pavyzdžiui, buveinių bankus ir mokėjimo už ekosistemų funkcijas sistemas, kad būtų užtikrinti reikiami finansiniai ištekliai biologinei įvairovei išsaugoti;

10. pabrėžia, kad svarbu kurti ir tobulinti metodus, kuriais tiksliai įvertinama finansinė ekologinių paslaugų vertė, taigi nustatoma biologinės įvairovės nykimo kaina; mano, kad tai suteiktų vertingų duomenų teikiant informacijos politikos formuotojams, rengiant visuomenės informavimo kampanijas ir prisidedant prie diskusijų visuomenėje;

11. pabrėžia, kad biologinė įvairovė ir ekosistemos teikia bendrą naudą ir turi būti laikomos bendru turtu; tačiau susirūpinęs pažymi, kad dažnai vietos bendruomenės gauna labai menką užmokestį už funkcijas, kurias jie padeda atlikti, arba visai jo negauna, nepaisant to, kad jie labiausiai nukenčia dėl biologinės įvairovės praradimo ir ekosistemų funkcijų sutrikimo; todėl ragina tuos, kurie priima sprendimus, Nagojoje apibrėžti politines priemones, skirtas šiai neteisingo gamtos teikiamos naudos padalijimo problemai spręsti, ir plėtoti finansinės ir techninės pagalbos bendruomenėms ir asmenims būdus, kurie atitiktų patikimo gamtos išteklių valdymo principą;

BĮK strateginis planas

Bendroji misija iki 2020 m. ir Vizija 2050 m.

12. ragina Komisiją ir valstybes nares pritarti plataus užmojo bendrąjį BĮK tikslą 2020 m.: sustabdyti biologinės įvairovės nykimą ir dalintis biologinės įvairovės vertybėmis ir nauda bei ekosistemų funkcijoms lygiateisiškai; ragina Komisiją ir valstybes nares kuo greičiau įsipareigoti įgyvendinti Viziją 2050 m., užtikrinant, kad ekosistemos bus apsaugotos, vertinamos ir atkurtos;

Strateginiai tikslai ir pagrindiniai tikslai iki 2020 m.

13. ragina Komisiją ir valstybes nares pritarti išmatuojamiems, ambicingiems, realistiškiems ir nustatytos trukmės tarpiniams tikslams, visų pirma siekiant, kad iki 2020 m.:

— kiekvienas suvoktų biologinės įvairovės svarbą ir žinotų, kokių veiksmų gali imtis, kad apsaugotų šią įvairovę,

— biologinės įvairovės vertybės ir galimybės, kurių atsiranda saugant ir tausiai naudojant šią įvairovę, būtų įtraukiamos į nacionalines ataskaitas ir įvairią vystymosi bei skurdo mažinimo politiką ir strategiją,

— būtų atsisakyta biologinei įvairovei nepalankių subsidijų,

— šalys parengtų ir įgyvendintų planus siekdamos padidinti išteklių naudojimo efektyvumą, sumažinti atliekų kiekį ir išlaikyti išteklių naudojimą atsižvelgiant į ekologinius reikalavimus,

— būtų visiškai sustabdytas miškų ir natūralių buveinių naikinimas ir besivystančioms šalims padedama tvariai tvarkyti miškus,

— būtų sustabdytas dėl žuvų išteklių pereikvojimo jūrų ekosistemoms daromas spaudimas ir panaikinta žalinga žvejybos praktika,

— būtų sustabdytas invazinių rūšių įveisimas ir įsikūrimas,

— būtų saugoma ne mažiau kaip 20 % žemės, gėlo vandens ir jūros zonų,

— būtų geriau naudojama biologinė įvairovė ir sausumos, gėlo vandens bei pakrančių ekosistemos siekiant atskirti bei sulaikyti šiltnamio efektą sukeliančias dujas,

— būtų užkirstas kelias žinomų nykstančių rūšių išnykimui,

— būtų atkurta 15 % nualintų ekosistemų,

— būtų pasidalijama nauda, gaunama dalijantis genetiniais ištekliais, ir veiktų prieigos ir naudos pasidalijimo fondas,

— būtų taikomos dalyvavimu pagrįstos planavimo procedūros, žinių valdymas ir pajėgumų kaupimas bei veiktų tradicinių žinių, vietinių gyventojų praktikų bei paprotinių tvaraus biologinės įvairovės naudojimo metodų apsaugos sistemos,

— būtų padidinti Konvencijos įgyvendinimui skirti pajėgumai (žmogiškieji ištekliai ir finansavimas),

— būtų sustabdytas kultūrinių augalų bei ūkiuose auginamų naminių gyvūnų genetinės įvairovės nykimas žemės ūkio sistemose bei giminingų laukinių rūšių genetinės įvairovės nykimas;

Rodikliai

14. pabrėžia, kad būtina nustatyti konkrečius rodiklius, paremtus moksliniais duomenimis, siekiant įvertinti strateginių tikslų ir uždavinių pažangą;

15. pritaria tokioms ES įgyvendinamoms priemonėms kaip Europos biologinės įvairovės informacinės sistemos portalas ir Europos aplinkos agentūros parengtas biologinės įvairovės bazinio lygio scenarijus; mano, kad tai panašios priemonės, kuriomis būtų galima padidinti tarptautinių susitarimų bei vadovaujantis konvencija atliekamų veiksmų veiksmingumą;

Galimybė naudotis genetiniais ištekliais ir pasidalijimas nauda (ABS)

16. pažymi, kad per COP 10 sėkmingai nebaigus derybų dėl tarptautinio ABS režimo ir galiausiai priėmus BĮK Protokolą su teisiškai privalomomis ir neprivalomomis nuostatomis, negali būti pasiektas platesnio masto susitarimas dėl konvencijos strateginio veiksmų plano po 2010 m.;

17. dar kartą patvirtina, kad gyvybės formos ir gyvieji procesai negali būti patentavimo objektu; taigi pabrėžia būtinybę išlaikyti augintojams taikomą išimtį, vadovaujantis Konvencija dėl naujų augalų veislių apsaugos;

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

18. pabrėžia, kad ABS protokolas turi užtikrinti skaidrumą, teisinį tikrumą ir nuspėjamumą, kai siekiama gauti galimybę naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningai bei lygiateisiškai dalytis nauda, gaunama naudojant genetinius išteklius, jų dariniais bei tradicinėmis žiniomis, susijusiomis su genetiniais ištekliais;

19. ragina Komisiją ir valstybes nares pritarti, kad į Protokolą būtų įtrauktas nevaržomo ir informuoto išankstinio čiabuvių ir vietos bendruomenių sutikimo principas dėl galimybės susipažinti su tradicinėmis žiniomis, susijusiomis su genetiniais ištekliais;

20. pripažįsta, kad su genetiniais ištekliais susijusios tradicinės žinios svarbios siekiant užtikrinti, kad biologinė įvairovė būtų išsaugota bei tausiai naudojama ir kad būtų sąžiningai bei lygiateisiškai dalijamasi nauda, gaunama naudojant genetinius išteklius, taigi į tai reikia tinkamai atsižvelgti ABS protokole, laikantis JT deklaracijos dėl čiabuvių teisių;

21. todėl ragina Komisiją ir Tarybą pritarti Cali dokumento dėl naudos, kylančios iš viešai prieinamų tradicinių žinių, pasidalijimo, dėl naudos gaunamos iš genetinių išteklių išvestinių produktų pasidalijimo, dėl genetinių išteklių panaudojimo stebėjimo, sekimo ir informacijos apie panaudojimą teikimo, o taip pat dėl genetinių išteklių tiekėjų ir jų vartotojų abipusių susitarimų nuostatų;

22. pripažįsta, kad šalys tarpusavyje labai susijusios atsižvelgiant į genetinių išteklių naudojimą maisto pramonėje ir žemės ūkyje, ir kad genetiniams ištekliams tenka svarbus vaidmuo užtikrinant apsirūpinimą maistu pasaulyje, todėl reikia atsižvelgti į šiuos genetinius išteklius vedant derybas dėl tarptautinio ABS režimo;

23. pripažįsta nuomonių dėl būsimo protokolo dėl dalijimosi prieiga ir nauda taikymo atgaline data skirtumus ir ragina šalis ieškoti praktinių ir teisingų sprendimų, kaip patenkinti teisėtus interesus;

Teminė darbo programa. Jūrų ir pakrančių biologinė įvairovė

24. ragina Komisiją ir valstybes nares tvirtai pasisakyti už tolesnės pažangos nustatant ir apsaugant ekologiškai ar biologiškai reikšmingų teritorijų ir rūšių jūrų teritorijose, esančiose nacionalinėje jurisdikcijoje bei už jos ribų, svarbą;

Teminė darbo programa. Saugomos teritorijos

25. pripažįsta, kad padaryta didelė pažanga įgyvendinant Darbo programą dėl saugomų teritorijų (angl. PoWPA); nepaisant to, pabrėžia, kad dar daug reikia nuveikti norint visiškai įgyvendinti šią programą;

26. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad per COP 10 būtų teikiama pirmenybė siekiant teikti dar daugiau tinkamos paramos saugomoms teritorijoms ir gerinti jų valdymą, taip pat pranešti apie saugomų teritorijų teikiamą naudą pagrindiniams sprendimų priėmėjams ir, prireikus, prašyti skirti daugiau lėšų;

27. pabrėžia, kad vadovaudamosi Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos principais, Europos Komisija, JT ir valstybės, įtrauktos į teisinių protokolų dėl gamtos parkų ir saugomų teritorijų kūrimą, privalėtų įtraukti teisinę nuostatą, kuria būtų užtikrinama teisminė ir įstatyminė čiabuvių, kaip tikrųjų žemės savininkų, žemės nuosavybės teisių apsauga, jų socialinės veiklos apsauga bei tradicinis žemės panaudojimas ir taip oficialiai pripažįstamos jų teisės dabartiniuose vadybiniuose modeliuose;

28. pabrėžia, kad į deklaracijas dėl saugomų teritorijų ir apsaugos strategijų būtina įtraukti protokolą, kuriame būtų pateikiamas integruotu tropinių sistemų, įskaitant vandenį, apibrėžimas;

Biologinė įvairovė ir klimato kaita

29. pabrėžia, kad būtina biologinės įvairovės apsaugą įtraukti į klimato politiką ir siekti gauti maksimalią bendrą naudą iš dviejų tikslų; be to, pabrėžia, kad finansiniai įnašai skirti biologinei įvairovei išsaugoti turi teigiamo poveikio prisitaikymo prie klimato kaitos bei kovos su ja strategijoms, nes dauguma nacionalinių prisitaikymo prie klimato kaitos planų pateikiami atsižvelgiant į JTBKKK ir tokiuose planuose (ypač besivystančių šalių planuose) daug dėmesio skiriama ekosistemų atsikūrimui; todėl ragina dėti daugiau pastangų siekiant stiprinti sąveiką ir ryšius tarp biologinės įvairovės ir klimato politikos sričių, ypač tarp JTBKKK ir BĮK; atsižvelgdamas į tai, ragina suteikti įgaliojimą BĮK sekretoriatui dalyvauti JTBKKK darbe;

30. patvirtina, kad biologinė įvairovė ir atsparios ekosistemos labai svarbios mažinant klimato kaitą ir prie jos prisitaikant, atsižvelgiant į tai, kad šiuo metu sausumos ir jūrų ekosistemos sugeria apie pusę išmetamo antropogeninės kilmės CO_2 kiekio;

31. pabrėžia poreikį puoselėti ekosistemų atsikūrimą ir imtis priemonių, skirtų apsisaugoti nuo genetiškai modifikuotų organizmų paplitimo, visapusiškai atsižvelgiant į Kartachenos biosaugos protokolą;

Biologinės įvairovės integravimas į vystymosi politiką

32. džiaugiasi, kad buvo įsteigta Tarpvyriausybinė biologinės įvairovės ir ekosistemų funkcijų platforma (IPBES), kuri turėtų veikti pagal Tarpvyriausybinės klimato kaitos grupės (angl. IPCC) nustatytą pavyzdį;

33. pabrėžia, kad pagal programas, skirtas biologinės įvairovės apsaugai ir skurdo mažinimui, turi būti įgyvendinami neturtingųjų prioritetai ir daugiau dėmesio skiriama aplinkos valdymui vietos lygiu, prieigos prie biologinės įvairovės išteklių užtikrinimui ir įprastiniam valdymui;

34. ragina valstybes nares ir Komisiją suteikti naują postūmį Pasaulinio klimato kaitos aljansui ir jo paramos priemonei siekiant padidinti besivystančių šalių gebėjimus ir žinias apie galimus biologinės įvairovės praradimo padarinius ir veiksmingai integruoti jį į vystymosi planus ir jam skiriamas lėšas; ragina ES rengiant bendradarbiavimo strategiją išsamiai panaudoti Tūkstantmečio ekosistemos vertinimo pranešimą;

35. primena, kad 80 proc. pasaulio gyventojų naudoja tradicinę, augalais pagrįstą mediciną ir biologinė įvairovė gali padėti sumažinti nacionalines išlaidas tiekiant medicinines atsargas daugelį besivystančių šalių, kadangi ji sudaro reikiamą tradicinių ir daugelio sintetinių vaistų pagrindą; ragina šalių konferencijos dešimtojo susitikimo narius imtis veiksmų siekiant kovoti su biologiniu piratavimu; pabrėžia, kad biologinės įvairovės apsauga yra tiesiogiai susijusi su Tūkstantmečio vystymosi 6 tikslo siekiu;

36. ragina į Komisijos regionų ir šalių strategijos dokumentus įtraukti konkrečias priemones, skirtas oficialiai pripažinti kaimo ir vietos tautų teisę valdyti gamtinius išteklius ir gauti iš jų naudą;

37. yra įsitikinęs, kad labai svarbi ES subsidijų teikimo (žemės ūkio, žuvininkystės, energetikos sektoriams) reforma siekiant vystymosi politikos srities darnumo ir norint nekenkti biologinei įvairovei ir ekosistemų funkcijoms; taip pat primena, kad norint nutraukti žalingų subsidijų besivystančiose šalyse (ypač kuro, maisto ir vandens sektoriuose) teikimą, reikia taikyti kompensacinius mechanizmus neturtingiesiems, kuriuos šis staigus subsidijų nutraukimas gali neigiamai paveikti;

38. skatina naudoti nacionalines biologinės įvairovės strategijas ir veiksmų planus siekiant biologinės įvairovės indėlį integruoti į vystymo ir skurdo mažinimo veiklą;

39. pabrėžia biologinės įvairovės svarbą mažinant ligų, pavyzdžiui, maliarijos, paplitimą, nes įrodyta, kad ligos mažiau paplitę vis dar miškingose vietovėse, kuriose didesnė paukščių įvairovė;

40. pabrėžia, kad ekologinė gamyba padeda išsaugoti dirvą, vandenį ir biologinę įvairovę ir tuo pačiu teikia sveikai mitybai reikalingą įvairovę; todėl ragina, kad būtų didinamos investicijos į tvarų žemės ūkį siekiant gerinti maisto saugą ir mažinti skurdą;

Biodegalai

41. pabrėžia, kad būtina per COP 10 priimti rekomendacijas dėl biodegalų; primena, kad yra labai svarbu įvertinti tiesioginį ir netiesioginį biokuro poveikį biologinei įvairovei; be to, pabrėžia, kad būtina patvirtinti biodegalų sertifikavimo ir tvarumo kriterijus;

Invazinės svetimos rūšys

42. atkreipia dėmesį į tai, kad svarstant neatidėliotinų priemonių klausimą reikia nustatyti veiksmų prieš invazines svetimas rūšis prioritetus, nes dėl šių rūšių poveikio jau atsiranda didelių ekosistemos pusiausvyros sutrikimų ir tai daro ypač neigiamą poveikį visai biologinei įvairovei;

Finansavimas

43. pabrėžia, kad būtina labai padidinti pasaulinį biologinės įvairovės finansavimą, visų pirma iš jau esamų finansavimo šaltinių, taip pat iš naujų ir novatoriškų šaltinių, įskaitant naujus ir naujoviškus rinkos instrumentus;

44. taigi ragina Komisiją ir valstybes nares gerokai prieš COP 10 konferenciją viešai paskelbti savo finansinius įsipareigojimus skirtus BĮK tikslams įgyvendinti;

45. yra įsitikinęs, kad norint pasiekti BĮK nustatytą tikslą bioįvairovės srityje vien viešųjų išlaidų nepakaks, ir pabrėžia, kad svarbu, jog prisiimdamos socialinę atsakomybę įmonės taip pat atsižvelgtų į biologinę įvairovę;

46. atsižvelgiant į tyrimo „Ekosistemų ir biologinės įvairovės ekonomika“ išvadas, ragina pasinaudoti COP 10 kaip priemone siekiant atkreipti privataus sektoriaus dėmesį į ekonominę naudą, kurią galima gauti dalyvaujant kovoje už biologinės įvairovės išsaugojimą;

47. tačiau pabrėžia, kad Sprendime dėl verslo įtraukimo turėtų būti numatyti ne tik savanoriški įsipareigojimai, bet ir prievolės, ypač susijusios su informacijos teikimu ir prieiga prie jos, ir su būtinybe gerbti čiabuvius bei vietos bendruomenes kuriant nuolatinį dialogą;

48. ragina Komisiją ir valstybes nares kuo greičiau parengti novatoriškas mokėjimo už ekosistemų funkcijas sistemas mobilizuojant privatų finansavimą ir įgyvendinti šias sistemas tuo pačiu užtikrinant maksimalų atitinkamų ekosistemų apsaugos lygį;

49. tačiau pabrėžia, kad rengiant tokias sistemas turėtų būti atsižvelgiama į patirtį, kuri sukaupta įvykus finansų krizei, ir į prekybos taršos leidimais trūkumus; be to, pabrėžia, kad šiuos trūkumus būtina aiškiai paminėti suteikiant įgaliojimus specialiai darbo grupei dėl finansinių naujovių;

50. mano, kad klimato finansavimo priemones, pvz., REDD +, spartųjį finansavimą, ŠPM ir BĮ reikia reformuoti, siekiant išlaikyti biologinės įvairovės bei žmogaus ir čiabuvių teisių apsaugą ir, jei įmanoma, užtikrinti biologinės įvairovės teikiamą bendrą naudą;

51. pabrėžia, kad atliekant reformas turi būti sukurti nauji JT miškų apibrėžimai biomų pagrindu, atsižvelgiant į didelius biologinės įvairovės skirtumus ir skirtingų biomų anglies kiekio vertes, tuo pat metu aiškiai atskiriant natūralius miškus ir miškus, kuriuose dominuoja monokultūros bei nevietinės rūšys; taigi primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares atlikti šios srities darbus Pagalbinėje mokslo ir technologijų konsultacijų institucijoje (angl. SBSTA);

52. pabrėžia, kad reikia rasti sprendimus, kaip įtraukti išorės išlaidas, pavyzdžiui, už biologinei įvairovei padarytą žalą ar išlaidas, patirtas siekiant apsaugoti biologinę įvairovę, į galutinę rinkai pateiktų produktų kainą;

Trijų Rio de Žaneiro konvencijų sąveika

53. mano, kad turėtų būti siekiama didesnės trijų Rio de Žaneiro konvencijų dėl biologinės įvairovės, dėl klimato kaitos ir dėl dykumėjimo sąveikos;

54. ragina Komisiją ir valstybes nares aktyviai remti idėją 2012 m. surengti aukšto lygio susitikimą dėl trijų Rio de Žaneiro konvencijų kaip Rio+20 aukščiausiojo lygio susitikimo dalį;

Tarpvyriausybinė mokslinė politinė biologinės įvairovės ir ekosistemų platforma (angl. IPBES) ir dalijimasis žiniomis

55. palankiai vertina 2010 m. birželio mėn. Busane vyriausybių pasiektą susitarimą sukurti Tarpvyriausybinę mokslinę politinę biologinės įvairovės ir ekosistemų platformą (angl. IPBES); ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad IPBES būtų faktiškai įsteigta kuo anksčiau 2011 m.; mano, kad, kadangi IPBES įnašas priklausys nuo ES ir tarptautiniu lygmeniu vykdomų tyrimų kokybės, yra itin svarbu, jog ES ir valstybės narės skirtų pakankamai išteklių biologinės įvairovės moksliniams tyrimams atlikti;

56. ragina gerinti žinias ir technologijas, susijusias su biologine įvairove, jos reikšmė ir veikimu ir geriau jomis dalytis;

Suderintas požiūris

57. primygtinai reikalauja, kad tarptautiniuose prekybos susitarimuose produktų, kuriais prekiaujama, tvarumas būtų minimas kaip esminis dalykas; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad į visus būsimus PPO susitarimus reikia įtraukti su prekyba nesusijusius klausimus, įskaitant tuos, kurie susiję su gamybos metodais ir pagarba biologinei įvairovei;

58. ragina Komisiją ir valstybes nares palaikant santykius su trečiosiomis šalimis nepamiršti su aplinka susijusių klausimų ir tęsti „žaliąją diplomatiją“;

59. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad atnaujintas pagrindinis 2010 m. tikslas, numatytas BĮK strateginiame plane, kuris bus patvirtintas BĮK COP 10 konferencijoje (Nagoja), būtų įtrauktas kaip atnaujintas septintasis Tūkstantmečio vystymosi tikslas ir remiamas kaip neatskiriama šių tikslų įgyvendinimo iki 2015 m. dalis; pabrėžia, kad svarbu, jog Komisija ir valstybės narės pripažintų, kad yra daug visų Tūkstantmečio vystymosi tikslų sąsajų ir tarpusavio ryšių ir priimtų juos kaip bendrą vienetą;

*

* *

60. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, BĮK šalių vyriausybėms bei parlamentams ir BĮK sekretoriatui.

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

Sistema „Bazelis II“ ir direktyvos dėl kapitalo poreikio (angl. CRD 4) persvarstymas

P7_TA(2010)0354

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl „Bazelio II“ ir Kapitalui keliamų reikalavimų direktyvų (KKRD 4) peržiūros (2010/2074(INI))

(2011/C 371 E/05)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Kapitalui keliamų reikalavimų direktyvas [1] ir 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/111/EB [2] iš dalies keičiančią direktyvų 2006/48/EB, 2006/49/EB ir 2007/64/EB nuostatas dėl centrinių įstaigų kontroliuojamų bankų, tam tikrų nuosavų lėšų straipsnių, didelių pozicijų, priežiūros priemonių ir krizių valdymo,

— atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, iš dalies keičiančios direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB nuostatas, susijusias su kapitalo poreikiu prekybos knygai ir pakartotiniam pakeitimui vertybiniais popieriais, taip pat su atlyginimų nustatymo politikos priežiūriniu tikrinimu (COM(2009)0362),

— atsižvelgdamas į 2010 m. balandžio 26 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą dėl galimų tolesnių kapitalui keliamų reikalavimų direktyvos pakeitimų,

— atsižvelgdamas į susitarimą „Bazelis II“ [3],

— atsižvelgdamas į Bazelio bankininkystės priežiūros komiteto konsultacinius dokumentus dėl bankininkystės sektoriaus atsparumo didinimo [4] ir dėl tarptautinės likvidumo rizikos vertinimo, standartų ir stebėsenos sistemos [5],

— atsižvelgdamas į Finansų stabilumo valdybos dokumentus,

— atsižvelgdamas į Vašingtone, Londone ir Pitsburge vykusiuose Didžiojo dvidešimtuko (G20) aukščiausiojo lygio susitikimuose paskelbtus G20 komunikatus,

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 15 d. rezoliuciją dėl nebiržinių išvestinių finansinių priemonių [6],

— atsižvelgiant į 2010 m. rugsėjo 12 d. Valdytojų ir priežiūros vadovų grupės padarytą pranešimą dėl bendrų didesnių minimalių kapitalo normų,

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui, Europos Teisingumo Teismui ir Europos centriniam bankui „ES bankų sektoriaus tarpvalstybinių krizių valdymo sistema“ (COM(2009)0561) ir į pridėtą Komisijos tarnybų darbo dokumentą (SEC(2009)1407),

---

[1] Direktyva 2006/48/EB (OL L 177, 2006 6 30, p. 1) ir Direktyva 2006/49/EB (OL L 177, 2006 6 30, p. 201).
[2] OL L 302, 2009 11 17, p. 97.
[3] Bazelis II. Tarptautinė kapitalo įvertinimo ir kapitalo standartų konvergencija. Peržiūrėti pagrindai. 2006 m. birželio mėn. išsamus variantas (http://www.bis.org/publ/bcbs128.htm).
[4] Bazelio komiteto konsultaciniai pasiūlymai bankininkystės sektoriaus atsparumui stiprinti, 2009 m. gruodžio 17 d. (http://www.bis.org/press/p091217.htm).
[5] 2009 m. gruodžio 16 d. Bazelio komiteto konsultaciniai pasiūlymai dėl tarptautinės likvidumo rizikos vertinimo, standartų ir stebėsenos sistemos (http://www.biz.org/publ/bcbs165.htm).
[6] Priimti tekstai, P7_TA(2010)0206.

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Europos centriniam bankui dėl bankų problemų sprendimo fondų (COM(2010)0254),

— atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 3 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1126/2008, priimantį tam tikrus tarptautinius apskaitos standartus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1606/2002 ([1]),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A7-0251/2010),

A. kadangi užtikrinant įvairių ES ekonomikos subjektų finansinių poreikių patenkinimą ir skatinant augimą ir užimtumą, naujoves bei Europos ekonomikos konkurencingumą pagrindinis vaidmuo tenka stiprioms, stabilioms ir efektyvioms finansų rinkoms ir institucijoms, kadangi finansavimo funkcija labai svarbi ekonomikos atsigavimui; kadangi finansų sektoriaus reguliavimo reformos tikslas turėtų būti finansinis stabilumas ir tvarus augimas,

B. kadangi peržiūrėtos, griežtesnės kapitalui keliamų reikalavimų taisyklės turėtų būti patvirtintos deramai atsižvelgiant į ekonomikos ciklą ir vykstantį ekonomikos atsigavimą,

C. kadangi Bazelio komitetas neleidžia atsižvelgti į visus suinteresuotuosius subjektus ar į abipusiškumo principą,

D. kadangi siekiant išsaugoti finansinį stabilumą, kuris yra labai svarbi viešoji gėrybė, turi būti prižiūrimos ir reguliuojamos visos finansų rinkos, subjektai ir priemonės, taip pat visa sistemiškai svarbi finansų infrastruktūra, pvz., mokėjimų, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemos, mechanizmai bei programos ir susijęs priežiūros (angl. *custody*) paslaugų teikimas; kadangi krizė parodė, kad mokumo maržos (angl. *solvability*) ir mokumo požiūriu bankų kapitalas akivaizdžiai buvo nepakankamas,

E. kadangi reikia griežtinti rizikos ribojimo reikalavimus ir deramai užtikrinti jų vykdymą, taip pat šalinti trūkumus, susijusius su kapitalo kokybe ir kiekiu, likvidumo valdymu, vidaus modelių trūkumais ir procikliniu susitarimo „Bazelis II“ ir KKRD pobūdžiu, kuris atsiskleidė krizės metu,

F. kadangi būtina papildyti būtinų krizės valdymo intervencijos priemonių, kuriomis naudotųsi priežiūros institucijos, rinkinį,

G. kadangi turi būti stengiamasi aiškiai atskirti arba atriboti mažmeninę ir investicinę bankininkystę, siekiant užtikrinti, kad apdrausti indėliai nebūtų naudojami kaip užstatas prekybos veikloje,

H. kadangi naujuose reikalavimuose derėtų atsižvelgti į banko dydį ir rizikos pobūdį bei jo verslo modelį,

I. kadangi vis dėlto reikia deramai atsižvelgti į peržiūrėtos „Bazelio II“ sistemos atitinkamų elementų ir kitų reguliavimo iniciatyvų bendrą poveikį realiajam ekonomikos sektoriui ir ekonomikos augimui,

J. D. kadangi precedento neturintys rinkos ir reguliavimo trūkumai paskatino G20 savo susitikimuose Londone, Pitsburge ir Toronte nuspręsti didinti kapitalo kokybę, stiprinti rizikos draudimą (angl. *coverage*), sušvelninti ciklišką, nustatyti į ateitį orientuotus atidėjinius kredito nuostoliams padengti, varžyti per didelį sverto (angl. *leverage*) taikymą ir įvesti sverto koeficientą, kuriuo būtų papildyta rizika pagrįsta „Bazelio II“ sistema ir kurį būtų numatyta ateityje priskirti 1-o ramsčio priemonėms, bei stiprinti likvidumo rizikos reikalavimus,

([1]) OL L 320, 2008 11 29, p. 1.

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

K. kadangi ES taiko KKRD visoms kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms, veikiančiomis taikant įvairius verslo modelius; kadangi kitos šalys „Bazelio II“ taisykles taiko tik kai kuriems bankams, naudojantiems konkretų verslo modelį; kadangi šie taikymo masto skirtumai kelia klausimų dėl suderinamumo, vienodų veiklos sąlygų ir rizikos, kad gali būti pasirinktas palankesnis reguliavimas,

L. kadangi esama svarbių Europos ypatumų, pvz., tai, kad Europos įmonių sektorius daugiausiai finansuojamas iš bankų paskolų; kadangi peržiūrėtose Bazelio taisyklėse reikia deramai atsižvelgti į šiuos ypatumus; kadangi būtų pageidautina, kad bankų paskolos būtų nukreiptos į tam tikras specializuotas sritis, pvz., paskolas MVĮ, taip pat kad didesnės bendrovės būtų skatinamos išleisti tiesiogiai investuotojams skirtas obligacijas,

M. kadangi „vieno kurpalio“ politika, kuria neatsižvelgiama į bankų rizikos pobūdžio ypatumus ir Europos bankininkystės sektoriaus įvairovę, kenksminga Europos bankininkystės sektoriui ir todėl gali pakenkti ekonomikos augimui ir atsigaunančiai ekonomikai,

N. kadangi ES šiuo metu vykstant didelio masto finansų reguliavimo reformai būtina užtikrinti reformų suderinamumą, be to, nustatant įgyvendinimo tvarkaraščius derėtų atsižvelgti į bendrą šių priemonių poveikį realiajam ekonomikos sektoriui ir nederėtų kliudyti atsigaunančiai ekonomikai,

O. kadangi konvergencija siekiant bendrų kokybiškų pasaulinių apskaitos reikalavimų yra būtina, norint išsaugoti vienodas veiklos sąlygas ir užtikrinti duomenų palyginamumą pasauliniu mastu; kadangi tokie reikalavimai turi būti deramai patobulinti siekiant atsižvelgti į krizės pamokas,

P. kadangi visos atitinkamos valdžios institucijos turi kreipti dėmesį į poreikį griežtai laikytis principo „turinys svarbiau už formą“, kad būtų išvengta netinkamų rezultatų,

Q. kadangi siekiant užtikrinti, jog priežiūros institucijos ir investuotojai gautų vienodą skaidrią ir aiškią informaciją, itin svarbu tarptautiniu mastu suvienodinti apskaitos tikslais ir reguliavimo ar mokesčių tikslais teikiamas ataskaitas, taip pat kadangi derėtų kuo labiau sumažinti dvejopų ataskaitų teikimą; kadangi tai netrukdo taikyti vadinamųjų rizikos ribojimo filtrų, jei tik jie įtraukti į visas ataskaitas,

R. kadangi bankams derėtų skirti daugiau dėmesio pagrindinei jų verslo veiklai, kuri tenkina realiojo ekonomikos sektoriaus poreikius; kadangi Bazelio komitetui ir Komisijai derėtų tai skatinti,

S. kadangi „Bazelio II“ sistemos peržiūros reformos turi būti vykdomos kartu su struktūrinėmis bankų priežiūros reformomis, kaip tai ragina daryti Europos Parlamentas, o ilgainiui su 2–o ramsčio tipo priemonių parengimo ir nuoseklaus įgyvendinimo veikla,

Bendrieji klausimai

1. teigiamai vertina G20 įsipareigojimą didinti kapitalo kokybę ir kiekį, nustatyti likvidumo valdymo reikalavimus, spręsti prociklinės politikos problemą ir tobulinti bendrus rizikos ribojimo reikalavimus atsižvelgiant į finansų krizę;

2. palankiai vertina Bazelio komiteto ir Komisijos pastangas; vis dėlto pabrėžia, kad naujosios kapitalui keliamų reikalavimų taisyklės turėtų būti parengtos ir įgyvendinamos apdairiai, o jų poveikis turėtų būti išnagrinėtas atliekant platesnio masto reguliavimo sistemos peržiūrą;

3. svarstydamas pateikiamą pasiūlymą yra susirūpinęs dėl struktūrinio deficito ir disbalanso, taip pat dėl pavojaus pakenkti ekonomikos augimui ir atsigaunančiai ekonomikai; mano, kad, turint mintyje dabartinę ekonominę padėtį, reikės stebėti, jog bankai neperkeltų su būsimu pasiūlymu susijusių sąnaudų galutiniams finansinių paslaugų naudotojams;

4. pabrėžia, kad reikia sustiprinti su priežiūra susijusios peržiūros proceso (2-as ramstis) ir atskleidimo (3-ias ramstis) tarpusavio sąveiką supažindinant visuomenę su testavimo nepalankiausiomis sąlygomis ir kapitalo didinimo rezultatais;

5. primena svarbius Europos bankininkystės sektoriaus ypatumus, pvz., skirtinga teisine forma veikiančių verslo modelių įvairovę ir tai, kad Europos įmonių sektorius daugiausiai finansuojamas iš bankų paskolų, todėl ragina išsamiai išnagrinėti naujai pasiūlytų taisyklių mikroekonominius ir makroekonominius padarinius;

6. ragina Bazelio komitetą ir Komisiją deramai atsižvelgti į šiuos ypatumus ir į įvairius bankininkystės sektoriaus patiriamos rizikos tipus; pabrėžia, kad rengiant peržiūrėtas „Bazelio II“ taisykles būtina aiškiai skirti investicinės ir tradicinės mažmeninės bankininkystės paslaugas bei su sandoriais susijusias paslaugas;

7. prašo Komisijos aktyviau dalyvauti „Bazelio II“ taisyklių pertvarkymo procese, aktyviai ginti ir užtikrinti ES interesus, derinti valstybių narių pozicijas siekiant Europos ekonomikai palankiausio rezultato, taip pat reguliariai teikti Parlamentui ataskaitas dėl padėties vykstančiose derybose bei aktyviai įtraukti jį į derybų procesus;

8. pripažįsta, kad siekiant vienodų tarptautinės veiklos sąlygų ir vengiant palankesnio reguliavimo paieškos svarbus tarptautinis bendradarbiavimas ir veiksmų derinimas; vis dėlto nurodo, kad dėl šio tikslo ES ekonomika ir ES bankininkystės sektorius neturėtų patekti į nepalankią konkurencinę padėtį, taip pat mano, kad turėtų būti išsaugota bankininkystės sektoriaus įvairovė;

9. pabrėžia, kad norint atgaivinti Europos ekonomiką reikalingos dinamiškos finansų rinkos, pajėgios finansuoti investicijas ir naujoves; įspėja, kad nederėtų priimti taisyklių ir reikalavimų, galinčių sukelti naują kreditų krizę, kuri destabilizuotų ekonomikos vystymąsi ir Europos darbo rinkas;

10. pabrėžia, kad, siekiant užtikrinti reformos sėkmę, vienodas tarptautinės veiklos sąlygas ir išvengti palankesnio reguliavimo paieškos, būtina sąlyga – visų Bazelio ir G20 procese dalyvaujančių subjektų griežtas įsipareigojimas laikytis aiškaus ir nuoseklaus įgyvendinimo tvarkaraščio; ragina Komisiją ir Bazelio komitetą užtikrinti, kad sutarti reikalavimai būtų įgyvendinami vienu metu;

11. primena, kad susitarimu „Bazelis II“ ir jo būsima peržiūra turėtų būti nustatyti pasauliniai standartai; taigi yra labai susirūpinęs dėl to, kad dėl įvairiuose reaguojant į krizę priimtuose teisės aktuose (ypač JAV *Wall Street Reform and Consumer Protection Act*, kuriuo ribojamas išorės reitingų pripažinimas) nustatytų apribojimų būtų labai nenuosekliai taikomi šie pasauliniai standartai; taigi ragina Bazelio komitetą ir Komisiją nuodugniai įvertinti tokių teisės aktų turinį ir poveikį susitarimo „Bazelis II“ įgyvendinimui bei deryboms dėl susitarimo „Bazelis II“ peržiūros, taip pat ragina Komisiją pranešti Parlamentui apie rezultatus;

12. ragina Komisiją patikslinti išorės reitingų poveikį likvidumo buferiui ir užtikrinti, kad dėl jokių alternatyvių kriterijų, kurie gali būti svarstomi, nebūtų ribojamas buferiui tinkamo turto spektras; taip pat ragina, kad bet kokie alternatyvūs kriterijai, dėl kurių gali būti susitarta, pakeistų išorės reitingus, o ne būtų taikomi šalia jų, siekiant užtikrinti vienodas sąlygas tarptautiniu mastu;

13. ragina Komisiją stiprinti jos transatlantinį finansinio reguliavimo dialogą su JAV;

14. pabrėžia, kad įgyvendinimo tvarkaraštyje turi atsispindėti bendras peržiūrėtų reikalavimų poveikis verslui, jo gebėjimui teikti paskolas realiajam ekonomikos sektoriui bei ekonomikos atsigavimo procesui Europoje; pažymi, kad siekiant geriau užtikrinti sklandų perėjimą prie naujų reikalavimų Bazelio komitetas paskelbė peržiūros tvarkaraštį;

15. primena, kad Parlamentas, vienintelė demokratiškai išrinkta ES institucija, turi dalyvauti derybose, ir ragina Komisiją ir Bazelio komitetą imtis būtinų žingsnių, kad jis dalyvautų nuolat;

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

16. primena esąs susirūpinęs dėl prielaidų, susijusių su bankų nustatytomis koreliacijomis, kuriomis paremti tam tikri reguliavimu nustatomo kapitalo (angl. *regulatory capital*) skaičiavimo metodikos aspektai, trūkumų; pabrėžia, kad šiuo atveju svarbu, jog priežiūros institucijos tinkamai prižiūrėtų ir stebėtų bankų atliekamus vidaus vertinimus naudojant vidaus reitingais pagrįstą (angl. *Internal Rating Based*) metodą; be to, pažymi, kad turi būti stengiamasi nenustatyti klaidingų paskatų;

17. ragina Komisiją toliau integruoti ES vykdomą bankininkystės sektoriaus priežiūrą sukuriant naują Europos finansų priežiūros sistemą ir Europos sisteminės rizikos valdybą;

18. ragina Komisiją prieš įgyvendinant peržiūrėtas „Bazelio II“ taisykles atlikti deramą jų galimo poveikio realiajam ekonomikos sektoriui įvertinimą, ypatingą dėmesį skiriant MVĮ finansavimui ir bankininkystės sektoriaus atsparumui nepalankiose sąlygose;

19. mano, kad papildyti būtinų krizės valdymo intervencijos priemonių, kuriomis naudotųsi priežiūros institucijos, rinkinį, be numatytų Direktyvos 2006/48/EB 136 straipsnyje, įtraukiant bent jau įgaliojimus: reikalauti koreguoti kapitalą, likvidumą, verslo turinį ir vidaus procesus; rekomenduoti ar nustatyti pareigą pakeisti vadovybę; riboti bankininkystės licencijų galiojimą; priversti numatyti likvidavimo sąlygas (angl. *living wills*); numatyti visos bendrovės ar jos dalies pardavimą; steigti pereinamojo laikotarpio banką (angl. *bridge bank*) arba atlikti vadinamųjų gero banko ir blogo banko atskyrimą; reikalauti pakeisti skolas į nuosavą kapitalą taikant atitinkamą vertės sumažinimą (angl. *haircut*); nustatyti reikalavimus pasilaikyti (angl. *retain*) pelną ir dividendus ir apribojimus siekiant konsoliduoti kapitalo reikalavimus ir užtikrinti, kad pirmiausia nuostolius patirtų akcininkai, o ne mokesčių mokėtojai; pertvarkyti ir perduoti turtą ir įsipareigojimus kitoms įstaigoms siekiant užtikrinti sistemiškai svarbių operacijų tęstinumą; nustatyti rinkos kainomis nuvertėjusio turto (angl. *impaired assets*) įvertinimo kriterijus; imtis laikinos valstybinės kontrolės; likviduoti bankrutavusius bankus;

20. ragina Komisiją numatyti paskatas bankininkystės sektoriui, kad rizika ir pelnas jame būtų valdomi atsižvelgiant į ilgalaikius rezultatus ir kad bankai būtų skatinami nuolat aktyviai domėtis jų pačių apskaitos knygose esančiomis paskolomis, vengiant nepagrįsto kliovimosi pakeitimu vertybiniais popieriais ar nebalansinėmis priemonėmis, taip pat visiškai konsoliduoti nebalansines priemones, pvz., specialios paskirties priemones (angl. *special purpose vehicle, SPV*);

21. pažymi, kad ilgalaikės investicijos, pvz., į elektros energijos paskirstymo infrastruktūrą, remiasi pakeitimu vertybiniais popieriais;

22. siūlo Bazelio komitetą, Tarptautinę vertybinių popierių komisijų organizaciją (angl. IOSCO), Tarptautinių apskaitos standartų valdybą (angl. IASB) ir pan. institucijas įtraukti į pasaulinę struktūrą, kuri galėtų būti TVF, siekiant įsteigti tikrą finansų pasaulio organizaciją bei užtikrinti visų suinteresuotųjų subjektų dalyvavimą rengiant taisykles ir pakankamus pajėgumus šių taisyklių įgyvendinimo kontrolei;

23. mano, kad reikia spręsti „per didelių, kad žlugtų“ finansų institucijų problemą ir kad tam kapitalo reikalavimai ir anticikliniai buferiai turėtų atitikti finansų institucijos dydį, rizikos mastą bei verslo modelį;

Kapitalo kokybė

24. remia iniciatyvą reaguojant į krizę didinti kapitalo kokybę ir kiekį ir atkreipia dėmesį į 2010 m. rugsėjo 12 d. Bazelio komiteto sprendimą padidinti minimalius kapitalo reikalavimus, numatyti išsaugojimo buferį ir iš esmės padidinti paprastųjų akcininkų kapitalo dalį; primena, kad šis klausimas glaudžiai susijęs su apskaitos taisyklėmis, taigi *reikalinga* nuosekli politika, taip pat atsižvelgiant į pasaulinę konvergenciją;

25. atkreipia dėmesį į Bazelio komiteto sprendimą nuo 2010 m. liepos mėn. pabaigos leisti ribojant riziką tam tikrais atvejais nuosavo kapitalo dalimi laikyti mažumos dalį, atidėtųjų mokesčių turtą (angl. *deferred tax assets*) ir investicijas kitose finansų įstaigose; mano, kad gali būti tinkamos ir kitos korekcijos;

26. pabrėžia, kad siekiant užtikrinti vienodas veiklos sąlygas ir nesudaryti nepalankių sąlygų bet kuriems ne akcinių bendrovių verslo modeliams, be kita ko, kooperatyvams, savidraudos įmonėms (angl. *mutuals*) ir taupomiesiems bankams, kapitalas turi būti nustatytas subalansuotu būdu, remiantis kapitalo priemonių kokybe (t.y. nuolatiniu pobūdžiu, atsparumu nuostoliams, mokėjimų lankstumu) ir neatsižvelgiant į teisinę formą;

27. ragina Bazelio komitetą ir Komisiją nustatant tinkamas kapitalo priemones deramai atsižvelgti į ne akcinių bendrovių (t. y. kooperatyvų, savidraudos įmonių ir taupomųjų bankų), kurios sudaro didelę Europos bankininkystės sektoriaus dalį, poreikius ir ypatumus;

28. primygtinai ragina Komisiją persvarstyti pasiūlytus pagrindinio 1-os pakopos (angl. *tier 1*) kapitalo tinkamumo kriterijus ir įtraukti į sąrašą tik tuos kriterijus, kurie būtini siekiant užtikrinti kapitalo kokybę (t. y. nuolatinį pobūdį, atsparumą nuostoliams, mokėjimų lankstumą);

29. ragina Bazelio komitetą ir Komisiją užtikrinti, kad apskaičiuojant konsoliduotą kapitalą būtų subalansuotai ir ribojant riziką atsižvelgiama tiek į riziką, tiek į kapitalą, taip pat, be kita ko, būtų deramai atpažintas iš mažumų gautas kapitalas (t.y. mažumos dalis), kuris tos pačios bankininkystės grupės viduje tiesiogiai pateikiamas kredito įstaigoms, bei nebūtų varžomas regioninių kooperatinių ir taupomųjų bankų turto laikymas jų centrinėse įstaigose (t. y. nebūtų atskaitymų iš nuosavų lėšų);

30. pabrėžia svarbų vaidmenį, kurį krizės metu atliko nenumatytų atvejų (angl. *contingent*) kapitalas; ragina Komisiją ir Bazelio komitetą pripažinti lankstaus nenumatytų atvejų kapitalo vaidmenį esant krizėms ir stebėti, kaip rinka reaguoja į konvertuojamas finansines priemones;

31. siekiant galimos nepalankios konkurencinės padėties, ragina Komisiją deramai atsižvelgti į esamus skirtumus tarp mokesčių ir apskaitos balanso;

32. prašo Bazelio komiteto ir Komisijos paaiškinti nuostatas, taikomas finansinės dvipusės kontrolės (angl. *reciprocal cross-holding*) susitarimams;

33. siekiant apriboti nestabilumą ir procikliškumą, prašo Komisijos apsvarstyti galimybę taikyti nerealizuoto pelno ir nuostolių atžvilgiu subalansuotas priemones;

34. ragina Komisiją atlikti visapusišką kapitalo priemonių prieš ir po krizės tyrimą, siekiant įvertinti konkrečių kapitalo priemonių svarbą ir jų tinkamumą krizių metu;

Likvidumo reikalavimai

35. mano, kad kokybiškų likvidumo reikalavimų parengimas yra svarbi reakcijos į krizę dalis; mano, kad likvidumo reikalavimai turėtų būti pakankamai diferencijuoti, kad būtų atsižvelgiama į banko verslo modelio ir jo rizikos pobūdžio ypatumus; laikosi nuomonės, jog derėtų pripažinti, kad konkretaus turto rizikingumas ir priemonės, kuriomis į jį reaguojama, laikui bėgant gali kisti;

36. pažymi, kad dėl terminų transformavimo (angl. *maturity transformation*) bankams būtinai kyla ilgalaikė ir (arba) trumpalaikė likvidumo rizika;

37. laikosi nuomonės, kad, siekiant nepakenkti finansiniais konglomeratais pripažintiems bankams, kurie dalyvauja draudimo bendrovių valdyme, bankų ir draudimo bendrovių dvigubo nuosavų lėšų skaičiavimo problema turi būti sprendžiama pagal galiojančios Finansinių konglomeratų direktyvos nuostatas;

38. primygtinai ragina Bazelio komitetą ir Komisiją persvarstyti nuostatas, susijusias su likvidumo ir įsipareigojimų padengimo turtu koeficientų (angl. *liquidity and funding ratios*) kalibravimu;

39. mano, kad nustatant likvidumo masto koeficientą (angl. *liquidity coverage ratio*) derėtų labiau atsižvelgti į tinkamo turto (angl. *eligible assets*) koncentracijos tam tikrame likvidumo buferyje riziką, taip pat skatinti diversifikaciją ir varžyti per didelę koncentraciją vienoje turto kategorijoje, įskaitant valstybės skolą; mano, kad likvidumo buferiai, kiek įmanoma, turėtų būti sudaromi iš turto, kuris nepalankiausiomis sąlygomis išlieka labai likvidus, ir kad toks koeficientas, jei jis bus tinkamai parengtas, pagerins institucijų atsparumą su likvidumu susijusiai rizikai;

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

40. ragina Komisiją užtikrinti, kad jos būsimame pasiūlyme dėl KKRD 4 peržiūros likvidumo reikalavimai būtų taikomi ir nebalansiniams įsipareigojimams;

41. jei būtų nustatyti kokie nors struktūrinio likvidumo reikalavimai (pvz., grynojo pastovaus finansavimo koeficientas), ragina deramai įvertinti Europai būdingų stabilių finansavimo šaltinių reikšmę (pvz., *Pfandbriefe*); mano, kad priimančiųjų valstybių narių nacionalinės valdžios institucijos turėtų turėti galimybę bet kokiu atveju susipažinti su informacija apie su likvidumu susijusią padėtį atitinkamame filiale;

42. prašo Komisijos, atsižvelgiant į dabartinę Europos centrinio banko pinigų politikos operacijoms (atpirkimo priemonei) tinkamo turto apibrėžtį, nustatyti kokybiško likvidaus turto kriterijus;

43. ragina Komisiją visus euro zonos valstybių garantuojamos skolos vertybinius popierius priskirti kokybiškam likvidžiam turtui, taip sumažinti neproporcingą reitingų agentūrų veiksmų poveikį;

44. vis dėlto atkreipia dėmesį į tai, kad kokybiškas likvidus turtas itin nepalankiomis aplinkybėmis gali labai greitai tapti nelikvidžiu, ir todėl ragina kredito įstaigas atlikti testavimą nepalankiausiomis sąlygomis naudojant ne tik likvidumo masto koeficientą ir grynojo pastovaus finansavimo koeficientą;

45. ragina Komisiją ir Bazelio komitetą tinkamai atsižvelgti, turint mintyje likvidumo reikalavimus, į bankų grupei ar tinklui priklausančius juridinius asmenis; ragina, kad sandoriai ir įsipareigojimai šiose grupėse ar tinkluose būtų vertinami tinkamai atsižvelgiant į riziką ir prireikus skirtingai nei trečiųjų šalių sandoriai ir įsipareigojimai;

Anticiklinės priemonės

46. teigiamai vertina pastangas riboti per didelį kredito augimą ir kredito „burbulų“ riziką;

47. yra susirūpinęs dėl to, kad šiuo metu siūlomas konkrečiai bankams nustatomas fiksuotas kapitalo išsaugojimo buferis gali būti prociklinio pobūdžio; mano, kad tiek kapitalo išsaugojimo, tiek anticikliniai buferiai turėtų padėti atlaikyti nuostolius nepalankiausiomis sąlygomis; mano, kad siekiant šių buferių veiksmingumo jie turi būti sukurti ir vystomi tuo pačiu metu;

48. teigiamai vertina pastangas nustatyti suderintų makroekonominių kintamųjų rinkinį, skirtą efektyviems anticikliniams buferiams sukurti;

49. pripažįsta, kad į ateitį orientuoti atidėjiniai (numatomų nuostolių metodas) gali būti naudinga papildoma priemonė procikliškumui mažinti ir numatomų kredito nuostolių, susijusių su verslo ciklu, pripažinimui skatinti;

50. mano, kad būsima Europos bankininkystės institucija turėtų atlikti pagrindinį vaidmenį parengiant ir įgyvendinant priemones, susijusias su kapitalo reikalavimų ir anticiklinių kapitalo buferių standartais ES lygmeniu;

51. ragina tarptautiniu mastu suvienodinti ataskaitas apskaitos tikslams ir ataskaitas reguliavimo tikslais, ypač taikant numatomų nuostolių metodą pranešant apie pelną, kad būtų atsižvelgta į krizės metu įgytą patirtį ir užtikrinta, jog teikiant informaciją priežiūros institucijoms ir investuotojams būtų naudojamos tos pačios aiškios ir skaidrios taisyklės; įspėja apie būtinybę kuo labiau sumažinti dvejopų ataskaitų teikimą; mano, kad vykdant tokias priemones reikėtų remtis tam tikromis naujovėmis, pvz., reguliavimo puslapiu arba rizikos ribojimo filtrais ataskaitose, ir papildomai jas išbandyti;

52. pažymi, kad anticikliniam reguliavimui reikalingi suderinti kriterijai, siekiant užtikrinti, kad priežiūros institucijos vykdytų visapusišką ir kruopščią finansų rinkų ir rinkos aplinkos stebėseną, be kita ko, reikia keistis visa informacija, suderinti reguliavimo veiklą laiko atžvilgiu bei realiu laiku atlikti pozicijų ir rizikos stebėseną, be kita ko, taikant reikalavimą dėl visų finansų rinkos sandorių audito atsekamumo;

Sverto koeficientas (SK)

53. pažymi, kad atsižvelgiant į finansų sistemos sudėtingumą SK idėja naudinga, paprasta ir sunkiai manipuliuojama priemonė prieš per didelio sverto sudarymą ir per didelį veiklos rizikingumą; perspėja, kad tam, kad bendras, nustatyto dydžio sverto koeficientas būtų veiksminga priemonė, jam turi būti suteikta tokia vertė, kad būtų galima įvertinti kredito įstaigų verslo modelių ir rizikos pobūdžių skirtumus;

54. mano, kad siekiant tokio koeficiento veiksmingumo į jį turi būti įtraukti visi nebalansiniai įrašai ir išvestinės finansinės priemonės, be to, jis turi būti aiškiai apibrėžtas, paprastas bei palyginamas tarptautiniu mastu ir jį nustatant derėtų atsižvelgti grynosios pozicijos nustatymą reguliavimo tikslais (angl. *regulatory netting*) ir į tarptautiniu mastu taikomus įvairius apskaitos standartus;

55. vis dėlto yra susirūpinęs dėl to, kad vien taikant nekoreguotą SK būtų nepakankamai atsižvelgiama į riziką ir gali nukentėti subjektai, teikiantys tradicines nedidelio rizikingumo bankininkystės paslaugas (pvz., mažmeninės, įmonių ir nekilnojamo turto finansavimo bei sandorių bankininkystės paslaugas) arba ekonominės sistemos, kuriose įmonių sektorius finansuojamas daugiausiai paskolomis; taigi pabrėžia, kad svarbi nacionalinių priežiūros institucijų vykdoma sverto pokyčių ir bendro sverto masto stebėsena, nes ženklūs pakitimai gali būti didėjančios rizikos požymis; taip pat yra susirūpinęs dėl to, kad taikant vien nekoreguotą (nediferencijuotą) SK gali būti sukurtos klaidingos paskatos finansinį turtą perkelti į rizikingesnes pozicijas;

56. prašo Bazelio komiteto ir Komisijos deramai atsižvelgiant į ES bankininkystės sektoriaus ypatumus tinkamai įvertinti sverto koeficiento alternatyvas, taikomas 1-os pakopos ir 2-os pakopos kapitalui;

57. prašo Bazelio komiteto ir Komisijos apsvarstyti galimybę nustatyti garantijų (angl. *backstop*) apribojimus verslo kryptims, pagal riziką įvertintam turtui (angl. RWA) ir portfeliams; mano, kad tokiomis sąlygomis turėtų būti apsvarstyta galimybė atlikti turto (grynojo arba bendrojo) įvertinimą;

58. taip pat prašo Bazelio komiteto ir Komisijos apsvarstyti nekoreguoto SK proporcingumą naudojant ribinės vertes, kurias viršijus pradedamos taikyti intervencinės reguliavimo priemonės;

59. atkreipia dėmesį į Bazelio komiteto sprendimą nustatyti 2-ojo ramsčio stebėsenos laikotarpį siekiant pereiti prie 1-ojo ramsčio procedūrų; ragina Komisiją į teisėkūros pasiūlymą dėl direktyvos dėl kapitalui keliamų reikalavimų (angl. „CDR“4) įtraukti išlygą dėl peržiūros;

60. pažymi, kad sverto koeficientas – būtina priemonė bendrai bankų pozicijai įvertinti, tačiau ragina Komisiją parengti reguliavimo priemones, kuriomis būtų siekiama veiksmingai apriboti per didelio sverto sudarymą (ypač per daug priklausant nuo trumpalaikio ir didmeninio finansavimo);

61. ragina papildomai apsvarstyti sverto koeficiento alternatyvas 2-ame ramstyje; nurodo, kad galėtų būti, pvz., nustatyta lanksti sverto koeficiento ribinė vertė, o priežiūros institucijos galėtų savo nuožiūra imtis priemonių šią ribą pažeidus;

62. ragina Komisiją užtikrinti, kad naudojant sverto koeficientą finansinės krizės metu išryškėjusiu būdu nebūtų netinkamai taikomas pakeitimas vertybiniais popieriais ar jų pakaitalais ir nesumažėtų kreditavimas, ypač susijęs su paskolomis realiajam ekonomikos sektoriui (tai būdai, kuriais bankai gali sumažinti savo sverto koeficientą);

Sandorio šalies kredito rizika (SŠKR)

63. ragina patobulinti reikalavimus dėl testavimo nepalankiausiomis sąlygomis, grįžtamojo testavimo (angl. *back tests*) ir klaidingų sprendimų rizikos (angl. *wrong-way risk*) valdymo, taip pat dėl ilgalaikės socialinės ir ekologinės rizikos, kylančios dėl įmonių ir projektų, kuriems teikiamos bankų paskolos, įvertinimo;

64. ragina Bazelio komitetą ir Komisiją apsvarstyti alternatyvas, kurios padėtų geriau reaguoti į kredito vertės koregavimo riziką, atsirandančią dėl blogėjančios bankų sandorio šalių kredito kokybės;

65. mano, kad kredito rizikos draudimas (angl. CDS) neturėtų būti naudojamas siekiant apeiti kapitalui keliamus reikalavimus;

66. ragina sandorio šalies kredito riziką vertinti atsižvelgiant į faktinę riziką ir siekti, kad sandorių, kurių tarpuskaita (angl. *clearing*) atliekama necentralizuotai, kapitalo poreikis (angl. *capital charge*) būtų didesnis nei sandorių dalyvaujant pagrindinei sandorio šaliai (PSŠ) atveju, jei šios PSŠ laikosi aukštų reikalavimų, kurie bus numatyti ES teisės aktuose, taip pat vadovaujantis tarptautiniu lygmeniu sutartais apskaitos reikalavimais ir deramai atsižvelgiant į įmonių sektoriaus, naudojančio išvestines finansines priemones jų komercinės veiklos rizikai apdrausti (angl. *hedge*), galimas sąnaudas; ragina sukurti paskatas dvišalės tarpuskaitos atveju taikyti aukščiausio lygio standartus;

67. pabrėžia, kad krizė pademonstravo, jog finansų institucijų tarpusavio sąsajos yra didesnės nei sąsajos tarp finansų institucijų ir įmonių, taip pat laikosi nuomonės, kad nustatant SŠKR taikomus kapitalo reikalavimus reikėtų, jog jie būtų griežtesni, kai vienos finansų įstaigos rizikos turi pozicijas kitų finansų įstaigų atžvilgiu, be to, derėtų atsižvelgti į dinamišką šios rizikos pobūdį laikui bėgant; pabrėžia, kad reikalinga atidi sąsajų stebėsena, siekiant nustatyti sandorių tarp didžiųjų rinkos dalyvių koncentraciją ir imtis paskesnių su SŠKR susijusių reguliavimo priemonių;

*

* *

68. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Euro grupei bei Europos centriniam bankui.

Sveikatos priežiūros sistemos į pietus nuo Sacharos esančiose Afrikos šalyse ir visuotinė sveikata

P7_TA(2010)0355

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl sveikatos priežiūros sistemų Afrikoje į pietus nuo Sacharos ir pasaulinės sveikatos (2010/2070(INI))

(2011/C 371 E/06)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 25 straipsnį, kuriame sveikata pripažįstama pagrindine teise,

— atsižvelgdamas į kiekvieno žmogaus teisę būti kuo geriausios fizinės ir psichinės sveikatos,

— atsižvelgdamas į 1987 m. Bamanko iniciatyvą ir jos tikslą „sveikata visiems 2000 m.“,

— atsižvelgdamas į 1987 m. Almatos deklaraciją, kurioje apibrėžiama pirminės sveikatos priežiūros sąvoka,

— atsižvelgdamas į 1986 m. Otavos chartiją dėl sveikatingumo skatinimo,

— atsižvelgdamas į Tarptautinio pagalbos vaikams fondo iniciatyvą, 1987 m. priimtą PSO, atnaujinti pirminės sveikatos priežiūros ir kovos su vaikų mirtingumu politiką,

— atsižvelgdamas į 1998 m. Abidžano platformą tema „Paramos papildomo sveikatos draudimo sistemoms Afrikoje strategijos“,

— atsižvelgdamas į 2000 m. JT Tūkstantmečio vystymosi tikslus (TVT), būtent dėl žmogaus vystymosi (sveikatos apsaugos ir švietimo), vandens ir energetikos, kaimo plėtros, žemės ūkio ir maisto saugumo, ir ypač į 1, 4, 5, 6 ir 8 tikslą,

— atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 23 d. Kotonu susitarimus, peržiūrėtus 2005 m. birželio 25 d.,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos prioritetus, nustatytus 2005 m. gruodžio mėn. „Europos konsensuse dėl vystymosi“,

— atsižvelgdamas į 2008 m. Uagadugu vykusią tarptautinę konferenciją pirminės sveikatos priežiūros ir sveikatos priežiūros sistemų Afrikoje tema ir joje dalyvavusių valstybių vadovų įsipareigojimą padidinti lėšų, skiriamų sveikatos apsaugai, minimaliausią lygį iki 15 % nacionalinio biudžeto,

— atsižvelgdamas į Vakarų Afrikos ekonominės ir pinigų sąjungos (VAEPS) deklaracijas dėl visuotinio sveikatos draudimo naudos gyventojams ir 2009 m. birželio 26 d. Reglamento (Nr. 7/2009), kuriuo nustatoma socialinio draudimo fondo veikimo VAESP tvarka,

— atsižvelgdamas į 10-ąjį Europos plėtros fondą, apimantį 2008–2013 m. laikotarpį, ir 2005 m. gruodžio mėn. Tarybos sprendimą,

— atsižvelgdama į 2007 m. kovo mėn. Paryžiaus deklaraciją po konferencijos „Consortium“ (G8, TDB, PSO, Pasaulio bankas, TVF, OECD) dėl sveikatos draudimo,

— atsižvelgdamas į ES ir Afrikos infrastruktūros patikos fondo prioritetus, nustatytus 2007 m. balandžio mėn., ir ypač į tuos, kurie skirti infrastruktūros tinklų Afrikoje plėtrai,

— atsižvelgdamas į 2007 m. rugsėjo 5 d. Londone vykusią pasaulinę iniciatyvą „International Health Partnership“, skirtą geresniam išorės paramos dvišaliam ir daugiašaliam koordinavimui,

— atsižvelgdamas į 2007 m. birželio mėn. G8 susitikimą ir iniciatyvos „Providing for health“, skirtos tvarių, sąžiningų, į skurstančius orientuotų ir visuotinės aprėpties sveikatos finansavimo sistemų plėtrai, pradžią,

— atsižvelgdamas į naująją Europos Sąjungos vystomojo bendradarbiavimo finansavimo priemonę (DCI),

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Audito Rūmų Specialiąją ataskaitą Nr. 10/2008 dėl Europos pagalbos, skiriamos sveikatos priežiūros įstaigoms į pietus nuo Sacharos esančiose Afrikos šalyse,

— atsižvelgdamas į bendrą Afrikos Sąjungos ir Europos Sąjungos strategiją dėl sveikatos, apibrėžtą 2007 m. gruodžio mėn. Lisabonoje,

— atsižvelgdamas į bendrą neoficialų pirmininkaujančios valstybės narės ir Komisijos dokumentą, priimtą neoficialiame 2008 m. rugsėjo mėn. Bordo vykusiame vystymosi ministrų susitikime dėl sveikatos draudimo ir sveikatos priežiūros sistemų besivystančiose šalyse finansavimo,

— atsižvelgdamas į 2008 m. Alžyro deklaraciją dėl mokslinių tyrimų sveikatos srityje,

— atsižvelgdamas į 2008 m. Etekvino deklaraciją dėl higienos ir sanitarijos,

— atsižvelgdamas į 2008 m. rugpjūčio mėn. Librevilio deklaraciją dėl sveikatos ir aplinkos Afrikoje,

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

— atsižvelgdamas į 2008 m. Balio deklaraciją dėl atliekų tvarkymo įtakos žmogaus sveikatai,

— atsižvelgdamas į 2008 m. spalio mėn. vykusios Oslo konferencijos išvadas dėl perkėlimo gairių, kurios yra priemonė, leidžianti užtikrinti, kad būtų paisomos perkeltųjų asmenų, t. y. asmenų, ne savo noru perkeltų po konfliktų, persekiojimo, gamtinių nelaimių ar vystymosi projektų, nesvarbu, ar jie išvyko už savo valstybės ribų ar ne, teisės,

— atsižvelgdamas į 2009–2013 m. laikotarpiui EuropAID nustatytus tikslus,

— atsižvelgdamas į Tarptautinio Raudonojo kryžiaus komiteto atliktą papročių teisės tyrimą, kuriame sveikata laikoma tarptautinės humanitarinės teisės papročių taisykle, kurios būtina paisyti,

— atsižvelgdamas į Tarptautinės savitarpio pagalbos asociacijos (2009 m. birželio mėn.) deklaraciją dėl savitarpio pagalbos vaidmens visuotinės sveikatos apsaugos sistemose,

— atsižvelgdamas į darbus, nuveiktus pagal Tarptautinio darbo biuro programas STEP I ir II (strategijos ir priemonės prieš socialinę atskirtį ir skurdą), skirtas kovoti su socialine atskirtimi, skurdu ir skatinti padorų darbą, įgyvendinat naujoviškas socialinės apsaugos plėtimo strategijas,

— atsižvelgdamas į 2009 m. rugsėjo mėn. Jaundės deklaraciją, patvirtintą sveikatos draudimo plėtros Afrikoje veikėjų pasitarimo dalyvių, vertinančių sveikatos draudimą kaip tinkamą atsaką siekiant visuotinės aprėpties tikslo šalyse, kurių gyventojai gauna mažas ir vidutines pajamas,

— atsižvelgdamas į 2009 m. balandžio mėn. visų JT organizmų Sekretoriato vadovų tarybos priimtą „Pasaulinę iniciatyvą dėl visuotinės socialinės apsaugos bazės“, pagrįstos nuosekliais ir suderintais pagrindiniais socialiniais pervedimais ir pagrindinėmis socialinėmis paslaugomis, įskaitant sveikatos, kurios turėtų būti prieinamos visiems piliečiams,

— atsižvelgdamas į 2009 m. gruodžio 3 d. ES ir AKR jungtinės parlamentinės asamblėjos darbus ir ypač į jos rezoliuciją dėl žemės ūkio problemų ir klimato kaitos, turėsiančios vien tik neigiamos įtakos visuomenės sveikatai, ir į iniciatyvą „Klimatas Afrikos vystymuisi“,

— atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 31 d. Komisijos komunikatą (COM(2010)0128), kuriuo siekiama skatinti Europos Sąjungos vaidmenį pasaulinėje sveikatos politikoje,

— atsižvelgdamas į 3011-osios 2010 m. gegužės 10 d. Užsienio reikalų tarybos išvadas dėl Europos Sąjungos vaidmens pasaulio sveikatos srityje,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto (A7–0245/2010) pranešimą,

A. kadangi pasitelkus vertikaliuosius fondus sveikatos srityje pavyko sumažinti mirtingumą nuo pagrindinių ligų, tokių kaip tuberkuliozė, maliarija ir kt., ir kadangi pastangos turėtų būti tęsiamos šia linkme,

B. kadangi tarptautinė bendruomenė, įskaitant ES, turi remti valstybes joms įgyvendinant savo nacionalinę politiką sveikatos priežiūros srityje, o įgyvendinant šias priemones pirmenybė turi būti teikiama sveikatos priežiūros paslaugoms, finansuojamoms valdžios institucijų ir prieinamoms visiems,

C. kadangi pagrindinės sveikatos apsaugos sistemos turi užtikrinti visų ligų gydymą ir todėl tiek horizontalūs, tiek vertikalūs metodai yra būtini ir papildo vienas kitą,

D. kadangi labiau struktūruotas horizontalus metodas sudaro sąlygas kurti draudimo sistemas (papildomą sveikatos draudimą, sveikatos mikrodraudimą ir t. t.), pagal kurias naudos gavėjai patys tampa atsakingi už savo sveikatą,

E. kadangi sveikata nėra prekė nei Afrikoje, nei kitur, ir kadangi reikia siekti, kad sveikatos draudimas būtų ne kaip priemonė pelnui siekti, o būtų grindžiamas solidarumo ir demokratijos vertybėmis,

F. kadangi daugelis iniciatyvų sukurti sistemas, skirtas draudimo nuo ligų rizikos, Afrikoje kilo dešimtajame dešimtmetyje ir kadangi jų socialinė dinamika turi būti remiama,

G. kadangi angliškai, prancūziškai ir Afrikos kalbomis kalbančiose šalyse vartojami skirtingi terminai ir jie ne visuomet apima tą pačią sąvoką, kadangi vienos šalys vartoja terminą „savidraudos draugija“ (pranc. mutuelle de santé, angl. „mutual health organisations“), kitos – „bendrumo principu grindžiamas sveikatos draudimas“ (angl. „Community Based Health insurance“, pranc. „assurance maladie à base communautaire“) arba „sveikatos mikrodraudimas“ (pranc. „micro-assurance de santé“) ir kadangi šie terminai apima platų solidarumu grindžiamų mechanizmų, kurių pagrindas – rizikos pasidalijimas siekiant padengti dalį arba visas sveikatos priežiūros paslaugų sąnaudas, spektrą,

H. kadangi terminu „savitarpio“ pabrėžiamas socialinis judėjimas ir bendri grupės narių veiksmai, kadangi terminas „draudimas“ grindžiamas 1) išankstiniu (prieš rizikos atsiradimą) įmokų mokėjimu, 2) rizikos pasidalijimu ir 3) garantijos sąvoka; ir kadangi, remiantis 1998 m. Abidžano platforma, „savidraudos draugija“ gali būti apibrėžiama kaip savarankiška ne pelno asociacija, grindžiama solidarumu ir demokratiniu dalyvavimu, kuri, daugiausia naudodama savo narių įmokas, siekia pagerinti narių ir jų šeimos narių galimybes gauti kokybiškas sveikatos priežiūros paslaugas vykdydama taupymo ir savitarpio pagalbos veiklą,

I. kadangi, atsižvelgiant į tai, kokiomis socialinėmis ir humanitarinėmis sąlygomis gyvena kai kurios tautos, piliečiai ne visuomet supranta sąvoką „taupymas“ ir įmokų mokėjimo, siekiant apsidrausti nuo ligos, kuria galima nesusirgti, naudą, juo labiau kad įvairios NVO gali tuo pačiu metu nemokamai suteikti sveikatos priežiūros paslaugas ir vaistų,

J. kadangi Afrikos į pietus nuo Sacharos išeiviai buvo supažindinti su savidraudos draugijų įvairiose priimančiose šalyse, kuriose jos gerai išvystytos, vertingumu ir nauda ir kadangi išeiviai dažnai palaiko glaudžius ryšius su savo kilmės šalimi,

K. kadangi, palyginti su Europa, Afrikoje neįmanoma įdiegti vientisos sveikatos priežiūros sistemos, nes esama skirtumų tarp bendrų sveikatos apsaugos sistemų ir privalomojo sveikatos draudimo sistemų,

1. primena, kad sveikata atspindi socialinį ir ekonominį lygį, demokratiją bei gerą valstybių valdymą;

2. primena, kokią įtaką į pietus nuo Sacharos esančių šalių ekonomikoms daro išorės veiksniai, pavyzdžiui, tarptautinės prekybos taisyklės, bendradarbiavimo politikos kryptys, finansų krizė, klimato kaita, didelių farmacijos įmonių politika, didelių tarptautinių finansinių institucijų politika;

3. pabrėžia, kad šie išorės veiksniai gali žymiai sumažinti valstybių, siekiančių užtikrinti gerą valdymą, veiksmų laisvę ir smarkiai paveikti visuomenės sveikatą;

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

4. primena, kad visuotinė teisė į sveikatą yra teisė, apimanti kitas teisės sritis, kaip antai sveikatos apsaugos ir socialinę teisę, darbo teisę ir civilinę teisę;

5. primena tarptautinei bendruomenei jos įsipareigojimus dėl Tūkstantmečio tikslų ir Europos Sąjungai – jos įsipareigojimą gerinti sveikatos priežiūros paslaugų paramą, kurią ji teikia Afrikoje į pietus nuo Sacharos;

6. primena moterų teisę be apribojimų spręsti klausimus, susijusius su jų reprodukcine sveikata, nesvarbu, ar tai būtų gimdymas, kontracepcija, abortai ar lytiškai plintančios ligos; smerkia tai, kad jos vis dar tampa lyties organų žalojimo ir pasibaisėtino smurto aukomis, kadangi žaginimas vis dar naudojamas kaip karo ginklas; todėl remia moterų teisę gauti sveikatos priežiūros paslaugas šiose srityse taikant horizontalųjį metodą ir tikisi, kad bus taikomas mišrusis finansavimo metodas (angl. diagonal approach), leisiantis visų pirma remti šią sveikatos priežiūros sritį;

7. primena, kad kiekvienas vaikas turi teisę naudotis skiepijimo ir imunizacijos programomis; taip pat primena, kad 8,8 mln. vaikų iki 5 metų (iš kurių pusė gyvena Afrikoje į pietus nuo Sacharos) ir toliau kasmet miršta nuo ligų, nuo kurių galima apsisaugoti ir kurias galima išgydyti;

8. primena, kad plaučių uždegimas ir viduriavimas yra pagrindinės vaikų mirtingumo Afrikoje į pietus nuo Sacharos priežastys;

9. yra susirūpinęs, kad privačios organizacijos, gaunančios ES lėšas ir teikiančios sveikatos priežiūros paslaugas Afrikos gyventojams dėl tam tikrų religinių grupių įtakos gali riboti tam tikras sveikatos priežiūros ar reprodukcinės sveikatos prevencijos praktikas;

10. pabrėžia, kad privačios organizacijos, gaunančios ES lėšų, privalo teikti reprodukcinės sveikatos paslaugas nepažeisdamos pagrindinių teisių, žmogaus orumo ir laisvių;

11. smerkia sektinių organizacijų, piktnaudžiaujančių labiausiai pažeidžiamų gyventojų grupių patiklumu ir teikiančių pseudo sveikatos priežiūrą nereaguojant vietos institucijoms, plitimą;

12. yra susirūpinęs dėl sveikatos vertimo preke ir dviejų greičių medicinos šalyse, kurios patiria politinių sunkumų ir trūkumų gero valdymo srityje;

13. remia dažnai puikius nevyriausybinių organizacijų, dirbančių regionuose, kuriems gresia konfliktai, darbą, tačiau primena, kad šis skubus darbas negali būti atliekamas nuolat ir negali būti laikomas tvarių sveikatos draudimo sistemų pakaitalu;

14. pabrėžia, kad gerinant gyventojų sveikatą ir propaguojant sveikatos ugdymą labai svarbus vaidmuo tenka nevalstybiniams veikėjams, įskaitant religines organizacijas, tarp jų ir privačioms pelno nesiekiančioms ligoninėms;

15. ragina Komisiją remti nacionalinių sveikatos priežiūros sistemų stiprinimą taikant metodą, pagal kurį labiausiai rūpinamasi visuomenės interesais ir pripažįstama, kad viešojo ir privačiojo sektorių partnerystė yra svarbi sveikatos priežiūros sektoriui, įskaitant pelno nesiekiančias įstaigas, vadovaujantis veiksmingumo ir sąžiningumo kriterijais, jei norima pasiekti tvirtų ir tvarių rezultatų;

16. pastebi, kad daugelis į pietus nuo Sacharos esančių Afrikos valstybių gyventojų, ypač kaimo vietovėse, neįstengia susimokėti už sveikatos priežiūros išlaidas ir net generinius vaistus;

17. itin nerimauja dėl pasenusių, falsifikuotų ar padirbtų vaistų apyvartos Afrikos rinkoje ir silpnos nacionalinių valdžios institucijų ir tarptautinės bendruomenės reakcijos;

18. nerimauja, kad itin trūksta tinkamai parengtų medicinos darbuotojų ir kad daug gydytojų nelieka savo šalyje; rekomenduoja jiems pasiūlyti galimybes įsigyti daugkartines vizas, kad jie galėtų ir toliau mokytis Europoje gyvendami Afrikoje;

19. apgailestauja, kad daugelyje Afrikos šalių trūksta kvalifikuotų sveikatos priežiūros specialistų (gydytojų, slaugytojų, vaistininkų) ir kad daug šių specialistų įdarbinami Europos šalyse, kurios atima iš Afrikos šalių vertingus išteklius, kurių reikia jų vystymuisi;

20. pabrėžia, kad besivystančiose šalyse ir toliau plinta tokios pražūtingos ligos kaip vaikų vėžys, ir ragina Komisiją skatinti informavimo kampanijas, kurių tikslas būtų sudaryti palankias sąlygas ankstyvai diagnostikai ir veiksmingam gydymui;

21. palankiai vertina tai, kad nepaisant socialinių, ekonominių ir politinių sunkumų, daugelis į pietus nuo Sacharos esančių valstybių bando įgyvendinti politikos kryptis, kuriomis siekiama pagerinti arba gyventojams suteikti prieigą bent jau prie elementariausių sveikatos priežiūros paslaugų; ragina Europos Komisiją, turint mintyje sveikatą, išsamiai įvertinti gautus rezultatus dėl sveikatos gerinimo (gimdyvių ir vaikų mirtingumas) naudojant paramos bendrajam valstybių biudžetui finansavimo mechanizmą; be to, ragina atsižvelgti į kitus finansavimo mechanizmus;

22. primena ugdymo sveikatos ir higienos srityje svarbą sveikatos politikoje;

23. mano, kad būtina, jog valstybės organizuotų funkcines sveikatos paslaugas, socialiai veiksmingas ir prieinamas finansiškai, įtraukiant organizacinius sveikatos priežiūros poreikių klausimus, o kartu ir savitarpio sveikatos draudimą į sveikatos apsaugos sistemą; laikosi nuomonės, kad tam, kad šie veiksmai būtų atlikti, reikia sukurti civilinės būklės registrą;

24. pabrėžia pagrindinį vietos valdžios institucijų vaidmenį gerinant prevenciją ir galimybes gauti sveikatos priežiūros paslaugas;

25. džiaugiasi, kad vertikaliaisiais fondais sėkmingai naudojamasi, nes jie patrauklūs donorams, ir kad mažėja sergančiųjų pagrindinėmis ligomis, tokiomis kaip AIDS, tuberkulioze, maliarija, poliomielitu ir kitomis pavojingomis ligomis, skaičius; tačiau primygtinai teigia, kad šis vertikalus požiūris negali pakeisti horizontalaus ir darnaus požiūrio į pagrindinę sveikatos priežiūrą;

26. primena, kad tik horizontalus požiūris pagrindinės sveikatos priežiūros sistemos srityje, prisidedant valdžios institucijoms ir daugeliui kitų veikėjų, gali ilgainiui tvariai pagerinti gyvenimo sąlygas ir visuomenės sveikatą;

27. pabrėžia, kad mažai tikėtina, jog artimiausiu metu šios valstybės, atsižvelgiant į jų pajamas iš mokesčių, galės finansuoti nacionalines sveikatos priežiūros sistemas ir kad reikia ieškoti mišraus finansavimo; primena, kad bendras finansavimas – tai naudinga priemonė skatinant, kad šalys partnerės taptų projektų savininkėmis;

28. palankiai vertina mišrųjį finansavimo metodą (angl. diagonal approach), taikomą kai kurių vertikaliųjų fondų, nusprendusių skirti dalį savo išteklių sveikatos sistemų stiprinimui šalyse, kuriose siaučia minėtosios ligos, tačiau pabrėžia, kad būtina skatinti planetos šiaurėje ir pietuose dirbančių ligoninių ir valstybinių ir nevalstybinių sveikatos priežiūros įstaigų bendradarbiavimą sveikatos priežiūros srityje giminiavimosi ir nuolatinių mainų forma taikant nuotolinę mediciną ir pirmenybę teikiant vietos sveikatos priežiūros specialistų mokymui;

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

29. mano, kad pagrindiniams veikėjams reikėtų užmegzti strategines partnerystes vietos, nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis ir kad būtina plėtoti institucinį dialogą tarp vyriausybės, sveikatos priežiūros paslaugų teikėjų ir savidraudos draugijų siekiant apibrėžti ir valdyti sveikatos priežiūros politikos įgyvendinimą;

30. kaip ir PSO, mano, kad sveikatos priežiūros paslaugos turėtų būti plečiamos kartu su socialine apsauga, kuri turėtų būti labiau grindžiama išankstiniu mokėjimu ir paskirstymu, o ne tiesioginiais naudotojų mokėjimais, ir kad reformos, kuriomis būtų siekiama užtikrinti visuotinę aprėptį, yra būtinos norint pasiekti, kad būtų daugiau teisingumo sveikatos priežiūros srityje;

31. mano, kad sveikatos draudimo sistemos gali padėti finansiškai sustiprinti sveikatos sistemą ir kad turėtų būti dedamos visos pastangos veiksmingai sukurti jos struktūrą vietos lygmeniu;

32. pažymi, kad paprastai yra dvi sistemos, pagal kurias galima nemokamai teikti sveikatos priežiūros paslaugas ten, kur randasi poreikis, t. y. bendrosios sveikatos apsaugos sistemos, finansuojamos iš mokesčių, ir privalomojo socialinio draudimo sistemos;

33. mano, kad sveikatos draudimo sistema turi būti pagrįsta solidarumo principu ir prisitaikyti prie kultūrinių, socialinių ir politinių aplinkybių, kuriose ji taikoma: ji negali būti nei paprasčiausiai perkeltas importuotas modelis, nei iš kolonijinės praeities paveldėtas nepakeistas modelis;

34. mano, kad sveikatos draudimo sistema turi užtikrinti galimybę naudotis sveikatos priežiūra visiems, ja neturi būti siekiama pelno ir ji turi būti pagrįsta dalyvavimo principu;

35. mano, kad sveikatos draudimo sistema gali padėti valdyti ir daryti įtaką valstybės, kurioje ji veikia, sveikatos politikai, ir būti naudinga jos dalyviams;

36. mano, kad papildomas sveikatos draudimas gali geriausiai sukurti socialinę dinamiką, remiantis solidarumo vertybėmis, ir visiems suteikti prieigą prie sveikatos priežiūros;

37. mano, kad papildomas sveikatos draudimas atlieka svarbų vaidmenį didinant socialinę sanglaudą, gali propaguoti galimybę naudotis kokybiška sveikatos priežiūra ir skatinti tikrą pilietišką dalyvavimą formuojant ir įgyvendinant sveikatos politiką, visa tai derinant su oficialiomis socialinės apsaugos sistemomis;

38. tvirtina, kad papildomam sveikatos draudimui pavyko pritaikyti draudimo verslą prie socialinių ir ekonominių šešėlinėje ekonomikoje dirbančių gyventojų, kurie dar neįtraukti į oficialias ir komercinio draudimo sistemas, ypatybių, ir todėl jis yra tinkamas atsakas siekiant įgyvendinti visuotinės aprėpties tikslą tose šalyse, kuriose gyventojai gauna mažas ir vidutines pajamas;

39. teigia, kad papildomos sveikatos draudimo sistemos pagrindinis tikslas nėra perimti valstybės funkcijas, tačiau ji yra alternatyva tam, kad būtų pašalintos kliūtys naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis ir sudarytos geresnės sąlygos naudotis geros kokybės sveikatos priežiūros paslaugomis visiems piliečiams, neatsižvelgiant į jų pajamas, tuo pat metu skatinant valstybės vėl investuoti į šią sritį;

40. skatina pastangas, dedamas kai kurių valstybių, kurios, suvokdamos vietinius poreikius ir padėtį, remia etnines, bendruomenių arba tradicines (pvz., tontinos) sektorių (žemdirbių, kavos augintojų, moterų grupių, vieno kvartalo gyventojų) iniciatyvas;

41. pažymi, kad įvairiose šalyse, pavyzdžiui, Burundyje, Burkina Fase, Žaliojo Kyšulio Respublikoje, Senegale, Benine, Ruandoje, Tanzanijoje, Ganoje, Nigerijoje, Gvinėjoje ir Kamerūne kuriamos kartais labai skirtingos, tačiau duodančios rezultatų, sistemos;

42. pabrėžia, kad solidarumo vertybėmis pagrįstas sistemas reikia pritaikyti prie Afrikos kultūros, atsižvelgiant į tai, kad šeimos samprata tame žemyne yra labai plati, o tai kelia klausimą dėl savitarpio pagalbos gavėjų skaičiaus, jeigu ji yra suvokiama pagal vakarietišką modelį;

43. pabrėžia, kad Afrikos į pietus nuo Sacharos išeiviai galėtų atlikti pagalbininkų vaidmenį ir suteikti informacijos savo tėvynainiais apie savidraudos draugijų naudą ir priėmimą jų šalyse;

44. pabrėžia, kad draudimo sistemas ir horizontaliųjų sveikatos priežiūros paslaugų struktūrizavimą sieja tarpusavio priklausomybė, nes gyventojai nemato prasmės mokėti įmokų, jei galimybė naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis ir gauti vaistų nėra garantuota;

45. yra įsitikinęs, kad požiūris į draudimą reikalauja didelio visuomenės informuotumo, vykdomo per pritaikytas programas;

46. prašo Komisiją ir toliau pagrindinį dėmesį savo programose skirti konkretiems projektams, skirtiems socialiniams ir ekonominiams sveikatą lemiantiems veiksniams – geriamajam vandeniui, kelių infrastruktūrai, maisto saugumui, padoriam būstui ir darbui, aplinkos apsaugai ir kovai su klimato kaita;

47. ragina valstybes nares ir Europos farmacijos bendroves, remiantis Sutarties dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba, (TRIPS) nuostatomis, susitarti dėl partneryste paremto požiūrio, gerbiant patentų apsaugą išsivysčiusiose rinkose, ir tai apima savanoriškus susitarimus dėl licencijavimo, paramą sveikatos apsaugos programoms, technologijų perdavimą ir vietinių gamybos pajėgumų didinimą, kad būtų galima sumažinti vaistų kainas (vadovaujantis pakopiniu arba diferencijuotu kainų nustatymo metodu) mažas pajamas turinčiose šalyse;

48. prašo ES į ekonominės partnerystės susitarimus neįtraukti intelektinės nuosavybės teises reglamentuojančių nuostatų, dėl kurių kyla papildomų kliūčių pagrindiniams vaistams įsigyti; tuo klausimu primena, kad pagal 2001 m. Dohos deklaraciją dėl TRIPS sutarties ir visuomenės sveikatos ES įsipareigojo pirmenybę teikti visuomenės sveikatai, o ne prekybiniams interesams, ir ragina ES panaudoti ekonominės partnerystės susitarimų sistemą siekiant padėti AKR šalims įgyvendinti Dohos deklaracijoje numatytas lanksčias nuostatas;

49. prašo Komisiją nustatyti skirtingoms šalims skirtus skaidrius sveikatos apsaugos finansavimo rodiklius, paremtus su ligomis susijusių išlaidų (gydymo ir nedarbingumo) apskaičiavimu, vaikų ir gimdyvių mirtingumo lygiu, gyventojų skaičiumi, pajamų lygiu šalyse, ir t. t;

50. prašo Komisiją remti horizontalųjį sveikatos modelį ir, atsižvelgiant į sveikatos politikos principus, įvertinti, kad papildomas sveikatos draudimas turi atlikti sveikatos apsaugos mechanizmo, derinamo su kitais metodais, vaidmenį, prisidedant prie sveikatos draudimo aprėpties išplėtimo;

51. ragina Komisiją užtikrinti, kad tam tikrų grupių žmonės (pvz., piemenys), kuriems sunku gauti sveikatos priežiūros paslaugas, galėtų naudotis sveikatos priežiūros sistema;

52. prašo Komisiją laikytis tvirtos pozicijos Pasaulinio kovos su AIDS, tuberkulioze ir maliarija fondo susitikime, vyksiančiame Niujorke 2010 m. spalio mėn., ir įsitraukti į konkrečius projektus 2011–2013 m. laikotarpiu;

53. prašo Komisiją skiriant paramą vertikaliesiems fondams kartu teikti rekomendacijas, siekiant suteikti mišraus finansavimo paramą pagrindinėms su sveikatos priežiūra susijusioms paslaugoms; taip pat ragina Komisiją pateikti rekomendacijas vertikaliesiems fondams, kad jie galėtų parengti vidutinės trukmės krizės įveikimo strategijas, skirtas šalims partnerėms, kurių jos galėtų laikytis palaipsniui siekdamos nustatytų tikslų;

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

54. ragina Komisiją užtikrinti didesnį išorės santykių politikos nuoseklumą ir parengti komunikatą dėl socialinės apsaugos vystomojo bendradarbiavimo srityje, kaip siūlė Taryba savo išvadose „Užimtumo skatinimas pasitelkiant ES vystomąjį bendradarbiavimą“ (2007 m. birželio 21 d.).; mano, kad kartu su šiuo komunikatu turėtų būti teikiamas konkrečių veiksmų planas, kuris turi būti įgyvendinamas per tam tikrą laikotarpį ir kuriam turi būti skiriama reikiamų išteklių;

55. ragina Komisiją palaikyti idėją įvesti sveikatos korteles šalyse Europos Sąjungos partnerėse ir dirbti su atitinkamomis šalimis – prireikus regionų lygmeniu – siekiant, kad būtų išteklių poreikiams šioje srityje patenkinti;

56. ragina Komisiją įtraukti humanitarinės veiklos priemones sveikatos priežiūros srityje į horizontaliosios sveikatos priežiūros sistemos stiprinimą, numatant LRRD (skubios pagalbos, atkūrimo ir vystymosi susiejimo) metodą;

57. prašo Europos Sąjungą vertinti potencialą, kurį sveikatos paslaugų poreikių organizavime sudaro papildomas sveikatos draudimas, ir remti daug papildomo sveikatos draudimo vykdomų iniciatyvų, kurių tikslas yra gerinti galimybes naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis;

58. ragina valstybes nares, atsižvelgiant į jų patirtį įvairiose srityse, teikti didesnę techninę ir finansinę paramą besivystančių šalių vyriausybėms, kad būtų įdiegtos ir išplėstos socialinės apsaugos sistemos;

59. primygtinai ragina Komisiją ir tarptautines finansines institucijas, tokias kaip EIB, remti savitarpio draudimo sistemų kūrimą ir jų finansavimą, pvz., užtikrinant asignavimus, finansuojant ir iš dalies finansuojant investicijas į klinikas ir mokant visus sveikatos priežiūros specialistų atlyginimus arba jų dalį;

60. ragina Europos draudimo įmones, bankus ir savidraudos draugijas imtis iniciatyvos ir perkelti savo didelę praktinę patirtį ir žinias, įgytas per daugiau kaip du draudimo istorijos amžius, į naujas besivystančių šalių draudimo sistemas; ragina Komisiją aktyviai remti tokio pobūdžio iniciatyvas ir sudaryti joms palankias sąlygas;

61. ragina Europos Sąjungą aktyviai remti ilgalaikės pagrindinės sveikatos priežiūros infrastruktūros (ligoninių, poliklinikų, vaistinių) kūrimą, kvalifikuotų sveikatos priežiūros darbuotojų rengimą ir galimybes įsigyti vaistų;

62. prašo Komisiją užtikrinti, kad Europos politika dėl reprodukcinės sveikatos būtų deramai propaguojama visų asociacijų, remiamų iš ES fondų;

63. prašo Tarybą daryti spaudimą valstybėms narėms, kad jos vykdytų savo finansinius įsipareigojimus pagalbos bendradarbiavimui srityje; ypač apgailestauja, kad kai kurios valstybės narės neskiria 0,56 proc. BVP tarptautiniam bendradarbiavimui;

64. ragina visas valstybes nares ir Komisiją skirti mažiausiai 20 proc. visų vystymosi išlaidų pagrindinėms sveikatos ir švietimo reikmėms, padidinti savo įnašus į Pasaulinį fondą kovai su AIDS, tuberkulioze ir maliarija, taip pat jų skiriamą finansavimą kitoms programoms, kurių tikslas – tobulinti sveikatos priežiūros sistemas, ir prioritetą teikti gimdyvių sveikatai bei kovai su naujagimių mirtingumu;

65. prašo Komisiją laikytis pastabų ir rekomendacijų, kurias jai pateikė Audito Rūmai (dokumentas 10/2008) dėl vystymosi pagalbos, kurią ji teikia sveikatos paslaugoms Afrikoje į pietus nuo Sacharos atsižvelgdama į savo įsipareigojimus siekti Tūkstantmečio vystymosi tikslų, kurie turi būti būtinai įgyvendinti iki 2015 m.;

66. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

Europos Sąjungos regioninė ir sanglaudos politika po 2013 m.

P7_TA(2010)0356

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES sanglaudos ir regionų politikos po 2013 m.

(2011/C 371 E/07)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Europos Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),

— atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 25-26 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,

— atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 17 d. įvykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas (ESCO 13/10) ir ypač į jos priimtą Europos 2020 m. strategiją,

— atsižvelgdamas į pozicijos dokumentą, kuriam savo 2010 m. liepos 13 d. posėdyje pritarė Regioninės plėtros komitetas,

— atsižvelgdamas į Tarybos išvadas, susijusias su Komisijos 2010 m. strategine sanglaudos politikos programų įgyvendinimo ataskaita, kurios patvirtintos per 2010 m. birželio 14 d. Liuksemburge vykusį 3023-ąjį Užsienio reikalų tarybos posėdį,

— atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 14 d. Komisijai pateiktą klausimą dėl ES sanglaudos ir regionų politikos po 2013 m. (O-0110/2010 – B7-0466/2010),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,

1. primygtinai pabrėžia, kad akivaizdu, jog sanglaudos politika, kurios tikslas – mažinti Europos regionų vystymosi lygio skirtumus ir kurią įgyvendinant telkiamas augimo potencialas siekiant, kad būtų užtikrinta ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda, yra itin svarbi Europos integracijos procesui, tai politika, turinti Europos pridėtinę vertę ir sudaranti galimybes lengviau siekti su modernizavimu bei tvariu augimu susijusių tikslų, o įgyvendinant šią politiką parodoma, kad Europa solidari, taip pat pabrėžia, kad remiantis sutartyse išdėstytomis nuostatomis ir atsižvelgiant į minėtąsias ypatybes visoje Sąjungos teritorijoje būtina įgyvendinti ES masto regionų politiką, kuri aprėptų visus Europos regionus;

2. atsižvelgdamas į daugybę šiuo metu susikaupusių uždavinių ([1]), kuriuos turi spręsti Europos Sąjunga, pažymi, kad būtina priimti specialiai pritaikytą ES 2020 m. strategiją, kuria vadovaujantis būtų galima sukurti stabiliam ir tvariam ekonominiam augimui užtikrinti bei darbo vietoms Europoje kurti palankią struktūrą; pabrėžia, jog norint, kad ši strategija būtų sėkminga, privalu įgyvendinti sanglaudos politiką ir tuo pačiu užtikrinti, kad ši politika visuomet būtų nepriklausoma ir kad remiantis ja būtų sukurtas stiprios visų Europos politikos sričių sąveikos pagrindas;

3. nesutinka su jokiais mėginimais iš naujo nacionalizuoti politiką; be to, kadangi dabartinė finansinė programa turi svarbaus poveikio regionų plėtrai, svarbu, mano, kad parengtoje ES biudžeto ir būsimosios finansinės programos apžvalgoje būtų visapusiškai atsižvelgta į regionų aspektą ir kad stipri ir gerai finansuojama ES regionų politika yra sąlyga *sine qua non* socialinei, ekonominei ir teritorinei sanglaudai užtikrinti;

([1]) Žr. „Regionai 2020 m. Būsimų iššūkių ES regionams vertinimas“, Komisijos darbo dokumentas, 2008 m. lapkričio mėn.

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

4. atkreipia dėmesį į tai, kad remiantis Lisabonos sutarties nuostatomis teritorinė sanglauda grindžiama tiksliniu teritorinės plėtros principu, pagal kurį skatinant sąveiką ir vengiant regionų politikos išteklių išskaidymo pagal sektorius užtikrinama policentrinė plėtra, todėl šiuo tikslu taip pat turi būti užtikrintas pakankamas lankstumas, kad būtų prisitaikyta prie regionų specifikos ir remiami atsiliekantys regionai, kurie stengiasi įveikti savo socialinius ir ekonominius sunkumus; mano, kad atokiausiems, pasienio, specifinių geografinių bruožų turintiems ir kitiems su ypatingais vystymosi sunkumais susiduriantiems regionams ir toliau turi būti taikomos jiems naudingos specialios nuostatos;

5. pabrėžia, kad norint vadovautis labiau koncentruotu požiūriu į sanglaudos politikos miesto aspektą būtina išnaudoti praeities patirtį, geriausios praktikos pavyzdžius ir ankstesnes sėkmingas Bendrijos iniciatyvas; be to, pabrėžia, kad miestai daro dinamišką poveikį regionų ekonominės plėtros procesui ir teigiamai skatina aplinkinių kaimo vietovių ekonomiką, ir todėl mano, kad kitu programavimo laikotarpiu turėtų būti skirta finansinių išteklių investicijoms, reikalingoms miesto, taip pat priemiesčių projektams vykdyti, ir laikosi nuomonės, kad norint, kad būtų pasiekti šie tikslai, turėtų būti svarstoma galimybė pritaikyti atitinkamą priemonę;

6. pabrėžia, kad valdymas keliais lygmenimis yra vienas iš pagrindinių sanglaudos politikos principų ir atlieka esminį vaidmenį užtikrinant sprendimų priėmimo proceso, strateginio planavimo ir tikslų įgyvendinimo kokybę; todėl mano, kad ateityje įgyvendinant politiką turėtų būti privalu vadovautis integruotu požiūriu; be to, mano, kad subsidiarumo principas, kurio konkretesnė ir išsamesnė forma pateikta Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo, taip pat geriau apibrėžtas partnerystės principas ir skaidrumas yra esminiai teisingo visų ES politikos sričių įgyvendinimo elementai ir todėl turėtų būti atitinkamai stiprinami;

7. laikosi nuomonės, kad turėtų būti toliau vadovaujamasi pagrindiniu dabartinių tikslų sumanymu ir kad turėtų būti skatinamas teritorinis bendradarbiavimas, turintis aiškią Europos pridėtinę vertę, kartu turėtų būti įvertintos kitos priemonės, įskaitant tiesioginį finansavimą ir gerą praktiką, ir nustatytos bendros problemos bei parengti jų sprendimai: mano, kad tarp šių priemonių galėtų būti bendrųjų tikslų nustatymas ir racionalus bendrųjų išteklių panaudojimas ir kad išlaidos turėtų būti telkiamos svarbiausiems prioritetams, kuriais remiantis kuriama Europos pridėtinė vertė;

8. ragina į sanglaudos politikos po 2013 m. struktūrą įtraukti paprastą, teisingą ir skaidrią pereinamąją tvarką, kuri būtų grindžiama praeities patirtimi ir naujausiomis susijusių regionų socialinės ir ekonominės padėties tendencijomis, taip pat ragina sudaryti jiems sąlygas toliau augti ir vystytis;

9. mano, kad BVP ir toliau turi būti pagrindinis kriterijus, kuriuo remiantis būtų nustatoma teisė į pagalbą, skiriamą pagal regionų politikos nuostatas, kiti apskaičiuojami rodikliai gali būti taip pat naudojami, jeigu įrodoma, kad jie aktualūs, o nacionalinės valdžios institucijos tinkamu sprendimų priėmimo lygmeniu galėtų savo nuožiūra taikyti kitus rodiklius, pagal kuriuos atsižvelgiama į specifines regionų ir miestų savybes;

10. primygtinai ragina užtikrinti, kad Europos socialinis fondas būtų apibrėžtas reglamente dėl bendro lėšų skyrimo pagal sanglaudos politiką, tačiau jam reikia nustatyti atskiras taisykles;

11. ragina vadovaujantis bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP) 2-uoju ramsčiu derinti kaimo plėtrą ir sanglaudos vystymosi tikslus, administruoti ją regionų lygmeniu ir užtikrinti, kad ji būtų adaptuojama atsižvelgiant į poreikius;

12. pageidautų, kad sanglaudos politika ir jos įgyvendinimo sistema būtų labiau orientuota į rezultatus ir kad būtų siekiama didesnio veiksmingumo ir naudingumo bei pasiekta optimali veiksmų kokybės ir finansų kontrolės pusiausvyra; pažymi, kad dėl to būtina iš esmės tobulinti stebėsenos ir vertinimo sistemas, užtikrinti veiksmingesnius administracinius pajėgumus ir efektyviau mažinti klaidas, taip pat nustatyti tikslą ir apskaičiuojamus rodiklius, kuriuos būtų galima palyginti visoje ES;

13. pritaria nuomonei, kad toliau turi būti siekiama paprasčiau įgyvendinti politiką ir kad tai turi būti derinama su nacionalinių ir regioninių procedūrų paprastinimu; todėl pabrėžia būtinybę užtikrinti teisingą procedūrų paprastumo ir veiksmingumo bei gero finansų valdymo pusiausvyrą ir tikisi, kad sanglaudos politika taps regimesnė ir patogesnė vartotojams;

14. ragina naudoti finansų inžinerijos priemones, apyvartinius fondus, visuotines dotacijas ir ragina užtikrinti paprastesnę prieigą prie rizikos kapitalo ir mikrofinansų; tiki, kad valstybės narės, siekdamos gerinti vietos ir regioninių institucijų bei kitų suinteresuotųjų šalių, ypač NVO ir MVĮ, pajėgumus turėtų labiau naudotis prieinamais techninės pagalbos ištekliais;

15. laikosi nuomonės, kad regioninės plėtros politika yra Sąjungos ekonominės, socialinės ir teritorinės plėtros šerdis ir todėl nusipelno, kad būtų sukurta oficiali struktūra, kuri būtų politinė platforma, ir kad taip pat turėtų būti skatinamas Komisijos vaidmuo, kurį ji atlieka vadovavimo ir politikos formavimo srityse;

16. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

Europos socialinio fondo ateitis

P7_TA(2010)0357

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos socialinio fondo ateities

(2011/C 371 E/08)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą pavadinimu „2020 m. Europa – pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),

— atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 25–26 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,

— atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 17 d. įvykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas (ESCO 13/10) ir ypač į jos priimtą Europos 2020 m. strategiją,

— atsižvelgdamas į Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (OECD) švietimo vaidmens krizės laikotarpiu ataskaitą;

— atsižvelgdamas į Tarybos išvadas, susijusias su Komisijos 2010 m. strategine sanglaudos politikos programų įgyvendinimo ataskaita, kurios patvirtintos per 2010 m. birželio 14 d. Liuksemburge vykusį 3023-ąjį Užsienio reikalų tarybos posėdį,

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 6 straipsnio e dalį,

— atsižvelgdamas į SESV 156 straipsnį,

— atsižvelgdamas į SESV 162 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,

1. pažymi, kad Europos socialinis fondas (ESF) vaidina svarbų vaidmenį užimtumo ir darbo galimybių gerinimo, darbuotojų profesinių sugebėjimų pritaikymo darbo rinkai ir darbuotojų integravimo į darbo rinką bei socialinės įtraukties stiprinimo srityse;

2. atkreipia dėmesį į Parlamento patvirtintas keturias užimtumo gaires ir palankiai vertina tai, kad integracijos (arba sugrįžimo) į darbo rinką politikos tikslai apima užimtumo skatinimą ir kovą su skurdu per mokymą;

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

3. pabrėžia, kad siekiant strategijos patikimumo yra būtina reali pažanga įgyvendinant strategijos „Europa 2020“ tikslus ir uždavinius, ypač užimtumo ir socialinių reikalų srityse;

4. mano, kad naudojantis šia priemone galima pasiekti Europos 2020 m. tikslų ir uždavinių, jei bus remiamos MVĮ, o švietimo sistema ir profesinis mokymas bei lavinimas bus priderintas prie MVĮ poreikių;

5. mano, kad siekiant labai paskatinti augimą, padidinti našumą ir pagerinti Europos užimtumo rodiklius reikia itin daug dėmesio skirti tinkamam darbo rinkų veikimui ir socialinėms sąlygoms;

6. taip pat mano, kad siekiant strategijos „Europa 2020 m.“ tikslų reikia įdėti daug pastangų siekiant atnaujinti švietimo, profesinio mokymo ir lavinimo sistemas, užtikrinti tinkamą darbą, kovoti su laikinu ir nedeklaruojamu darbu, akcentuoti lyčių lygybę, suteikti galimybes derinti darbą ir asmeninį gyvenimą, užtikrinti, kad asmenys, šiuo metu esantys už darbo rinkos ribų, vėl į ją sugrįžtų;

7. mano, kad reikia sustiprinti ESF, kadangi jis yra pagrindinis komponentas, lemiantis strategijos „Europa 2020 m.“ įgyvendinimą; pabrėžia, kaip svarbu, kad valstybės narės, norėdamos sukurti daugiau ir geresnių darbo vietų, naudotų ESF lėšas investicijoms į įgūdžių lavinimą, užimtumo didinimą, mokymą ir perkvalifikavimą;

8. mano, kad ESF veiksmingumas priklauso nuo gebėjimų greitai susidoroti su įvairiomis problemomis, kurios susijusios su vietinėmis ir teritorinėmis ypatybėmis; todėl nustatant tikslus ragina taikyti metodą „iš apačios į viršų“;

9. mano, kad tvaraus ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo politika Europoje yra būtina sąlyga siekiant socialinės ir teritorinės sanglaudos;

10. atkreipia dėmesį į tai, kad, nors teritorinė sanglauda svarbi, pastebimas dar didesnis poreikis siekti socialinės sanglaudos remiantis Sutarčių turiniu ir dvasia, ypač SESV 9 straipsniu;

11. pabrėžia, kad ES regioninė ir socialinė politika glaudžiai susijusios ir abi yra ypatingai svarbios siekiant sėkmingo strategijos „Europa 2020 m.“ tikslų įgyvendinimo, todėl ragina Komisiją pateikti aiškias gaires, kuriomis remiantis būtų sukurta stipri visų Europos politikos sričių ir struktūrinių fondų sąveika;

12. pabrėžia, kad ekonominė, socialinė bei teritorinė sanglauda turėtų būti stiprinama gerinant įsidarbinimo ir darbo galimybes, skatinant aukštą užimtumo lygį bei užtikrinant daugiau ir geresnių darbo vietų;

13. todėl pabrėžia, kad svarbu dėti visas įmanomas pastangas siekiant užtikrinti, kad ES politika ir numatytos priemonės būtų taikomos kartu, koordinuotai ir viena kitą papildytų; tokiu būdu šios priemonės padėtų Europos gyventojams rasti kokybiškų darbo vietų, kilti karjeros laiptais, nugalėti skurdą – užtikrinus mokymus įtraukti į darbinę veiklą, vengti bet kokio pobūdžio socialinės atskirties ir bendrąja prasme gauti naudos ateityje augant ekonomikai;

14. pripažįsta, kad struktūriniai fondai dažniausiai lieka pagrindine finansavimo priemone siekiant socialinių tikslų; todėl prašo Komisijos skatinti sąveiką su kitomis programomis ir remti daugiamečių bendrųjų programų, pavyzdžiui, programų „Daphne“, „Progress“, visuomenės sveikatos programos ir programos „Europa piliečiams“, darną;

15. ragina Komisiją stiprinti struktūrinių fondų potencialą paprastinant, tobulinant procedūras ir vėlesnę priežiūrą, ypač kontrolės procedūras ir priežiūrą, ir padarant jas lankstesnes, pabrėžiant socialinės integracijos dimensiją, taip siekiant padėti valstybėms narėms pasiekti kuo geresnių socialinės ir užimtumo politikos rezultatų ir sudarant sąlygas tvariam augimui; pabrėžia, kad ESF turi skaidriau skirti lėšas siekiant, kad Europos Sąjungos pastangos kuriant darbo vietas būtų tikrai matomos;

16. pabrėžia, kad ESF yra pagrindinė kovos su nedarbu ir darbuotojų švietimo ir visą gyvenimą trunkančio profesinio tobulinimosi gerinimo priemonė, ypač dabartinės užimtumo krizės laikotarpiu, taip pat ESF yra ir kovos su skurdu bei atskirtimi priemonė;

17. laikosi nuomonės, kad reikia sustiprinti ESF vaidmenį gerinant darbuotojų pozicijas darbo rinkoje ir ugdant jų gebėjimą prisitaikyti; ragina Komisiją atsižvelgti į visas įmanomas politikos taikymo galimybes siekiant padidinti ESF indėlį į būsimųjų struktūrinių fondų kūrimą siekiant sustiprinti Europos Sąjungos socialinį modelį; mano, kad neabejotinai naudinga ESF taikyti pagrindinį reglamentą, nustatantį bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų, tačiau reikėtų nustatyti savo taisykles;

18. mano, kad dėl laisvo asmenų judėjimo vidaus rinkoje kai kuriose ES dalyse, ypač didesniuose miestuose, kyla naujų problemų dėl būtiniausios socialinės apsaugos užtikrinimo savęs išlaikyti nepajėgiems žmonėms, kurios kelia papildomą įtampą būtiniausią pagalbą teikiančioms privačioms (labdaros) ir viešosioms tarnyboms, pavyzdžiui, padedančioms benamiams asmenims arba į visuomenės užribį išstumtoms žmonių grupėms;

19. pabrėžia, kad partnerystės principas prisideda prie skaidrumo ir paprastumo, todėl partneriams turi būti suteikta galimybė tinkamai atlikti savo vaidmenį; pabrėžia, kad reikia ir toliau stiprinti partnerystės požiūrį suteikiant ESF paramą, kuri reikalinga partnerių gebėjimų ugdymui bei mokymui;

20. mano, kad ESF vaidina labai svarbų vaidmenį skatinant ekonominio augimo socialinį aspektą ir aktyvų gyventojų dalyvavimą visuomenėje ir darbo rinkoje, tokiu būdu remdamas lygias galimybes kaip vieną iš socialinio ir kartų solidarumo veiksnių ir kurdamas labiau integruotą visuomenę, kurioje nebūtų skurdo;

21. mano, kad Komisija galėtų pasinaudoti 2010 m., Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi metais, pasiektais rezultatais siekdama veiksmingiau skirstyti ESF lėšas, t. y. skirti paramą geresniam išsilavinimui, kuris būtų paklausus ateities darbo rinkoje, įgyti, o tai padėtų ES sumažinti skurdą ir socialinę atskirtį;

22. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

III

(Parengiamieji aktai)

EUROPOS PARLAMENTAS

Reglamento (EB) Nr. 883/2004 ir Reglamento (EB) Nr. 987/2009 nuostatų taikymo trečiųjų šalių piliečiams, kuriems jos dar netaikomos dėl jų pilietybės, išplėtimas ***II

P7_TA(2010)0342

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos pozicijos po pirmojo svarstymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 ir reglamento (EB) Nr. 987/2009 nuostatų taikymo trečiųjų šalių piliečiams, kuriems jos dar netaikomos dėl jų pilietybės, išplėtimo (11160/4/2010 – C7-0208/2010 – 2007/0152(COD))

(2011/C 371 E/09)

(Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Tarybos poziciją, priimtą per pirmąjį svarstymą (11160/4/2010 – C7-0208/2010),

— atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2007)0439),

— atsižvelgdamas į EB sutarties 63 straipsnio 4 dalį ir 67 straipsnį, pagal kuriuos Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C6-0289/2007),

— atsižvelgdamas į 2008 m. liepos 9 d. savo poziciją ([1]),

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Lisabonos sutarties įsigaliojimo poveikis šiuo metu vykdomoms tarpinstitucinėms sprendimų priėmimo procedūroms“ (COM(2009)0665),

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 7 dalį ir 79 straipsnio 2 dalies b punktą,

— atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 5 d. rezoliuciją dėl Lisabonos sutarties įsigaliojimo poveikio šiuo metu vykdomoms tarpinstitucinėms sprendimų priėmimo procedūroms (COM(2009)0665) (*omnibus*) ([2]),

— atsižvelgdamas į 2008 m. sausio 16 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 72 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto rekomendacijas antrajam svarstymui (A7-0261/2010),

([1]) OL C 294 E, 2009 12 3, p. 259.
([2]) Priimti tekstai, P7_TA(2010)0126.
([3]) OL C 151, 2008 6 17, p. 50.

1. pritaria Tarybos pozicijai;

2. pažymi, kad aktas priimtas remiantis Tarybos pozicija;

3. paveda Pirmininkui pasirašyti aktą su Tarybos pirmininku pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 297 straipsnio 1 dalį;

4. paveda Parlamento generaliniam sekretoriui pasirašyti aktą, įsitikinus, kad buvo tinkamai įvykdytos visos procedūros, ir, susitarus su Tarybos generaliniu sekretoriumi, pasirūpinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;

5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

Audito Rūmų nario Lazaros Stavrou Lazarou (CY) skyrimas

P7_TA(2010)0343

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlomos Lazaroso Stavrou Lazarou kandidatūros į Audito Rūmų narius (C7-0188/2010 – 2010/0818(NLE))

(2011/C 371 E/10)

(Konsultavimasis)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl ES veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7-0188/2010),

— atsižvelgdamas į tai, kad 2010 rugsėjo 27 d., posėdyje Biudžeto kontrolės komitetas išklausė Tarybos siūlomą kandidatą į Audito Rūmų narius,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A7-0254/2010),

A. kadangi Lazaroso Stavrou Lazarou kandidatūra atitinka Sutarties dėl ES veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas,

1. teikia teigiamą nuomonę dėl Lazaroso Stavrou Lazarou skyrimo Audito Rūmų nariu;

2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir susipažinti – Audito Rūmams ir kitoms Europos Sąjungos institucijoms bei valstybių narių audito institucijoms.

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

Audito Rūmų nario Gijs M. de Vries (NL) skyrimas

P7_TA(2010)0344

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento sprendimas dėl siūlomos Gijso M. de Vrieso kandidatūros į Audito Rūmų narius (C7-0191/2010 – 2010/0819(NLE))

(2011/C 371 E/11)

(Konsultavimasis)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 286 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7–0191/2010),

— kadangi 2010 m. rugsėjo 27 d. posėdyje Biudžeto kontrolės komitetas išklausė Tarybos siūlomą kandidatą į Audito Rūmų narius;

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A7-0255/2010),

A. kadangi Gijs M. de Vries atitinka Sutarties dėl ES veikimo 286 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus,

1. teikia teigiamą nuomonę dėl pasiūlymo skirti Gijsą M. de Vriesą Audito Rūmų nariu;

2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Tarybai ir susipažinti – Audito Rūmams bei kitoms Europos Sąjungos institucijoms ir valstybių narių audito institucijoms.

Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimas: Ispanija, Galisijos tekstilė

P7_TA(2010)0345

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Ispanijos paraiška „EGF/2010/003 ES/ Galicia Textiles“) (COM(2010)0437 – C7-0205/2010 – 2010/2136(BUD))

(2011/C 371 E/12)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2010)0437 – C7-0205/2010),

— atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ([1]) (2006 m. gegužės 17 d. TIS), ypač į jo 28 punktą,

— atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą ([2]) (EGF reglamentas),

— atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomonę (A7-0259/2010),

A. kadangi Europos Sąjunga nustatė atitinkamas teisėkūros ir biudžetines priemones siekiant teikti papildomą paramą darbuotojams, patiriantiems žalą dėl esminių struktūrinių pasaulio prekybos sistemos pokyčių, ir padėti jiems vėl integruotis į darbo rinką,

B. kadangi EGF aprėptis buvo išplėsta – nuo 2009 m. gegužės 1 d. galima teikti paraiškas dėl paramos darbuotojams, atleistiems iš darbo dėl tiesioginio pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikio,

C. kadangi, remiantis 2008 m. liepos 17 d. taikinimo posėdyje patvirtinta bendra Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos deklaracija ir tinkamai atsižvelgiant į 2006 m. gegužės 17 d. TIS nuostatas dėl sprendimų panaudoti EGF lėšas priėmimo, Europos Sąjungos finansinė pagalba atleistiems darbuotojams turėtų būti dinamiška ir prieinama kaip galima greičiau ir veiksmingiau,

D. kadangi Ispanija paprašė pagalbos atvejais, kurie susiję su 703 darbuotojų atleidimu iš 82 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame NACE 2 redakcijos 14 skyriui (drabužių siuvimas (gamyba)), Galisijos NUTS II regione,

E. kadangi paraiška atitinka EGF reglamente nustatytus finansinės paramos teikimo kriterijus,

1. ragina susijusias institucijas dėti būtinas pastangas siekiant paspartinti EGF lėšų panaudojimą;

2. primena institucijų įsipareigojimą užtikrinti sklandžią ir greitą sprendimų dėl EGF lėšų panaudojimo priėmimo procedūrą suteikiant vienkartinę ribotos trukmės individualią paramą, skirtą padėti dėl globalizacijos ar finansų ir ekonomikos krizės padarinių iš darbo atleistiems darbuotojams; pabrėžia, kad EGF gali atlikti svarbų vaidmenį vėl į darbo rinką integruojant iš darbo atleistus darbuotojus;

3. pabrėžia, kad vadovaujantis EGR reglamento 6 straipsniu turėtų būti užtikrinta, kad EGF lėšomis būtų remiamas pavienių iš darbo atleistų darbuotojų reintegravimas į darbo rinką; primena, kad EGF pagalba neturi pakeisti veiksmų, už kuriuos, kaip nustatyta pagal nacionalinę teisę ar kolektyvinius susitarimus, atsako įmonės, taip pat įmonių ar sektorių restruktūrizavimo priemonių;

4. pažymi, kad informacija apie suderintą iš EGF finansuotinų individualiems poreikiams pritaikytų paslaugų paketą, apima išsamią informaciją apie priemonių, finansuojamų iš struktūrinių fondų, papildomumą; primena savo raginimą taip pat ir metinėse ataskaitose pateikti lyginamąjį šių duomenų vertinimą;

([1]) OL C 139, 2006 6 14, p. 1.
([2]) OL L 406, 2006 12 30, p. 1.

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

5. džiaugiasi tuo, kad EGF lėšų panaudojimo srityje Komisija pasiūlė alternatyvų mokėjimų asignavimų šaltinį nepanaudotoms ESF lėšoms po to, kai Europos Parlamentas ne vieną kartą priminė, kad EGF buvo sukurtas kaip atskira speciali priemonė, pagal kurią keliami jai būdingi tikslai ir nustatomi terminai, ir kad dėl to turi būti nustatytos atitinkamos pervedimams skirtos biudžeto eilutės;

6. pažymi, kad siekiant mobilizuoti EGF lėšas šiai paraiškai patenkinti, mokėjimų asignavimai bus perkelti iš biudžeto eilutės, skirtos MVĮ bei inovacijoms remti; apgailestauja dėl didelių Komisijos veiksmų įgyvendinant konkurencingumo ir inovacijų skatinimo programas trūkumų, ypač ekonomikos krizės metu, kai turėtų itin padidėti tokios paramos poreikis;

7. primena, kad EGF veiklą ir papildomą naudą reikėtų įvertinti atsižvelgiant į bendrą programų ir kitų įvairių priemonių, kurios sukurtos pagal 2006 m. gegužės 17 d. TIS, vertinimą atliekant 2007–2013 m. daugiametės finansinės programos laikotarpio vidurio persvarstymą;

8. palankiai vertina Komisijos naujo pobūdžio pasiūlymą, kuriame pateikiamas aiškinamasis memorandumas, aiški ir išsami informacija apie paraiškos teikimą, analizuojami tinkamumo kriterijai ir paaiškinamos priežastys, dėl kurių jis buvo patvirtintas, parengtą atsižvelgiant į Parlamento reikalavimus;

9. pritaria prie šios rezoliucijos pridedamam sprendimui;

10. paveda Pirmininkui pasirašyti sprendimą kartu su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;

11. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.

PRIEDAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Ispanijos paraiška „EGF/2010/003 ES/ Galicia Textiles“)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdami į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ([1]), ypač į jo 28 punktą,

atsižvelgdami į 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą ([2]), ypač į jo 12 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

([1]) OL C 139, 2006 6 14, p. 1.
([2]) OL L 406, 2006 12 30, p. 1.

kadangi:

(1) Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas (toliau – EGF) įsteigtas papildomai paramai darbuotojams, atleistiems dėl globalizacijos vykstančių esminių pasaulio prekybos sistemos struktūrinių pokyčių, teikti ir jiems padėti vėl integruotis į darbo rinką.

(2) EGF aprėptis buvo išplėsta ir nuo 2009 m. gegužės 1 d. galima teikti paraiškas dėl paramos darbuotojams, atleistiems iš darbo dėl tiesioginio pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikio.

(3) 2006 m. gegužės 17 d. tarpinstituciniame susitarime numatyta galimybė panaudoti EGF lėšas neviršijant metinės viršutinės 500 mln. EUR ribos.

(4) 2010 m. vasario 5 d. Ispanija pateikė paraišką panaudoti EGF lėšas dėl darbuotojų atleidimo 82 įmonėse, kurios vykdo veiklą NACE 2 red. 14 skyriaus (drabužių siuvimas (gamyba)) sektoriuje viename NUTS II Galisijos (ES11) regione, o iki 2010 m. gegužės 11 d. pateikė papildomą informaciją. Ši paraiška atitinka finansinės paramos nustatymo reikalavimus, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 1927/2006 10 straipsnyje. Todėl Komisija siūlo panaudoti 1 844 700 EUR sumą.

(5) Todėl EGF lėšos turėtų būti panaudotos finansinei paramai pagal Ispanijos pateiktą paraišką suteikti,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Europos Sąjungos 2010 finansinių metų bendrajame biudžete Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EGF) lėšos panaudojamos siekiant skirti 1 844 700 EUR įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimų sumą.

2 straipsnis

Šis sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimas. Danija (Danfoss Group)

P7_TA(2010)0346

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Danijos paraiška „EGF/2009/015 DK/Danfoss Group“) (COM(2010)0416 – C7-0200/2010 – 2010/2134(BUD))

(2011/C 371 E/13)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2010)0416 – C7-0200/2010),

— atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo [1] (2006 m. gegužės 17 d. TIS), ypač į jo 28 punktą,

— atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą [2] (EGF reglamentas),

— atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomonę (A7-0258/2010),

A. kadangi Europos Sąjunga nustatė atitinkamas teisėkūros ir biudžetines priemones siekiant teikti papildomą paramą darbuotojams, patiriantiems žalą dėl esminių struktūrinių pasaulio prekybos sistemos pokyčių, ir padėti jiems vėl integruotis į darbo rinką,

B. kadangi EGF aprėptis buvo išplėsta – nuo 2009 m. gegužės 1 d. galima teikti paraiškas dėl paramos darbuotojams, atleistiems iš darbo dėl tiesioginio pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikio,

C. kadangi, remiantis 2008 m. liepos 17 d. taikinimo posėdyje patvirtinta bendra Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos deklaracija ir tinkamai atsižvelgiant į 2006 m. gegužės 17 d. TIS nuostatas dėl sprendimų panaudoti EGF lėšas priėmimo, Europos Sąjungos finansinė pagalba atleistiems darbuotojams turėtų būti dinamiška ir prieinama kaip galima greičiau ir veiksmingiau,

D. kadangi Danija paprašė pagalbos atvejais, kurie susiję su 1 443 darbuotojų atleidimu iš trijų „Danfoss Group“ įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame NACE 2 red. 27 ir 28 skyriams, Syddanmarko NUTS II regione,

E. kadangi paraiška atitinka EGF reglamente nustatytus finansinės paramos teikimo kriterijus,

1. ragina susijusias institucijas dėti būtinas pastangas siekiant paspartinti EGF lėšų panaudojimą;

[1] OL C 139, 2006 6 14, p. 1.
[2] OL L 406, 2006 12 30, p. 1.

2. primena institucijų įsipareigojimą užtikrinti sklandžią ir greitą sprendimų dėl EGF lėšų panaudojimo priėmimo procedūrą suteikiant vienkartinę ribotos trukmės individualią paramą, skirtą padėti dėl globalizacijos ar finansų ir ekonomikos krizės padarinių iš darbo atleistiems darbuotojams; pabrėžia, kad EGF gali atlikti svarbų vaidmenį vėl į darbo rinką integruojant iš darbo atleistus darbuotojus;

3. pabrėžia, jog vadovaujantis EGR reglamento 6 straipsniu turėtų būti užtikrinta, kad EGF lėšomis būtų remiamas pavienių iš darbo atleistų darbuotojų reintegravimas darbo rinką; primena, kad EGF pagalba neturi pakeisti veiksmų, už kuriuos, kaip nustatyta pagal nacionalinę teisę ar kolektyvinius susitarimus, atsako įmonės, taip pat įmonių ar sektorių restruktūrizavimo priemonių;

4. pažymi, kad informacija apie suderintą iš EGF finansuotinų individualiems poreikiams pritaikytų paslaugų paketą, apima išsamią informaciją apie priemonių, finansuojamų iš struktūrinių fondų, papildomumą; primena savo raginimą metinėse ataskaitose pateikti lyginamąjį šių duomenų vertinimą;

5. džiaugiasi tuo, kad EGF lėšų panaudojimo srityje Komisija pasiūlė alternatyvų mokėjimų asignavimų šaltinį nepanaudotoms ESF lėšoms po to, kai Europos Parlamentas ne vieną kartą priminė, kad EGF buvo sukurtas kaip atskira speciali priemonė, pagal kurią keliami jai būdingi tikslai ir nustatomi terminai, ir kad dėl to turi būti nustatytos atitinkamos pervedimams skirtos biudžeto eilutės;

6. pažymi, kad siekiant mobilizuoti EGF lėšas šiuo atveju, mokėjimo asignavimai bus pervesti iš biudžeto eilutės, skirtos paramai MVĮ ir inovacijoms; apgailestauja dėl didelių trūkumų Komisijai įgyvendinant konkurencingumo ir inovacijų bendrąsias programas, ypač per ekonomikos krizę, dėl kurios tokios paramos poreikis turėtų labai padidėti;

7. primena, kad EGF veiklą ir papildomą naudą reikėtų įvertinti atsižvelgiant į bendrą programų ir kitų įvairių priemonių, kurios sukurtos pagal 2006 m. gegužės 17 d. TIS, vertinimą atliekant 2007–2013 m. daugiametės finansinės programos laikotarpio vidurio persvarstymą;

8. palankiai vertina Komisijos naujo pobūdžio pasiūlymą, kuriame pateikiamas aiškinamasis memorandumas, aiški ir išsami informacija apie paraiškos teikimą, analizuojami tinkamumo kriterijai ir paaiškinamos priežastys, dėl kurių jis buvo patvirtintas, parengtą atsižvelgiant į Parlamento reikalavimus;

9. pritaria prie šios rezoliucijos pridedamam sprendimui;

10. paveda Pirmininkui pasirašyti šį sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;

11. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.

PRIEDAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Danijos paraiška „EGF/2009/015 DK/Danfoss Group“)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

atsižvelgdami į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ([1]), ypač į jo 28 punktą,

atsižvelgdami į 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą ([2]), ypač į jo 12 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas (toliau – EGF) įsteigtas papildomai paramai darbuotojams, atleistiems dėl globalizacijos vykstančių esminių pasaulio prekybos sistemos struktūrinių pokyčių, teikti ir jiems padėti vėl integruotis į darbo rinką.

(2) EGF aprėptis buvo išplėsta ir nuo 2009 m. gegužės 1 d. galima teikti paraiškas dėl paramos darbuotojams, atleistiems iš darbo dėl tiesioginio pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikio.

(3) 2006 m. gegužės 17 d. tarpinstituciniame susitarime numatyta galimybė panaudoti EGF lėšas neviršijant metinės viršutinės 500 mln. EUR ribos.

(4) Danija pateikė paraišką panaudoti EGF lėšas dėl iš „Danfoss Group“ įmonių atleistų darbuotojų. Ši paraiška atitinka finansinės paramos nustatymo reikalavimus, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 1927/2006 10 straipsnyje. Todėl Komisija siūlo panaudoti 8 893 336 EUR sumą.

(5) Todėl EGF lėšos turėtų būti panaudotos finansinei paramai pagal Danijos pateiktą paraišką suteikti.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

2010 finansinių metų Europos Sąjungos bendrajame biudžete Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EGF) lėšos panaudojamos siekiant skirti 8 893 336 EUR įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimų sumą.

2 straipsnis

Šis sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*

([1]) OL C 139, 2006 6 14, p. 1.
([2]) OL L 406, 2006 12 30, p. 1.

Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimas. Danija (Linak A/S)

P7_TA(2010)0347

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Danijos paraiška „EGF/2009/031 DK/Linak“) (COM(2010)0417 – C7-0199/2010 – 2010/2133(BUD))

(2011/C 371 E/14)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2010)0417 – C7–0199/2010),

— atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo [1] (toliau - 2006 m. gegužės 17 d. TIS), ypač į jo 28 punktą,

— atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą [2] (EGF reglamentas),

— atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą ir į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomonę (A7-0257/2010),

A. kadangi Europos Sąjunga nustatė atitinkamas teisėkūros ir biudžetines priemones siekiant teikti papildomą paramą darbuotojams, patiriantiems žalą dėl esminių struktūrinių pasaulio prekybos sistemos pokyčių, ir padėti jiems vėl integruotis į darbo rinką,

B. kadangi EGF aprėptis buvo išplėsta – nuo 2009 m. gegužės 1 d. galima teikti paraiškas dėl paramos darbuotojams, atleistiems iš darbo dėl tiesioginio pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikio,

C. kadangi, remiantis 2008 m. liepos 17 d. taikinimo posėdyje patvirtinta bendra Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos deklaracija ir tinkamai atsižvelgiant į 2006 m. gegužės 17 d. TIS nuostatas dėl sprendimų panaudoti EGF lėšas priėmimo, Europos Sąjungos finansinė pagalba atleistiems darbuotojams turėtų būti dinamiška ir prieinama kaip galima greičiau ir veiksmingiau,

D. kadangi Danija paprašė pagalbos atvejais, kurie susiję su 198 darbuotojų atleidimu iš įmonės „Linak“, kuri vykdo veiklą elektronikos ir mechanikos sektoriuje Syddanmarko NUTS II regione,

E. kadangi paraiška atitinka EGF reglamente nustatytus finansinės paramos teikimo kriterijus,

1. ragina susijusias institucijas dėti būtinas pastangas siekiant paspartinti EGF lėšų panaudojimą;

[1] OL C 139, 2006 6 14, p. 1.
[2] OL L 406, 2006 12 30, p. 1.

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

2. primena institucijų įsipareigojimą užtikrinti sklandžią ir greitą sprendimų dėl EGF lėšų panaudojimo priėmimo procedūrą suteikiant vienkartinę ribotos trukmės individualią paramą, skirtą padėti dėl globalizacijos ar finansų ir ekonomikos krizės padarinių iš darbo atleistiems darbuotojams; pabrėžia, kad EGF gali atlikti svarbų vaidmenį vėl į darbo rinką integruojant iš darbo atleistus darbuotojus;

3. pabrėžia, kad vadovaujantis EGF reglamento 6 straipsniu turėtų būti užtikrinta, kad EGF lėšomis būtų remiamas pavienių iš darbo atleistų darbuotojų reintegravimas į darbo rinką; primena, kad EGF pagalba neturi pakeisti veiksmų, už kuriuos, kaip nustatyta pagal nacionalinę teisę ar kolektyvinius susitarimus, atsako įmonės, taip pat įmonių ar sektorių restruktūrizavimo priemonių;

4. pažymi, kad informacija apie suderintą iš EGF finansuotinų individualiems poreikiams pritaikytų paslaugų paketą apima išsamią informaciją apie priemonių, finansuojamų iš struktūrinių fondų, papildomumą; primena savo raginimą metinėse ataskaitose pateikti lyginamąjį šių duomenų vertinimą;

5. džiaugiasi tuo, kad EGF lėšų panaudojimo srityje Komisija pasiūlė alternatyvų mokėjimų asignavimų šaltinį nepanaudotoms ESF lėšoms po to, kai Europos Parlamentas ne vieną kartą priminė, kad EGF buvo sukurtas kaip atskira speciali priemonė, pagal kurią keliami jai būdingi tikslai ir nustatomi terminai, ir kad dėl to turi būti nustatytos atitinkamos pervedimams skirtos biudžeto eilutės;

6. pažymi, kad siekiant mobilizuoti EGF lėšas šiuo atveju, mokėjimo asignavimai bus pervesti iš biudžeto eilutės, skirtos paramai MVĮ ir inovacijoms; apgailestauja dėl didelių trūkumų Komisijai įgyvendinant konkurencingumo ir inovacijų programas, ypač per ekonomikos krizę, dėl kurios tokios paramos poreikis turėtų labai padidėti;

7. primena, kad EGF veiklą ir papildomą naudą reikėtų įvertinti atsižvelgiant į bendrą programų ir kitų įvairių priemonių, kurios sukurtos pagal 2006 m. gegužės 17 d. TIS, vertinimą atliekant 2007–2013 m. daugiametės finansinės programos laikotarpio vidurio persvarstymą;

8. palankiai vertina Komisijos naujo pobūdžio pasiūlymą, kuriame pateikiamas aiškinamasis memorandumas, aiški ir išsami informacija apie paraiškos teikimą, analizuojami tinkamumo kriterijai ir paaiškinamos priežastys, dėl kurių jis buvo patvirtintas, parengtą atsižvelgiant į Parlamento reikalavimus;

9. pritaria prie šios rezoliucijos pridedamam sprendimui;

10. paveda Pirmininkui pasirašyti sprendimą kartu su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;

11. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.

PRIEDAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Danijos paraiška „EGF/2009/031 DK/Linak“)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdami į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ([1]), ypač į jo 28 punktą,

atsižvelgdami į 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą ([2]), ypač į jo 12 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas (toliau – EGF) įsteigtas papildomai paramai darbuotojams, atleistiems dėl globalizacijos vykstančių esminių pasaulio prekybos sistemos struktūrinių pokyčių, teikti ir jiems padėti vėl integruotis į darbo rinką.

(2) EGF aprėptis buvo išplėsta ir nuo 2009 m. gegužės 1 d. galima teikti paraiškas dėl paramos darbuotojams, atleistiems iš darbo dėl tiesioginio pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikio.

(3) 2006 m. gegužės 17 d. tarpinstituciniame susitarime numatyta galimybė panaudoti EGF lėšas neviršijant metinės viršutinės 500 mln. EUR ribos.

(4) Danija pateikė paraišką panaudoti EGF lėšas dėl darbuotojų atleidimo bendrovėje „Linak“. Ši paraiška atitinka finansinės paramos nustatymo reikalavimus, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 1927/2006 10 straipsnyje. Todėl Komisija siūlo panaudoti 1 213 508 EUR sumą.

(5) Todėl EGF lėšos turėtų būti panaudotos finansinei paramai pagal Danijos pateiktą paraišką suteikti.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Europos Sąjungos 2010 finansinių metų bendrajame biudžete Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EGF) lėšos panaudojamos siekiant skirti 1 213 508 EUR įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimų sumą.

2 straipsnis

Šis sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*

([1]) OL C 139, 2006 6 14, p. 1.
([2]) OL L 406, 2006 12 30, p. 1.

2010 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

Trečiosios šalys, kurių piliečiai, kirsdami valstybių narių išorines sienas, privalo turėti vizas ***I

P7_TA(2010)0349

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 539/2001, nustatantis trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, sąrašus (COM(2010)0256 – C7-0134/2010 – 2010/0137(COD))

(2011/C 371 E/15)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2010)0256),

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 77 straipsnio 2 dalies a punktą, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0134/2010),

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą ir Užsienio reikalų komiteto nuomonę (A7-0256/2010),

1. priima toliau išdėstytą savo poziciją per pirmąjį svarstymą;

2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;

3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2010)0137

Europos Parlamento pozicija, priimta 2010 m. spalio 7 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. …/2010, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 539/2001, nustatantis trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, sąrašus

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 1091/2010.)

Pranešimo Nr. | Turinys (tęsinys) | Puslapis

2011/C 371 E/13 Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimas. Danija (Danfoss Group)

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Danijos paraiška „EGF/2009/015 DK/Danfoss Group“) (COM(2010)0416 – C7-0200/2010 – 2010/2134(BUD)) 50

PRIEDAS 51

2011/C 371 E/14 Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimas. Danija (Linak A/S)

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 28 punktą (Danijos paraiška „EGF/2009/031 DK/Linak“) (COM(2010)0417 – C7-0199/2010 – 2010/2133(BUD)) 53

PRIEDAS 54

2011/C 371 E/15 Trečiosios šalys, kurių piliečiai, kirsdami valstybių narių išorines sienas, privalo turėti vizas ***I

2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 539/2001, nustatantis trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, sąrašus (COM(2010)0256 – C7-0134/2010 – 2010/0137(COD)) 56

P7_TC1-COD(2010)0137

Europos Parlamento pozicija, priimta 2010 m. spalio 7 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. …/2010, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 539/2001, nustatantis trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, sąrašus 56

LT

Simbolių paaiškinimai

*	Bendradarbiavimo procedūra
**I	Bendradarbiavimo procedūra: pirmasis svarstymas
**II	Bendradarbiavimo procedūra: antrasis svarstymas
***	Pritarimo procedūra
***I	Bendro sprendimo procedūra: pirmasis svarstymas
***II	Bendro sprendimo procedūra: antrasis svarstymas
***III	Bendro sprendimo procedūra: trečiasis svarstymas

(Procedūra priklauso nuo Komisijos siūlomo teisinio pagrindo)

Politiniai pakeitimai: naujas ar pakeistas tekstas žymimas pusjuodžiu kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu ▌.

Atitinkamų tarnybų techniniai pataisymai ir pritaikymai: naujas arba pakeistas tekstas žymimas kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu ‖.

2011 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 100 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	770 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	300 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite http://europa.eu

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT